

16 martie 2011 – ședință comună

S U M A R

1.	Păstrarea unui moment de reculegere pentru victimele cutremurului din Japonia.	4.
2.	Informare privind depunerea la secretarii generali ai Camerei Deputaților și Senatului, în vederea exercitării de către deputați și senatori a dreptului de a sesiza Curtea Constituțională, a următoarelor legi: - Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și pentru completarea art. 511 din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului;- Legea privind parteneriatul dintre stat și culte în domeniul serviciilor sociale;- Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice;	4.

- Legea pentru înființarea satului Culmea, județul Constanța, prin reorganizarea orașului Ovidiu, județul Constanța.

3. Aprobarea ordinii de zi și a programului de lucru. 5.
4. Prezentarea și dezbaterea moțiunii de cenzură „Codul Boc – salarii mici, șomaj mare, firme falimentate”, inițiate de 210 deputați și senatori, ca urmare a angajării răspunderii Guvernului asupra Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii. (Respinsă.) 5, 173.
5. Prezentarea propunerii de introducere pe ordinea de zi a unei declarații inițiate de Uniunea Social-Liberală. (Discuții procedurale.) 109, 195.
6. Informare privind depunerea la secretarii generali ai Camerei Deputaților și Senatului, în vederea exercitării de către deputați și senatori a dreptului de a sesiza Curtea Constituțională, a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii. 195.

STENOGRAMA
ședinței Camerei Deputaților și Senatului
din ziua de 16 martie 2011

Ședința a început la ora 15,22.

Lucrările au fost conduse de doamna deputat Roberta Alma Anastase, președintele Camerei Deputaților, de domnul senator Mircea-Dan Geoană, președintele Senatului, și de domnul deputat Ioan Oltean, vicepreședinte al Camerei Deputaților, asistați de domnul deputat Georgian Pop, secretar al Camerei Deputaților, și de domnul senator Petru Filip, secretar al Senatului.

*

Doamna Roberta Alma Anastase:

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Vă rog să luați loc în sală.

Invit secretarii la prezidiu.

Domnilor și doamnelor miniștri,

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Declar deschisă ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului și anunț că, din totalul de 470 de parlamentari, și-au înregistrat prezența 256 și sunt absenți 214. Prin urmare, cvorumul legal de lucru este îndeplinit.

Înainte de a intra în ordinea de zi, aș vrea să fac un apel la dumneavoastră în primul rând la puțină atenție. Știrile din ultimele zile ne produc o profundă tristețe și multă îngrijorare. Natura a izbucnit nemilos și un popor, cel japonez, este profund afectat în aceste zile.

Impresionantele imagini televizate ne fac însă ca dincolo de nenorocire să admirăm încă o dată demnitatea impresionantă a acestui popor, spiritul de solidaritate, organizarea, de ce nu, fără fisură, calmul și eficiența cu care se acționează pentru normalizarea situației.

Doamnelor și domnilor parlamentari, vă rog să păstrăm un minut de reculegere, pentru a ne arăta sincera noastră compasiune pentru toate victimele acestei catastrofe. *(Se păstrează un moment de reculegere.)*

Vă mulțumesc.

Așa cum știți, Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului au adoptat proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru pentru ședința comună de astăzi, în forma în care au fost distribuite tuturor deputaților și senatorilor.

Aș vrea să vă informez că, în conformitate cu prevederile art.15 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au depus la secretarii generali ai Camerei Deputaților și Senatului, în vederea exercitării de către

deputați și senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, următoarele legi: Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și pentru completarea art.51 din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului; Legea privind parteneriatul dintre stat și culte în domeniul serviciilor sociale; Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, precum și Legea pentru înființarea satului Culmea, județul Constanța, prin reorganizarea orașului Ovidiu, județul Constanța.

În legătură cu ordinea de zi distribuită dacă sunt observații?

Dacă nu sunt, supun la vot ordinea de zi.

Voturi pentru?

Voturi împotriva? Nu sunt.

Abțineri? Nu sunt.

În unanimitate, ordinea de zi a fost aprobată.

Dacă în legătură cu programul de lucru sunt observații? Nu sunt.

Supun votului dumneavoastră programul de lucru.

Voturi pentru?

Voturi împotriva? Nu sunt.

Abțineri? Nu sunt... O abținere. Vă mulțumesc.

A văzut până la urmă domnul secretar... Cu majoritate de voturi, programul de lucru a fost aprobat.

Pe ordinea de zi avem dezbaterea și votul asupra moțiunii de cenzură, inițiată de 210 deputați și senatori, în temeiul prevederilor

art.113 și al art.114 din Constituție și ale articolelor din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, ca urmare a asumării răspunderii Guvernului asupra proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003.

Moțiunea de cenzură a fost citită în ședința comună din 9 martie 2011 și vă informez că nu au fost cereri înregistrate de retragere a semnăturii.

Întreb plenul dacă există solicitări de retragere de pe lista de semnături a moțiunii de cenzură? Nu.

Potrivit regulamentului, în ședința de astăzi are loc o nouă prezentare a moțiunii, după care urmează prezentarea poziției Guvernului, dezbateri din partea deputaților și senatorilor, răspunsuri ale Guvernului și, în final, votul asupra moțiunii de cenzură.

Am să precizez și timpul alocat Guvernului și fiecărui grup parlamentar. Guvernului i se rezervă 60 de minute, pe care le poate folosi la începutul și la încheierea dezbaterilor. Grupurilor parlamentare din Cameră și Senat li se alocă timpul maxim corespunzător numărului membrilor fiecărui grup parlamentar, luându-se în calcul câte 20 de secunde pentru fiecare parlamentar. Astfel: PDL are la dispoziție 58 de minute, PSD – 45 de minute, PNL- 27 de minute, UDMR – 10, minoritățile naționale - 6 minute, Grupul deputaților și senatorilor independenți - 9 minute, deputații independenți fără apartenență la grupuri parlamentare – 2 minute.

Dacă sunt observații? Dacă nu sunt, supun la vot această propunere făcută de Birourile permanente.

Voturi pentru?

Voturi împotrivă? Nu sunt.

Abțineri? Nu sunt.

Cu unanimitate de voturi, propunerile au fost aprobate.

Am să-i rog pe liderii de grup să depună la Secretariatul tehnic sau la secretarii de ședință propunerile dumnealor pentru deputații și senatorii care vor interveni în cursul dezbaterii moțiunii.

Primul punct se referă la prezentarea moțiunii de cenzură. Doamna deputat Câmpeanu a prezentat.

Acum, domnul Cindrea Ioan.

Vă rog.

Domnul Ioan Cindrea:

Da. Mulțumesc, doamnă președinte.

Din ceea ce știu, grupul nostru parlamentar și-a transmis cine prezintă moțiunea de cenzură și vorbitorii. Îmi pare rău că informația n-a ajuns la dumneavoastră, probabil dintr-o dificultate de organizare.

Îmi revine sarcina să citesc moțiunea de cenzură.

„Codul Boc – salarii mici, șomaj mare, firme falimentate”

Domnule prim-ministru,

Stimați membri ai Guvernului,

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Timp de doi ani, de când PDL și aliații săi din majoritatea parlamentară conduc destinele României, cetățenii acestei țări au fost transformați în victimele unei politici fără discernământ, cu efecte grave asupra nivelului de trai, dar și asupra parcursului economic pe termen scurt și mediu. Cu toate că atât reprezentanții opoziției, cât și cei ai societății civile au semnalat gravele carențe din politicile

actualului Executiv și au oferit soluții pentru problemele cu care se confruntă societatea românească, acestea nu au fost ascultate și, cu atât mai puțin, transpuse în practică.

Singura filozofie economică pe care acest Guvern a impus-o cu vârf și îndesat pe spinarea românilor a fost cea a tăierilor: de salarii, de pensii, de drepturi și indemnizații, de ajutoare. Curba ajustării veniturilor a scăzut vertiginos în cei doi ani de guvernare PDL, invers proporțional cu afacerile clientelei politice și fondurile publice, virate doar în conturile primăriilor PDL și ale baronilor PDL-iști.

A tăia cu nerușinare, pe de o parte, din drepturile de asigurări sociale, din cele de asistență socială, din salariile și așa de batjocură ale cetățenilor români sub motivația că „nu ne putem permite mai mult” și a orienta pe de altă parte resursele astfel obținute către firmele de stat și private clientelare - creând în acest fel o adevărată plasă de siguranță în jurul acestora – reprezintă esența politicii guvernamentale PDL caracterizată prin corupție, evaziune fiscală, clientelism, restrângerea drepturilor și libertăților democratice ale cetățenilor.

Ați chinuit inutil, domnilor guvernanți, un popor întreg sub deviza prostească conform căreia „nu există alte căi de ieșire din criză”, pentru ca astăzi să realizăm cu toții că, dimpotrivă, există și alte măsuri posibile asupra cărora opoziția a atras atenția, dar care deranjează clientela politică și cumetria din această țară. Iată, devoalată, întreaga mârșăvie a politicilor Guvernului pe care îl conduceți, domnule Boc!

Dar poate că cea mai importantă constatare este următoarea: cetățeanul obișnuit se convinge tot mai mult că societatea este mai

degrabă în așa fel organizată, de către actuala putere, încât să-l fure, să-l umilească și să-l asuprească, lucru atestat și de faptul că peste 80% din populație consideră greșită direcția în care mergem.

Concluzia: într-un asemenea climat singurul rezultat palpabil rămâne faptul că nicio persoană și nicio proprietate nu mai pot fi considerate azi, în siguranță, în România!

Este, în mod sigur, perioada cea mai neagră din istoria recentă a României, caracterizată prin: reducerea masivă a salariilor, a pensiilor, a alocațiilor pentru copii, a alocațiilor familiare, a indemnizațiilor pentru creșterea și îngrijirea copiilor, a ajutoarelor de șomaj, a indemnizațiilor pentru persoanele cu handicap, a sumelor pentru compensarea medicamentelor, a ajutoarelor pentru încălzire pe timp de iarnă, a primelor, tichetelor de masă, a celor de vacanță, a билетelor de odihnă, a celui de-al 13-lea salariu, a indemnizațiilor de merit, a altor sporuri și stimulente prevăzute în contractele colective de muncă, a venitului minim garantat, introducerea coplății în sănătate și extinderea plății CASS pentru pensionari, închiderea de școli și spitale, disponibilizări în masă și așa mai departe.

Consecințele cumulate ale aplicării tuturor acestor măsuri au condus, începând cu anul 2010, la scăderea drastică a gradului de siguranță a vieții cetățenilor români, la o accentuare gravă a instabilității regimului proprietății în România, la scăderea masivă a încrederii în statul român, în valorile pe care acesta se întemeiază, la creșterea tensiunilor, a suspiciunii și fricii, la degradarea climatului politic, economic și social al țării.

Pe un asemenea fundal politic, caracterizat de incompetență

guvernamentală, de lipsa de performanță economică și de măsurile anticriză menite a sprijini mediul privat, într-o perioadă în care Guvernul PDL a reușit doar să adâncească, fără precedent, prăpastia sărăciei la care sunt condamnați să trăiască din ce în ce mai mulți români, Parlamentul este pus din nou, de către Guvern, în fața încercării de modificare abuzivă a Codului muncii, legea fundamentală care guvernează piața muncii dintr-o țară.

Angajarea răspunderii pe Codul muncii solicitată Parlamentului de un premier fără credibilitate

Prezenta moțiune de cenzură, supusă astăzi dezbaterii în Parlamentul României, se dorește a fi mai mult decât un gest simbolic la adresa unui Guvern care, prin acțiunile sale, atacă sistematic și fără discernământ întreaga societate românească. Se dorește a fi o formă de sancționare care vizează atât modificările aduse Legii Codului muncii pe care Guvernul și-a angajat răspunderea în urmă cu câteva zile, cât și la adresa acestei proceduri și a reprezentanților actualei puteri, în frunte cu domnul Boc, care abuzează în continuare de angajarea răspunderii pentru a-și impune punctul de vedere, pentru a impune legi nedemocratice și contrare intereselor cetățenilor români.

Ne-am obișnuit în guvernarea PDL cu folosirea abuzivă a angajării răspunderii, ne-am obișnuit cu legile proaste pe care Guvernul le promovează prin această procedură. Nimic nou sub soare!

Dar, domnilor guvernanți, perseverența dumneavoastră se traduce prin răbdarea noastră. Și de fiecare dată, domnule prim-ministru, domnilor membri ai Guvernului, stimați parlamentari PDL și din arcul puterii, v-am prezentat, cu argumente, de ce este greșită

această abordare, de ce sunt proaste legile pe care le promovați și acest lucru îl vom face și astăzi, la dezbaterăa moțiunii de cenzură privind Codul muncii.

Doar contextul politic este puțin diferit și trebuie menționat ca atare. Este vorba despre credibilitatea celui care, în numele Guvernului, are tupeul de a solicita Parlamentului angajarea răspunderii, după ce, nu mai departe de acum două săptămâni, acest om – bietul domn Boc! – a fost făcut arșice de către președintele Băsescu și de către propriul partid.

Este vorba despre omul care a fost pus la zid în ședințele PDL în cadrul unei mascarade politice desfășurate sub sloganul „Boc trebuie înlocuit”. Oare ce mesaj transmite puterea politică din România, în frunte cu președintele Băsescu, cetățenilor români, țărilor Uniunii Europene, cancelariilor de peste ocean, celor de la FMI de la care încă cere bani pentru clientela politică, când proclamă că Boc trebuie schimbat, pentru ca, a doua zi, aceeași putere executivă să prezinte, prin gura și semnătura omului hulit, că poate promova prin angajarea răspunderii un proiect pentru țară și pentru români. Doar un mesaj nesperios, doar semnale de neîncredere și de gâlceavă politică.

Mai grav este că prin toată dezbaterăa purtată și girată de președintele Băsescu, ați reușit, stimați domni ai PDL, să-l discreditați definitiv pe sârmanul domn Boc, dar v-ați discreditați și dumneavoastră. Mai grav este că România a fost pusă, și de această dată, într-o lumină proastă, dar pentru dumneavoastră, cei care pretindeți să decideți soarta României, cuvântul rușine nu mai există de foarte mult timp!

Ca atare, din cauza inconsecvenței și a incompetenței de care dați dovadă, domnule Boc, domnilor de la PDL, sunteți lipsiți de credibilitate atunci când propuneți diferite proiecte importante pentru societatea românească. Guvernul pe care îl conduceți este toxic pentru populație, ca și majoritatea care-l susține, și nu putem decât să-i dăm dreptate președintelui Băsescu când a afirmat public acest adevăr.

În concluzie, angajarea răspunderii Guvernului Boc pe Codul muncii nu este specifică unui regim democratic, pentru că procedura este forțată, ocolește dezbateră parlamentară și argumentele societății civile, nu servește nici interesele celor cărora se adresează, pentru că textul propus nu este în măsură a flexibiliza raporturile de muncă, mai ales într-o perioadă de criză.

Angajarea răspunderii cerșită astăzi de domnul Boc este doar o parte a jocului de putere din sânul PDL, menit să-l păstreze și în funcția de președinte PDL. Dar ce vină au oare românii, puși în situația ca legi importante privind interesele lor să fie tranșate prin lupta internă a partidului aflat la putere?

În concluzie, Guvernul Boc folosește o lege extrem de importantă pentru a rezolva conflictele din interiorul PDL și din sânul coaliției, pentru a asigura liniștea unei guvernări imorale, creând în schimb agitație și nesiguranță pentru români și, totodată, un nou conflict între segmentele societății românești.

Mai trebuie spus ceva, de această dată în apărarea dumneavoastră, domnule prim-ministru. Sunt păreri care spun că nu aveți nicio vină, doar executați, ca pe front, toate ordinele venite de la Cotroceni. Este adevărat, dar numai un om slab poate accepta un

asemenea comportament disprețuitor din partea propriului partid și a președintelui Băsescu. Iar un om slab nu are ce căuta în fruntea unui Guvern și nici astăzi în Parlament, cerșind sprijin pentru a rămâne în funcție.

Domnilor din arcul puterii, dacă tot ați discutat prin ședințele de partid dacă continuați sau nu cu domnul Boc, probabil ați avut și motive, împărtășite de majoritatea covârșitoare a cetățenilor români.

Aveți astăzi ocazia să le materializați și să-l scăpați pe domnul prim-ministru de ocara publică, de corvoada la care este supus, de obediența fără margini față de președintele Băsescu. Aveți prilejul de a-l elibera dintr-o funcție căreia nu-i face față și de a-i reda demnitatea batjocorită de președintele Băsescu.

Angajarea răspunderii pe Codul muncii – procedură abuzivă, care elimină rolul democratic și legislativ al Parlamentului

Executivul condus de către premierul Emil Boc și, indirect, de către președintele Traian Băsescu a denaturat în ultimii doi ani raporturile firești pe care Guvernul ar trebui să le aibă cu Parlamentul, ca for legiuitor democratic. Astfel, Guvernul Boc a hotărât să abuzeze de prevederile art.114 din Constituția României și a transformat procedura angajării răspunderii dintr-o metodă excepțională într-una uzuală în raporturile sale cu Parlamentul. Pentru a susține această afirmație este suficient să ne uităm pe statisticile ultimilor ani pentru a vedea că în perioada 2000-2004 Guvernul Năstase și-a angajat răspunderea de trei ori în fața Parlamentului, în perioada 2005-2006 guvernarea PNL-PDL, de trei ori, pentru ca guvernarea Tăriceanu să folosească această formulă o singură dată. Însă comparația devine

uluitoare dacă ne uităm că în perioada de când sunteți dumneavoastră prim-ministru, domnule Boc, Guvernul pe care îl conduceți și-a angajat răspunderea nu mai puțin de zece ori, angajarea pe Codul muncii fiind a unsprezecea oară când folosiți această procedură.

Astfel, ați evitat procedura normală și firească într-un stat de drept în ceea ce privește domenii importante: Codul civil și cel penal, reorganizarea unor autorități și instituții publice, salarizarea personalului bugetar, Legea educației naționale sau măsuri fiscale și economice importante. Pentru toate acestea era firesc într-un stat democratic să existe o dezbatere parlamentară serioasă în care să țineți cont atât de vocea opoziției, cât și de vocea partenerilor sociali implicați.

Vă reamintim acum, domnule Boc, ceea ce susțineți în 4 martie 2003, atunci când erați un simplu parlamentar, slujitor al democrației și când nu erați încă îmbătat de aburii puterii, într-o declarație publică pe tema asumării răspunderii:

„Potrivit Constituției, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării și organul suprem legislativ al poporului român. Acest text constituțional a devenit o normă de recomandare pentru Guvernul Adrian Năstase. În acest moment, asistăm la o sfidare fără precedent a rolului Legislativului, ca factor de control și legiferare în România. (...)”

Codul muncii, poate cea mai importantă lege a democrației capitaliste din România, a fost promovat prin angajarea răspunderii Guvernului, procedură ce nu permite dezbateră și amendarea legii.”

Mai mult decât atât, în data de 19 martie a aceluiași an, în

ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, ați avut o intervenție extrem de virulentă privind procedura folosită de către Guvernul de la acea dată. Iată ce spuneți atunci, domnule Boc:

„Lucrul cel mai periculos este însă este următorul: asistăm la o ignorare fără precedent a locului și rolului pe care trebuie să-l aibă Parlamentul într-o democrație parlamentară. Potrivit art.58 alin.(1) din Constituție, «Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării»”.

Din cele prezentate se poate observa că în acest moment Parlamentul a devenit așa cum Domnia Sa, domnul prim-ministru, spunea în 1999: „o anexă a Executivului”. Avem de a face cu o sustragere fără precedent de la dezbaterile parlamentare a celor mai importante legi care vizează societatea românească, și exemplele sunt elocvente.

De asemenea, Codul muncii, un proiect de lege extrem de important pentru societatea românească, care marca, de fapt, trecerea României definitiv de la socialism la capitalism, iar nu a fost supus dezbaterii parlamentare, ci promovat prin angajarea răspunderii.”

Domnule Boc, timp de doi ani de când guvernați această țară ați încălcat nu o dată sau de două ori raporturile firești dintre Executiv și Parlament, ci de unsprezece ori! De unsprezece ori ați refuzat dezbaterile parlamentare firească în comisiile de specialitate, de unsprezece ori v-ați sustras votului plenului, de unsprezece ori ați ignorat părerile și vocea societății civile și a cetățenilor care sunt afectați de politica dezastruoasă pe care o promovați! Și ați făcut acest exercițiu pe spatele românilor, forțând promovarea unor proiecte care

tratează probleme fundamentale ale societății românești!

În intervențiile dumneavoastră din anul 2003 condamnați prevederile Codului muncii, un cod care, comparativ cu cel promovat de dumneavoastră, avea acordul tuturor partenerilor sociali. Mai mult decât atât, chiar partenerii sociali au fost cei care au solicitat asumarea răspunderii pe forma agreată, în fața Parlamentului.

Atunci cum se face că tocmai dumneavoastră veniți acum în fața țării cu un Cod al muncii pe care îl construiți ca pe o armă îndreptată împotriva celor care vor să muncească și să producă în această țară ?!

Nu înțelegem, domnilor guvernanți, care este urgența adoptării prin angajarea răspunderii a acestui proiect important, mai ales în această perioadă de criză economică. Credeți oare că reglementând raporturile sociale de muncă într-o formă mult mai proastă decât în prezent veți reuși să dați impuls economiei românești pentru a spera nu neapărat la ieșirea din criză, ci la stoparea declinului acesteia? Nu ar fi fost mai normal întâi să puneți bazele relansării economice, capabilă să producă bunăstare și apoi, pe o temelie cât de cât echilibrată economic, să așezați raporturile de muncă atât în mediul privat, cât și în cel bugetar? Nu ar fi fost mai logic întâi să dați înapoi salariile bugetarilor și chiar bani pentru IMM-uri? Este adevărat că ați eșuat în lupta împotriva efectelor crizei, este adevărat că drepturile cetățenilor români, indiferent că vorbim de pensii, de salarii, de ajutoare sau indemnizații, au fost drastic afectate, dar asta nu vă dă dreptul să vă bateți joc în continuare de oameni și să propuneți un proiect prin care oferiți românilor un *statu quo*

deplorabil.

Dacă vorbim de raportul dintre stat și cetățean, de obligații și de drepturi, pe care fiecare parte ar trebui să le respecte, nu ar fi fost mai normal ca statul, adică dumneavoastră, să vă achitați restanțele financiare către români?

De fapt, dumneavoastră nu ați fost capabil nici măcar să vă respectați promisiunea de a da înapoi cele 15 procente furate din salariul bugetarilor, anul trecut în luna iulie, darămite să le promiteți acum că noul proiect le consolidează poziția, când oamenii nu au ce mânca și aleargă și astăzi după un loc de muncă, ca urmare a măsurilor dumneavoastră falimentare.

Nu cumva această formă a Codului muncii ascunde o altă urgență, de natură politică – menținerea dumneavoastră cu orice preț în funcție – la adăpostul voturilor unei majorități toxice pentru care 80%-90% din populație nu există?

Nu cumva, domnule Boc, folosiți această majoritate nu pentru a rezolva problemele românilor, ci pentru a vă rezolva problema dumneavoastră personală, de a vă păcăli adversarii din PDL și de a rămâne pe furiș în fruntea PDL-ului?

Angajarea răspunderii pe Codul muncii afectează grav interesele salariaților și angajatorilor

Stimați guvernanți,

Prin legea pe care ați hotărât să vă angajați răspunderea, prin felul în care ați construit acest cadru legislativ ați demonstrat că nu ați înțeles esența acestor reglementări: Codul muncii trebuie să asigure un cadru obiectiv și să asigure echilibrul dintre interesele salariaților și

ale angajatorilor.

Din 2003 și până în prezent, pe piața muncii s-au produs mai multe modificări, iar toate acestea sunt reflectate în inițiativa legislativă pe care noi, reprezentanții Uniunii Social Liberale, am depus-o în Parlament, în urma întâlnirilor și dezbaterilor avute cu reprezentanții sindicatelor și patronatelor și cu acordul acestora.

Văzând că actuala putere nu este capabilă să poarte un dialog real cu partenerii sociali, noi, cei din opoziție, ne-am simțit datori să preluăm rolul puterii pentru a asigura echilibrul social în România și am depus această propunere legislativă, în speranța că veți renunța în a iniția un proiect făcut în grabă și fără girul celor interesați.

Domnilor guvernanți,

Nu ați înțeles nimic din criza economică, deoarece, prin modificările pe care le propuneți, continuați aceeași politică falimentară de lezare gravă a intereselor atât ale salariaților, cât și ale angajatorilor, acest lucru fiind evident atâta timp cât sindicatele, dar și patronatele afirmă public acest aspect.

Echilibrul pe care trebuie să-l asigure Codul muncii asigură și pacea socială, însă nemulțumirile pe care le stârniți, domnule Boc, prin intenția de modificare a Codului muncii, pun în pericol această valoare importantă a societății românești. Aceste măsuri pot conduce la falimentarea multor societăți, prin apariția unor mișcări sociale necontrolate și prin scăderea productivității muncii, din cauza nemulțumirilor angajaților.

Să ne referim deci la acele prevederi care vor afecta din plin salariații și angajatorii români, cuprinse în textul legii pe care

dumneavoastră o promovați:

A. Creșterea instabilității salariaților români pe piața muncii prin:

a) extinderea excesivă a contractelor de muncă pe durată determinată și a celor de muncă temporară, în defavoarea contractelor individuale de muncă pe durată nedeterminată. Pentru contractele de muncă pe durată determinată, posibilitatea încheierii a trei contracte succesive de acest fel conduce în realitate la prelungirea angajării sub o astfel de formă pe o perioadă de nouă ani.

b) mărirea perioadei de probă la angajare, care a fost modificată de la 30 la 90 de zile pentru funcțiile de execuție și de la 90 la 120 de zile pentru funcțiile de conducere, precum și posibilitatea folosirii acestei forme timp un an. Toate acestea, împreună cu eliminarea oricărei restricții în ceea ce privește posibilitatea de a repeta la infinit această modalitate, duc la posibilitatea apariției abuzurilor în practicarea acestei metode.

Este adevărat că ponderea angajaților cu contracte temporare este mult mai mare în Uniunea Europeană decât în România: 27% în Polonia, 17% în Slovenia, 15% media europeană – față de numai 1,1% în România, însă și rata șomajului în aceste țări este mult mai mare decât în țara noastră – aproape 20% în Polonia și circa 10% media europeană.

Concluzia este clară: o pondere mare a angajaților cu contracte temporare nu duce la scăderea șomajului, ci exact la situația opusă. Mai mult decât atât, locurile de muncă temporare sunt mai prost plătite, în medie cu 15% (media în UE). În această perioadă, este

cert că efectele acestor modificări vor fi defavorabile și din ce în ce mai mulți angajați se vor simți marginalizați, abandonați sau neprotejați, fără posibilitatea de a-și mai planifica viitorul.

c) introducerea alin.(5) la art.49, care, coroborat cu prevederile art.51 alin.(1) și ale art.56 alin.(1), înseamnă de fapt desfacerea contractului de muncă al salariatului pe perioada suspendării acestuia. Aceste măsuri sunt aberante.

d) eliminarea oricăror restricții în ceea ce privește procedura de concediere colectivă în sectorul public prin excluderea din textul legii a prevederilor cuprinse la art.72 este echivalentă cu eliminarea oricărei protecții pentru angajați. Prevederile actuale au ca scop evitarea abuzurilor și, implicit, a șomajului.

De asemenea, este de datoria instituției, autorității publice sau a companiilor să-și reangajeze foștii salariați disponibilizați colectiv, aflați în șomaj, dacă condițiile economice permit reluarea activității, nu numai în primele 45 de zile de la disponibilizare, cum dorește Guvernul Boc.

B. Restrângerea dreptului constituțional cu privire la negocierea colectivă prin:

a) eliminarea din Codul muncii a oricărei referiri cu privire la contractul colectiv de muncă la nivel național și la nivelul instituțiilor publice înaintea reglementării acestora printr-o lege specială;

b) eliminarea, tot fără promovarea altei legi speciale, a reglementărilor care privesc conflictele de muncă și de interese. Eliminarea conflictelor de interese conduce automat la eliminarea dreptului democratic și constituțional la grevă al salariaților. O piață a

muncii liberă și democratică garantează inclusiv dreptul salariaților la grevă.

Este foarte important ca aceste prevederi să fie menținute în forma actuală, în legile speciale ce vor fi promovate ulterior, pentru a fi asigurate relații de muncă echitabile și pentru a fi menținută pacea socială.

Însă, până atunci, nu putem să nu remarcăm faptul că, prin excluderea din textul legii a acestor prevederi, este încălcată Constituția României prin limitarea dreptului la grevă și a dreptului la negocieri colective, respectiv art. 41 și art. 43 din legea fundamentală.

C. Prelungirea timpului de muncă zilnic și săptămânal

Nu putem să fim de acord cu modificările propuse la Codul muncii care dau posibilitatea angajatorului să extindă timpul de muncă suplimentar zilnic și săptămânal. Efectele acestor reglementări reduc ocuparea forței de muncă cu aproape 15% la nivel național, în detrimentul ocupării forței de muncă tânără și al persoanelor aflate în șomaj.

Astfel, considerăm că se impune o medie maximă de patru luni, care să reflecte ultimele reglementări europene în acest sens, fără posibilitatea extinderii timpului lucrat săptămânal la 12 luni.

D. Reducerea concediului de odihnă

Prin noul proiect de modificare a Codului muncii se prevede reducerea primei tranșe a concediului de odihnă de la 15 la 10 zile, cu efecte grave în timp asupra refacerii capacității de muncă a salariaților români. Prin reducerea propusă va crește numărul concediilor de boală și al pensionarilor de invaliditate.

Având în vedere toate aceste puncte importante, ce au menirea să modifice esențial Codul muncii și pe care Guvernul le promovează cu forța, noi, parlamentarii opoziției, am depus moțiunea de cenzură pe care o prezentăm în fața dumneavoastră astăzi.

Stimați colegi,

Această moțiune de cenzură este una specială, având în vedere că exprimă nu doar poziția noastră, a opoziției parlamentare, ci, de data aceasta, în mod oficial, are și girul tuturor marilor confederații sindicale din România și a majorității confederațiilor patronale. Este o moțiune de cenzură pe care o depunem deci în numele unei semnificative părți din societatea românească atât în ceea ce privește angajatorii, cât și angajații.

Sperăm ca prin moțiunea de cenzură pe care o discutăm astăzi și prin votul parlamentarilor opoziției (PSD-PNL-PC), dar și al altor parlamentari din arcul guvernamental, să stopăm aprobarea modificărilor la Codul muncii în forma eronată, prezentată de Guvernul Boc.

Sperăm ca prin votul, dumneavoastră, domnilor parlamentari, să nu dați posibilitatea Guvernului Boc să rupă echilibrul dintre interesele salariaților și patronilor din România.

Colegi parlamentari din opoziție sau de la putere,

În momentul în care vă exprimați votul în plenul Parlamentului vă atenționăm că veți vota „pentru” sau „împotriva” intereselor a peste 4,5 milioane de salariați români și a majorității patronilor din România. Acesta este un motiv suficient pentru a susține adoptarea acestei moțiuni de cenzură și sperăm că nu veți

recurge la tertipurile de partid care v-au ținut de bănci la precedenta moțiune de cenzură.

Stimați colegi din PDL,

Mă adresez dumneavoastră în special, pentru că știm cu toții că vă doriți să scăpați de Emil Boc de la conducerea acestei țări. Știm că ați conștientizat, chiar dacă mai târziu, faptul că oricâte privilegii, funcții sau demnități v-ar oferi, prezența lui în fruntea Guvernului nu poate șterge rușinea aruncată asupra partidului dumneavoastră de către proasta și neperformanta sa guvernare.

Aveți acum ocazia să îl înlăturați pe Emil Boc din fruntea Executivului, nu prin jocuri de culise și mașinațiuni de partid, ci cu onoare și demnitate, în numele a milioane de cetățeni pe care politica sa i-a nedreptățit.

Votați, așadar, domnilor și doamnelor parlamentari, indiferent de partidul din care faceți parte, pentru susținerea acestei moțiuni de cenzură !

Mulțumesc frumos. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc domnului deputat Cindrea.

Dați-mi voie ca în continuare să-l invit la cuvânt pe primul-ministru al Guvernul României, domnul Emil Boc, pentru a prezenta punctul de vedere al Guvernului.

Domnule prim-ministru, aveți cuvântul.

Domnul Emil Boc (*primul-ministru al Guvernului României*):

Domnule președinte al Senatului,

Doamnă președinte a Camerei Deputaților,

Onorat prezidiu,

Dragi colegi, membri ai Guvernului,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Această moțiune de cenzură nu are nicio șansă. (*Aplauze.*)

Am cel puțin două motive pentru a vă argumenta acest lucru.

Primul motiv este acela că această moțiune de cenzură aproape nu are nicio legătură cu Codul muncii. Această moțiune de cenzură nu are aproape nimic în legătură cu asumarea pe care am făcut-o în fața Parlamentului, iar puținele referiri cu privire la Codul muncii fie sunt contradictorii, fie sunt copiate, fie reprezintă fraze goale, fără conținut.

Al doilea motiv este acela că peste două treimi din textul moțiunii sunt doar atacuri politice și reprezintă sloganuri populiste, răsuflăte și demagogice. Asta arată faptul că alianței socialiste nu îi pasă de locurile de muncă ale românilor, pentru că dacă v-ar fi interesat locurile de muncă ale românilor, dacă v-ar fi interesat cu adevărat Codul muncii, propuneați o moțiune de cenzură care să vină să analizeze Codul muncii. În fapt, această moțiune este o simplă declarație demagogică și populistă.

Dacă ar fi să rezum printr-o formulă plastică această moțiune de cenzură, m-aș referi la versurile lui Eminescu din poezia „Criticilor mei”, cu următorul fel de a spune: „E ușor a scrie versuri/Când nimic nu ai a spune/Înșirând cuvinte goale/Ce din coadă au să sune.”

(Aplauze.)

Aceasta este definiția moțiunii depuse de către alianța socialistă.

În fapt, acum sunt obligat să vin cu detalii și să susțin ceea ce v-am prezentat.

Dragi colegi,

Doamnelor și domnilor,

Autorii moțiunii invocă la pagina 8 faptul că nu înțeleg urgența adoptării acestui proiect. Pentru alianța socialistă amânările și politica lui Sfântu' așteaptă reprezintă calea de modernizarea României. Nu, domnilor! Nu, domnilor, așa ceva nu este posibil. Ați amânat în anii când ați fost la putere reformele statului și ați dus România pe marginea prăpastiei. Am fost nevoiți când am ajuns la guvernare să luăm măsuri dureroase cu acești admirabili colegi să salvăm România de la colapsul economic, asumându-ne o temporară pierdere de popularitate, dar am reușit să stabilizăm economia țării, să salvăm țara de la colaps și s-o îndreptăm spre creștere economică.

De aceea, distinși colegi din opoziție, nu cu acest Guvern puteți promova politica, repet, de la Sfântu' așteaptă, de întârziere a reformelor statului.

Distinșii autori ai moțiunii recunosc chiar dâșii în textul pe care l-au depus faptul că piața muncii s-a schimbat din 2003, dată de la care datează actualul Cod al muncii.

Da, domnilor, s-a schimbat piața muncii. România a intrat în Uniunea Europeană și avem nevoie să ne adaptăm la dinamismul și competitivitatea existentă în Uniunea Europeană. Vrem să recuperăm

decalajele care ne despart de Uniunea Europeană, trebuie să facem reforme, inclusiv pe piața muncii.

Vrem să stăm în continuare în aceeași apă caldută în care ne-a obișnuit alianța socialistă, nu facem nimic.

Ne-am asumat însă acest proces de modernizare și o moțiune de cenzură nu ne va împiedica să mergem mai departe.

În primul rând, vreau s-o spun răspicat tuturor acelor care ne aud și ne ascultă: acest Codul al muncii urmărește în primul rând să creeze o modalitate mai ușoară de a angaja și de a fi angajat în România. Aceste este scopul de bază al noului Codul al muncii pe care îl propunem: posibilitatea de a angaja mai ușor și posibilitatea de a fi angajat mai ușor.

În anii care au urmat adoptării Codului muncii din anul 2003 ce am observat cu toții? Și înainte, și după Codul muncii din 2003, rata de ocupare a rămas aceeași. Ce ne spune acest lucru? Că actualul Cod al muncii nu este un factor stimulator, nu încurajează angajările. Intrarea în Uniunea Europeană, pe de altă parte, ne obligă să adoptăm directivele europene care se aplică în Europa. Criza economică ne-a arătat cât de vulnerabili suntem cu piața muncii prin faptul că avem o greutate în a realiza angajări în România, greutate în a avea un al doilea loc de muncă, greutate în a avea contracte de muncă pe durată determinată, greutate în a putea angaja oameni pentru proiectele europene cu o durată de trei, patru sau cinci ani. Și noi ce facem? Ne prefacem că acest subiect nu există. Guvernul și-a asumat responsabilitatea de a veni în fața dumneavoastră cu această modificare a Codului muncii.

De ce acum? Oricât de mult ar deranja alianța socialistă, semnele pozitive din economie se înmulțesc. Am reușit să stabilizăm economia, exporturile au crescut și, după cum ați putut vedea din datele existente, România a avut în 2010 cel mai mare volum al exporturilor din ultimii 20 de ani. De asemenea, veniturile bugetare cunosc o evoluție ascendentă. Am avut o creștere ușoară economică la sfârșitul trimestrului IV. Datele confirmă o evoluție în acest sens și în trimestrul I. Cu alte cuvinte, aceste semne încurajatoare există. Acum este momentul să reformăm piața muncii, s-o facem mai dinamică, cu posibilitatea de a oferi mai ușor locuri de muncă. Acum, când sectoare întregi ale economiei au început și se pregătesc să-și reia dezvoltarea și vor începe să facă angajări, acum este nevoie de un nou Cod al muncii, care să înlesnească posibilitatea angajatorilor de a face angajări, și nu s-o limiteze această posibilitate, așa cum, din nefericire, actualul Cod al muncii după criza economică ne-a demonstrat-o, că este o piedică în momentul de față Codul muncii.

Dacă vrem să folosim o comparație este exact când după o perioadă de boală organismul începe să se însănătoșească și ai nevoie să-i administrezi vitamine pentru a se întări și a merge mai bine. De aceea avem nevoie acum de Codul muncii care va veni, pe de o parte, să aducă mai multe locuri de muncă, să aducă investitori în România care așteaptă această reformă a muncii și, pe de altă parte, să permită relansarea economiei și creșterea economică. De aceea este nevoie acum să apăsăm această pedală a accelerației de a reforma piața muncii.

E bine să se știe că cei care se opun Codului muncii pe care-l

promovăm le refuză în fapt posibilitatea de a avea de ales între mai multe oferte de noi locuri de muncă.

În fapt, alianța socialistă ce le spune românilor? Mai bine să nu aveți locuri de muncă și să veniți la noi, la stat, să întindeți mâna, să fiți dependenți de pomeni electorale. Această schimbare fundamentală de paradigmă pe care Codul muncii o propune, noi vă spunem așa: un om care are un loc de muncă are cea mai bună formă de protecție socială cu putință, pentru că are asigurări de sănătate, are asigurări de șomaj, are pensia asigurată. Dumneavoastră vă opuneți flexibilizării pieței forței de muncă, vă opuneți în fapt ca oamenii să poată mai ușor să aibă un al doilea loc de muncă, ca angajatorii să angajeze mai ușor, sperând că în continuare oamenii vor rămâne masă de manevră pentru pomenile electorale pe care să le dați așa cum ați făcut-o de fiecare dată când ați fost la guvernare și ați dus România acolo unde știm cu toții în 2008.

De aceea, ne-am asumat acest lucru de a pune capăt unui asemenea gen de politică în România.

Cei care astăzi răspândesc cele mai grozave minciuni despre noul Codul al muncii, mă refer aici în speță la alianța socialistă, le refuză tinerilor o șansă în plus pentru găsirea unui loc de muncă, a primului loc de muncă pentru foarte mulți tineri. Cei care astăzi se opun Codului muncii, și mă refer la alianța socialistă, refuză sectorului privat o șansă majoră de dezvoltare prin posibilitatea de a face mai nou și mai ușor angajări. Cei care se împotrivesc Codului muncii, și mă refer din nou la alianța socialistă, nu fac decât să-i defavorizeze pe foarte mulți români care muncesc, își văd de treabă și au performanță

la locul de muncă.

Codul muncii îi apără pe cei care muncesc corect, le întinde o mână patronilor care nu folosesc munca la negru.

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Distinși autori ai moțiunii,

Nu am văzut o frază în textul moțiunii despre munca la negru. Nu scoateți un cuvânt. Veți spune probabil că e bună reglementarea din Codul muncii și că dacă e bine, e bine. Vreau însă să vă întreb: de ce refuzați înlesnirea angajărilor și cum aveți pretenția să se reducă realmente munca la negru dacă nu înlesnim angajările de către angajatori? Pentru că dacă refuzați să permiteți angajatorilor să poată angaja mai ușor, în fapt, ce faceți? Încurajați munca la negru. Îi condamnați în continuare pe români să lucreze la negru, fără să aibă securitatea oferită de pensie, șomaj și asigurare de sănătate.

Viziunea pe care eu și partenerii de guvernare PDL, UDMR, UNPR și Grupul minorităților naționale din Camera Deputaților, propunerea noastră este următoarea: flexibilizăm angajările, dăm posibilitatea să se angajeze mai ușor, să se găsească mai ușor un loc de muncă, dar înăsprim sancțiunile pentru cei care utilizează munca la negru. Și, cu alte cuvinte, mai mulți, cetățeni ai acestei țări vor avea locuri de muncă și vor fi protejați la pensie, la șomaj și la sănătate. Aceasta este linia corectă.

Așa cum am spus, și văd că doare, dumneavoastră doriți în continuare ca cetățenii acestei țări să fie dependenți de politicile populiste și de pomenile electorale pe care să le dați în campanie.

Nu se mai poate! România este în Uniunea Europeană și

trebuie să recupereze decalajele care o despart. Cu asemenea populisme nu putem fi competitivi.

Dragi colegi,

Haideți să lucrăm cu materialul clientului, cu moțiunea de cenzură, în continuare. Textul moțiunii de cenzură îl aveți cu toții în față și aș vrea s-o întreb pe doamna profesor universitar doctor, doamna rector Andronescu cum se numește faptul când copiezi dintr-o parte și pui în alta și-ți asumi dreptul de autor? Și în Legea educației și în legile pe care Domnia Sa le-a promovat, era instituția plagiatului.

Dragi parteneri din opoziție, pentru că nu vă consider adversari, aș dori să fiți parteneri într-un act de modernizare a statului român, ați copiat 76 de prevederi din codul nostru. Cum se numește, fraților, asta? Alte 6 prevederi sunt similare cu cele existente în codul nostru. Și pentru ceilalți care nu știu despre ce este vorba, vreau să fac o precizare: uniunea socialistă sau alianța socialistă, după ce Guvernul și-a asumat răspunderea, a depus la Parlament un Cod al muncii, în variantă proprie. Ei, în varianta aceasta proprie depusă de alianța socialistă au preluat, chiar cu virgulă și cu greșeli uneori, 76 de prevederi din codul nostru. Am încredere că doamna ministru Andronescu vă va face o prelegere despre ce înseamnă plagiatul în actul fundamental.

Mai mult decât atât, paradoxul pe care l-am constatat este următorul: nu numai faptul că au copiat, dar critică în moțiune ceea ce au copiat în textul lor.

Exemple, distinși colegi. Să mergem la textul moțiunii. La pagina 11, la mărirea perioadei de probă la angajare: și în textul

Guvernului, și în textul dumneavoastră perioada de probă la angajare s-a majorat de la 30 de zile la 90 de zile pentru funcțiile de execuție, de la 90 la 120 pentru funcțiile de conducere.

Criticați vehement și înfierăți această procedură, dar o aveți la fel, distinși colegi! Singura nuanță pe care doriți să o faceți este că stabilirea concretă spune să se facă prin contractele colective de muncă aplicabile, dar acceptați fără rezerve, și dumneavoastră, mărirea perioadei de probă.

Să mergem mai departe cu grozăviile. La lit. c), tot de la pagina 11, spuneți așa: „Introducerea alin.(5) de la art.49, care, coroborat cu prevederile art.51 alin.(1) și ale art.56 alin.(1), înseamnă, de fapt, desfacerea contractului de muncă al salariatului pe perioada suspendării acestuia. Și – atenție! – aceste măsuri sunt aberante. Atât de aberante sunt, că le-au copiat exact în codul pe care l-au depus ei la Parlament.

Ce să mai înțelegem? Le-ați copiat și le spuneți că sunt aberante. Când sunt aberante? Când scrieți în moțiuni sau când le depuneți sub semnătura dumneavoastră la Parlament?

Mai mult decât atât, nu ați înțeles nimic din instituția suspendării contractului de muncă și încetarea de drept a contractului de muncă. Cu alte cuvinte, vă mirați dumneavoastră că în cazul în care o persoană are contractul de muncă suspendat – și, din nefericire, intervine decesul – normal că este o cauză de încetare de drept a contractului de muncă. În viziunea dumneavoastră, și morții ar trebui să lucreze. Asta înseamnă ceea ce dumneavoastră propuneți prin textul pe care îl criticați.

Mai departe, la pagina 13 – prelungirea timpului de muncă zilnic și săptămânal. Ați preluat exact același text și pe care îl criticați. Vorbiți de sclavagism, dar preluați sclavagismul în codul dumneavoastră. Care este adevărata față, distinși autori ai moțiunii? Este o dovadă supremă de demagogie. Și aici vreau să explic de ce? Și în varianta depusă de către opoziție, și în actualul cod propus se realizează o flexibilizare a ceea ce înseamnă timpul de muncă zilnic și săptămânal, cu respectarea în integralitate a textului Constituției.

Ce ne spune textul Constituției? Art.41 alin.(3): „Durata normală a zilei de lucru este în medie de cel mult 8 ore”.

Și în codul actual, și în codul USL, și în codul propus se stabilește foarte clar că durata maximă de lucru pe săptămână este de 40 de ore, plus maximum 8 ore suplimentare – 48 de ore.

Ceea ce noi permitem este ca perioada de referință prin care se calculează media celor 48 de ore pe săptămână să fie 4 luni de zile. Toți sunt de acord cu această procedură, iar prin înțelegerea părților, în cazul contractelor, se poate merge la 6 luni sau chiar la 12 luni, dacă există acord. Și toată lumea este de acord. Dar, pe televiziuni și declarații sforăitoare, toți afirmă că asta înseamnă sclavagism.

Deci este o minciună, repet, o intoxicare, care doar dorește să ofere populației informații greșite cu privire la Codul muncii. Deci, încă o dată, repet: aceeași prevedere este reprodusă identic în ambele coduri.

Punctul D, de la pagina 13: reducerea concediului de odihnă. Exact aceleași prevederi pe care le are codul aprobat de Guvern sunt și în codul dumneavoastră, dar, le înfierăți cu „mânie proletară”. Care

este concluzia? Că, la dumneavoastră, în cadrul alianței socialiste, nu știu unii ce fac alții. Adică, unii au scris textul moțiunii, alții au promovat codul. Deci nu se putea ca, pe de o parte, să îl promovați, iar pe de altă parte să-l criticați prin textul moțiunii. Și șirul acestor exemple, evident, poate continua.

Aș vrea să mai insist asupra unui demers care a fost insuficient explicat: contractul de muncă pe durată determinată. Și aici observ că această instituție a contractului de muncă a fost insuficient explicată sau, altfel spus, a fost denaturată de către aceia care au dorit să nu se promoveze actualul Cod al muncii.

În fapt, și vreau să se rețină exact, contractul de muncă pe durată nedeterminată rămâne regula. Prin excepție, este posibil să se încheie contracte de muncă pe durată determinată.

S-a putut observa faptul că România deține în Uniunea Europeană cea mai mică pondere a contractelor de muncă pe durată determinată în ponderea contractelor de muncă. Suntem pe locul 27 în Uniunea Europeană. Asta ce înseamnă? Că este mai greu să-ți poți găsi un loc de muncă și patronii sunt încurajați să plătească la negru.

Ce propunem în fapt? Ca durata contractului de muncă pe durată determinată să crească de la 24 de luni la 36 de luni sau să poată merge până la sfârșitul unui contract sau proiect, cu acordul părților, dar în nicio situație să nu depășească perioada de 5 ani. Și – atenție! – nu 9 ani, cum în mod eronat afirmă alianța socialistă.

Și, în sprijinul unui asemenea argument, alianța socialistă invocă un caz european, cazul Poloniei, spunând: „Vedeți, o țară care are, practic, cele mai multe contracte de muncă pe durată determinată

are și o rată mare a șomajului”. Fals, distinși autori de la alianța socialistă! Polonia și-a modificat legislația muncii în anii 2002 – 2003, când avea un șomaj de 20%. Atunci îl avea. Astăzi, uitați-vă în Eurostat, are un șomaj sub 10%. De ce? Pentru că au știut să-și flexibilizeze piața forței de muncă și am luat măsuri de reforme structurale în economie, ce i-au permis să depășească mult mai ușor perioada aceasta de criză economică.

Deci exact argumentul pe care dumneavoastră îl folosiți se întoarce împotriva dumneavoastră, pentru că a fost țara care a făcut la timpul potrivit măsurile necesare de flexibilizare a pieței forței de muncă.

De ce nu invocați Germania? Sau nu sunteți de acord cu ce înseamnă munca în stil german? Pentru că acolo contractele de muncă pe durată determinată au o perioadă chiar până la 8 ani, și este o piață extrem de flexibilă, și are una dintre cele mai scăzute rate ale șomajului din Uniunea Europeană, pentru că piața muncii este flexibilă.

Nu știu de ce nu-l invocați pe Cristofor Pissarides, laureat al Premiului Nobel pentru economie, în 2010, citat ieri chiar și de „Ziarul Financiar”, care spune, și citez: „Soluția pentru crearea de noi locuri de muncă, după revenirea din criză, o reprezintă flexibilizarea pieței muncii prin folosirea contractelor temporare de muncă, acestea fiind singura modalitate prin care tinerii vor avea acces la piața muncii.

În Spania - se spune de către același laureat al Premiului Nobel - unde rata șomajului în rândul tinerilor a ajuns la maxime

istorice de 43%, aproape că nu s-a folosit deloc sau nu s-au folosit deloc contracte temporare de muncă, pe când în Germania, unde există în prezent deficit de forță de muncă, cel mai scăzut nivel al ratei șomajului, din ultimii 18 ani, a avut cea mai rapidă revenire, pentru că a permis flexibilizarea pieței muncii prin contracte temporare.

Deci ce vrem în fapt și noi prin modificarea Codului muncii? Să dăm posibilitate tinerilor să-și găsească mai ușor un loc de muncă, să dăm posibilitate angajatorilor să-i angajeze mai ușor, și, cu alte cuvinte, să beneficieze de protecția socială la pensie, la șomaj sau la sănătate.

Deci, distinși colegi, încă o dată subliniez: renunțați la intoxicările pe care le-ați făcut, inducând opinia publică în eroare cu privire la modificările de la Codul muncii.

În încheiere, vreau doar să mai spun un singur lucru: acest Cod al muncii va aduce, împreună cu Legea zilierilor, sute de mii de locuri în economia românească. Acest Cod al muncii va aduce pentru angajatori posibilități suplimentare de a angaja mai ușor. Acest Cod al muncii va limita munca la negru, prin faptul că cei care o vor mai utiliza, după intrarea lui în vigoare, vor risca sancțiunea penală aspră a amenzii penale sau chiar a închisorii.

Prin acest Cod al muncii, tot mai puțini oameni în această țară vor sta cu mâna întinsă la pomeni electorale și ajutoare sociale și vor avea un loc de muncă sigur, vor avea un loc de muncă din care să-și protejeze familia și din care să beneficieze de asigurări de sănătate, de șomaj și de o pensie la bătrânețe. Acesta este scopul adevărat al Codului muncii pe care îl propunem și pentru care motiv

vă solicit, distinși colegi, parteneri din coaliție, să respingeți moțiunea de cenzură înaintată de opoziție.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule prim-ministru.

Intrăm în partea de dezbatere propriu-zisă.

Îl invit să ia cuvântul, din partea Grupului parlamentar al PDL, pe domnul deputat Theodor Paleologu.

Se pregătește, din partea Grupului parlamentar al PSD, domnul președinte Victor Ponta. (*Aplauze.*)

Domnul Theodor Paleologu:

Domnule președinte al Senatului,

Domnule prim-ministru,

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Vă rog să-mi permiteți să mă adresez, în mod special, colegilor din Partidul Național Liberal, pentru că se află, într-adevăr, într-o foarte mare dilemă: o dilemă între strategia și tactica adoptate de partid în lupta politică, pe de o parte, și, de cealaltă parte, filozofia liberală, doctrina și valorile Partidului Național Liberal. Este o dilemă, într-adevăr, foarte dificilă... și, departe de mine gândul de a înfiera, într-un fel, colegii noștri liberali. Este o dilemă, într-adevăr, dificilă, și mulți dintre colegii din PDL își freacă mâinile, sunt foarte bucuroși de faptul că ați adoptat această linie politică. Pentru că își spun că în felul acesta nu mai au concurență la dreapta.

Domnul Puiu Hașotti (*din sală*):

Da, este o plească!

Domnul Theodor Paleologu:

Cum spune colegul Puiu Hașotti, citându-mă, indirect, este într-adevăr o plească pentru PDL. Strategia adoptată de PNL, în acest moment, este o plească pentru PDL.

Mulțumesc mult, domnule senator!

Însă eu nu adopt acest punct de vedere. Mie îmi pare foarte rău! Îmi pare foarte rău că în felul acesta zădărniciți o alternativă, o reală alternativă de dreapta, pe care ar putea-o reprezenta Partidul Național Liberal.

De aceea, în mod foarte sincer și fără gânduri ascunse, vă încurajez să țineți cont de caracterul secret al votului la moțiunea de cenzură. Nu vă obligă nimeni să votați așa cum dictează șeful partidului dumneavoastră. (*Vociferări; rumoare.*)

Domnul Puiu Hașotti (*din sală*):

Dar dumneavoastră o să votați?!

Domnul Ioan Oltean:

Domnule deputat, vă rog să nu mai dialogați cu sala.

Și sala, vă rog să dați libertatea vorbitorului să-și exprime punctul de vedere.

Nu răspundeți provocărilor, vă rog foarte mult.

Domnul Theodor Paleologu:

Doar atât voiam să vă spun, demonstrați prin votul

dumneavoastră că mai sunt liberali în Partidul Național Liberal. Și mai voiam să mă refer la o vorbă a unui bătrân liberal, care, din păcate, nu mai este printre noi, care spunea că, din păcate, în România pluralismul este foarte adesea o pluralitate de PCR-uri. Fiecare partid își are bolșevicii lui, și de aceea vă încurajez pe cei care sunteți cu adevărat liberali în Partidul Național Liberal să votați așa cum vă dictează valorile partidului, nu o strategie de moment. Și vă spun că va veni vremea unui reviriment din partea dumneavoastră. Și este foarte important să nu sacrificați șansa de mai târziu, de a fi o alternativă de dreapta. Împreună cu noi... sau nu împreună cu noi.

Vă mulțumesc mult. (*Aplauze. Vociferări.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Iată cum funcționează pluralitatea de acte liberale.

Domnul lider Hașotti cere un drept la replică, pe care i-l ofer cu multă plăcere.

Domnule senator, vă rog, aveți cuvântul.

Domnul Puiu Hașotti:

Mulțumesc.

Doar câteva secunde, stimați colegi.

Nu, domnule Știrbeț, distinsul nostru parlamentar, domnul Paleologu ...

Domnule președinte, vă rog ...!

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Rog colegii de orientări ideologice diferite să respecte orice vorbitor.

Domnul Puiu Hașotti:

Mulțumesc.

Spunea cineva să mă duc la un coleg ... Dumneavoastră duceți-vă la Michi!.... Știți care dintre ei!

Domnule deputat Paleologu, dumneavoastră ce-ați făcut acum? Ați făcut un apel la ce? La vreo colaborare politică între PNL și PDL? Nu se va face. Și știți de ce? Că în 2012, chiar dacă am vrea s-o facem, nu o să avem cu cine.

Grupul parlamentar al PNL (*din sală*):

Bravo! Bravo! Bravo! (*Aplauze din partea Uniunii Social-Liberale.*)

Domnul Puiu Hașotti:

Și atitudinea dumneavoastră chiar este penibilă, că veniți aici, și purtați un nume ilustru, și vă comportați ca Mama Omida!

Mulțumesc.

Domnul Dan Mircea Geoană:

Mulțumesc.

Domnul Paleologu, drept la replică, în continuare.

După aceea, am să invit următorul vorbitor.

Domnul Theodor Paleologu:

Stimați colegi,

Nu comentez formulele acestea „penibil, mama Omida”... Îmi pare rău că folosiți asemenea expresii. Și nu e nici vorba de colaborare pe moment sau în 2012. Nu. Mă refer la valorile permanente ale

liberalismului. Despre asta este vorba! Nu votați acum împotriva unui Cod la muncii care este totuși o măsură liberală.

Din punct de vedere liberal, puteți să spuneți că am pus prea multă... că am pus niște apă în vin, da, asta ... și eu știu foarte bine ce gândesc mulți dintre dumneavoastră despre Codul muncii. Despre asta este vorba! Nu despre colaborare, nici despre Mama Omida!

Domnul Puiu Hașotti (*din sală*):

Vezi-ți de treabă! La revedere!

Domnul Theodor Paleologu:

La revedere!

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Vă propun să intrăm în ordinea normală a vorbitorilor, invitându-l la microfon pe domnul președinte Victor Ponta, din partea Grupului parlamentar al PSD.

Se pregătește domnul președinte Crin Antonescu, din partea Grupului parlamentar al PNL.

Domnule președinte, vă rog, aveți cuvântul.

Domnul Victor-Viorel Ponta:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați membri ai Guvernului,

Stimați membri ai Parlamentului care astăzi vă veți îndeplini îndatoririle de serviciu și veți vota... Pe cei care nu votați nu cred că este cazul să vă salut, că înțeleg că nu sunteți aici.

Vreau să încep prin a-i saluta pe cei care astăzi sunt în afara Parlamentului, deși ar fi trebuit să fie aici, în balcoane, pentru a-i reprezenta cu adevărat pe români. *(Se adresează invitaților prezenți în balcoane.)*

Vreau să-i salut pe cei care stau și urmăresc cu speranță, neapărat această dezbatere, ci deznodământul acestor zile. Am ocazia să vorbesc, nu știu dacă este neapărat o onoare, după domnul prim-ministru Boc, Domnia Sa spunea că astăzi nu o să vorbim de Codul muncii. Într-un fel, trebuie să-i dau dreptate.

Astăzi, de fapt, ne grăbim noi – cei din opoziție – să câștigăm o primă competiție cu domnul Traian Băsescu: cine îl dă primul afară pe Emil Boc. Dacă reușim noi, astăzi; dacă nu, o să-l dea, mâine, Băsescu afară. *(Aplauze din partea Grupurilor parlamentare ale PSD.)*

Remarc că pentru noi domnul prim-ministru este pregătit, are cravata mov. Dacă o va purta și mâine, s-ar putea ca și domnul Băsescu să fie impresionat și să-l concedieze poimâine, și nu mâine.

Dar vreau, totuși, înainte de a vorbi de Codul muncii, să remarc că este realmente nevoie - și iată mă trezesc să fiu de acord și cu domnul Băsescu aici - este nevoie de un alt prim-ministru. Sau, mai bine zis, avem nevoie să avem un prim-ministru.

Cred că repetarea unor vorbe goale – și nu este o dorință de a jigni, ci doar este o asemănare, o comparație – ca un papagal, a faptului că tot ieșim din criză și a faptului că se tot luptă cu alianța socialistă, domnul Boc cel puternic se luptă cu alianța socialistă, cred că sunt lucruri care nu țin de un prim-ministru, nu se explică prin nicio

lovitură – nici din cădere, nici de la oul de Paște – și cred că domnul Boc, cel pe care mi-l amintesc, în 2004, stând în anticameră la Partidul Socialiștilor Europeni, pentru a fi primit și dânsul acolo, ar trebui să vorbească mai puțin despre diverse alianțe.

Până la urmă, alianța pe care domnul Boc s-a bazat până astăzi sau până mâine a fost la fel de sugestiv sau mult mai sugestiv descrisă ca alianța dintre hoți și proști. Și cred că să conduci o asemenea alianță este mult mai degradant decât de a vorbi întotdeauna de alții, de a vorbi de cei care cred în social-democrație sau în liberalism. (*Rumoare; vociferări.*)

Vreau să vă rog... înțeleg că ați primit 1,3 milioane de lei de la domnul Boc să stați în bancă, nu să și înjurați. Mai cereți un supliment de bani pentru colegiul dumneavoastră, ca să acoperiți și aceste vociferări.

Vreau să spun că România, în mod sigur, are nevoie de un alt guvern, dar în mod sigur România are nevoie și de alți parlamentari, alți parlamentari care să aibă atâta demnitate încât să se ridice din bancă și să-și exprime opțiunea, fie de a susține Codul domnului Boc, fie de a vota împotriva. Dar să primești bani de la Guvern ca să stai în bancă, să nu-ți îndeplinești atribuțiile de serviciu este chiar mai mult decât o umilință, pe care sper sincer că cel puțin o parte din cei aflați la putere nu o vor accepta. (*Rumoare.*)

Vreau – ca să nu fiu acuzat și eu de plagiat – să precizez că dau un citat, și o să vă precizez imediat și din cine este citatul. Cei de la presă l-au dat deja, dar aș vrea să-l audă toți românii. Aș vrea să-i văd fața domnului Boc, când se va întoarce, sigur, că acum dânsul nu

este, ca de obicei, și a celor care-l susțin. Ia uitați ce spunea domnul Boc: „Potrivit Constituției, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării și organul suprem. Acest text constituțional a devenit o normă de recomandare pentru Guvern. Asistăm la o sfidare fără precedent a rolului legislativului ca factor de control și legiferare în România”. Mai spunea domnul Boc – mă rog, când zice bine trebuie să-l laudăm - „Sustragerea de la dezbaterea parlamentară a celor mai importante legi care afectează viața publică și viața cetățenilor este condamnabilă. Codul muncii, poate cea mai importantă lege a democrației din România, a fost promovat prin angajarea răspunderii Guvernului, procedură ce nu permite dezbaterea și amendarea legii”.

Și, mai spune domnul Boc, în 2003, pe vremea când, probabil, încă avea dreptul să gândească cu propria-i minte: „Parlamentul a devenit anexa Guvernului, fiind utilizat doar ca un decor, pentru a legitima acțiunile și practicile Guvernului României”.

Stimați colegi care astăzi sunteți anexa Guvernului, ca să citez din domnul Boc, poate veți avea, în ultimul moment, demnitatea să vă ridicați din bănci și să vă încălcați statutul de anexă, pe care Traian Băsescu, Emil Boc, Elena Udrea și toți ceilalți vi l-au conferit în această perioadă.

Mai spunea domnul Boc: „Palatul Victoria declară război deschis Palatului Parlamentului. Atacul la adresa Parlamentului este un atac la adresa democrației”. Mă rog, faptul că oamenii involuează și că la 8 ani după... gândești mult mai puțin decât o făceai în 2003 este ceva ce ține de Guvernul actual, dar este ceva ce ține, din păcate,

de faptul că România, în acest moment, are nevoie, într-adevăr, de un alt Guvern, și România în acest moment are nevoie de un alt Parlament.

Vreau, din acest punct de vedere, pentru că se pare că am ajuns în situația în care puterea se ocupă doar cu critica opoziției, să îmi asum, în numele opoziției, un proiect pe care îl vom pune în practică, de modificare a Constituției, prin care procedura angajării răspunderii să fie drastic limitată, și Emil Boc să rămână în istoria constituțională a României ca exemplu negativ, care ne-a făcut să modificăm o prevedere constituțională pentru a nu se abuza de ea.

În al doilea rând, și mă întorc la ceea ce spuneam, un Cod al muncii ar trebui să fie adoptat de parlamentari care gândesc și care își fac datoria față de propriul electorat.

Vreau să citez, din nou, ca să nu fiu acuzat de plagiat. Deschid ghilimelele: „De câte ori apare câte o moțiune de cenzură, Guvernul are grijă de cei care îl sprijină. Și UNPR se consideră un factor de stabilitate. Dacă UNPR-ul nu ar fi votat cu Guvernul, se prăbușea demult. Și atunci încearcă și ei să ne fie recunoscători: ne-au dat 1,3 milioane de lei. Culmea este că s-au ținut de cuvânt. Data trecută, la fel ne-au dat, așa încât o să-i susținem și de data asta”. Domnul senator Cibu – Brăila.

Îl felicit pentru cinste. Nu mă așteptam să găsesc cinste și onoare tocmai la partidul acela format fără cinste și fără onoare. Dar măcar omul a zis: „Ne-au dat 1,3 milioane de lei”. Și mi-a mai plăcut ceva la domnul Cibu: „Culmea este că s-au ținut de cuvânt”.

Deci iată că domnul Boc se poate ține de cuvânt, uneori.

Mai vreau să spun cine nu se va ridica din bancă, astăzi, sau poate se ridică. Am în față un angajament comun, semnat de Uniunea Națională pentru Progresul României, care susține Guvernul Boc, și Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România.

Ia auziți ce se scrie aici: „Prin actualul angajament, convenim să sprijinim împreună atingerea obiectivelor sociale prevăzute mai jos: revenirea salariilor în domeniul bugetar la nivelul existent la 30 iunie; modernizarea Codului muncii și a legislației în domeniul relațiilor de muncă, în concordanță cu legislația Uniunii Europene; nu vor fi acceptate modificări care să afecteze drepturile salariaților cu privire la asocierea în sindicat, negocierea colectivă la nivel național sectorial”.

Știți cine a semnat? Știți, da? Dar totuși să vă spun: domnul Gabriel Oprea și domnul Marian Sârbu. Sunt convins că cei doi, astăzi, se vor ridica – unul din banca ministerială, altul din banca de parlamentar – și vor vota alături de noi pentru a-și ține cuvântul față de cei din sindicate, acolo unde și-au angajat răspunderea.

Ceea ce eu vreau să mă angajez, nu în numele domnului Oprea sau al domnului Sârbu – foști colegi ai noștri –, ci în numele Uniunii Social-Liberale, este faptul că proiectul de modificare a Codului muncii, proiect elaborat împreună cu sindicatele și cu patronatele din această țară, va fi adoptat la momentul la care vom avea majoritatea necesară și va fi pus în practică pentru a avea, într-adevăr, o piață a muncii nu doar mai flexibilă, dar corectă, atât față de angajator, cât și față de angajați.

Mai vreau să vă spun cine va sta astăzi în bancă, și nu este, în

niciun caz, un atac de tip naționalist. Cred foarte tare în drepturile minorităților, cred foarte tare în echilibru. Dar cred că domnul Boc și cred că toți miniștrii domnului Boc, inclusiv cei de la UDMR, ar trebui astăzi să se ridice din bancă și să spună că declarațiile de alaltăieri ale lui Viktor Orbán, primul-ministru al Ungariei - care spune că Ardealul să fie cum a fost odată și că Ardealul a fost luat de la noi de țările și puterile care au avut un scop foarte bine definit - ar trebui să fie condamnate de Parlamentul României, în ansamblu, și de Guvernul României, atunci când vom avea un guvern. *(Aplauze din partea opoziției.)*

Iar faptul că Victor Orbán este ultimul și singurul prieten al lui Traian Băsescu ar trebui să nu ne facă să uităm că trăim cu toții în această țară și că atunci când un prim-ministru, al oricărei țări, nu neapărat Ungaria, vine și susține lucruri împotriva noastră, ca țară și ca națiune, dacă România ar avea un președinte, și un prim-ministru, și un Parlament, ar lua atitudine față de aceste lucruri.

Mai vreau să mai spun că avem nevoie de un Parlament nou, pentru că niciodată până acum oamenii nu au cerut mai mult parlamentarilor lor: ridicați-vă din bănci, reprezentați-ne, asumați-vă, fie că susțineți Codul Boc, fie că nu îl susțineți, dar faceți-vă datoria față de noi!

Și atunci vreau eu să-mi iau angajamentul, în numele nu doar al opoziției actuale, ci în numele celor care așteaptă ca parlamentarii puterii să-și facă datoria, vreau să-mi iau angajamentul că nu doar Emil Boc sau Traian Băsescu, toți cei care ați încălcat legea și toți cei care îi sprijiniți pe Traian Băsescu și pe Emil Boc să încalce legea veți

fi la fel de vinovați și ar trebui să răspundeți în fața legii, ca și Traian Băsescu și Emil Boc. *(Aplauze din partea opoziției.)*

Mai vreau să spun un singur lucru. La ultima moțiune de cenzură, un fapt aproape tragic s-a întâmplat în Parlament. Am ajuns să avem aceste balcoane goale, pentru ca un român, indiferent cine este acela, să nu protesteze împotriva măsurilor aberante ale Guvernului Boc.

Cred că pentru noi toți, ca țară, dacă astăzi la balcon ar sta Guvernul Boc și dacă Guvernul Boc și primul-ministru Boc ar avea în al 13-lea ceas o fărâmbă din demnitatea pe care a avut-o Adrian Sobaru, ar putea să ne salveze pe toți de un rău mai mare.

Vreau să spun că îmi doresc astăzi, în numele românilor, să-l schimbăm noi pe Emil Boc, înainte ca Traian Băsescu să o facă.

Vă mulțumesc și succes! *(Aplauze din partea opoziției.)*

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc domnului președinte Ponta.

Îl invit la microfonul plenului reunit al Parlamentului pe domnul președinte Crin Antonescu. Se pregătește, din partea Grupului UDMR, domnul senator Álmos Albert.

Domnule președinte, aveți cuvântul.

Domnul George Crin Laurențiu Antonescu:

Domnule președinte al Senatului,

Domnule prim-ministru,

Doamnelor și domnilor colegi,

Domnilor miniștri,

Știu că vă plac și ne plac mai curând discursurile polemice și vesele și, din păcate, intervenția de azi a primului-ministru și intervenția primului vorbitor din arcul guvernamental ne-ar fi dat suficiente motive. Eu n-am însă dispoziția necesară pentru a mai râde încă o dată, pentru că râdem a pagubă.

Sigur că l-am putea întreba pe primul-ministru dacă e așa de sigur că moțiunea n-are nicio șansă din cauză că e prost redactată, e populistă etc., etc., de ce nu-și lasă propriii parlamentari să voteze?

Sigur că am putea să speculăm, să ne închipuim de ce primul-ministru al țării nu reușește să țină minte numele unei formațiuni, unei alianțe politice din țara sa, din Parlament și repetă într-una alianța socialistă...

Sigur că am putea să discutăm cu domnul deputat Paleologu despre valori eterne sau liberale sau și una, și alta.

Numai că, domnule prim-ministru, domnilor din majoritate, e un lucru care cred că e de natură să ne indispună pe toți.

Dumneavoastră remarcați că pe un subiect cum e guvernarea țării și pe un subiect anume foarte particular, cum e Codul muncii, pe primul-ministru îl interesează să polemizeze pe seama numelui unei construcții politice, pe primul vorbitor al celui mai mare partid din arcul de guvernare îl interesează situația ideologică a unui partid din opoziție... Chiar pe niciunul dintre dumneavoastră nu vă interesează nu neapărat oamenii de afară, despre care știu și eu, credeți că sunt niște oameni răi, manipulați de niște oameni și mai răi, dar situația milioaneilor de români pe care astăzi îi guvernați și cărora le veți aplica acest Cod al muncii, așa cum le-ați aplicat, tot prin asumarea,

angajarea răspunderii și tăierile salariale, nesăbuite, ineficiente și nedrepte, cărora le aplicați și Legea educației, cărora le aplicați și Legea pensiilor... Chiar nu vă interesează acest lucru măcar atât cât vă interesează dacă Partidul Național Liberal respectă valorile eterne ale domnului Paleologu și ale altor înaintași?!

Oare chiar nu vă interesează lucrul acesta deloc? Nu vă interesează, domnule prim-ministru, acest lucru mai mult decât că pe noi ne cheamă alianță sau uniune socialistă sau nesocialistă?!

Vorbiți des și cu poftă și despre socialism, și despre populism. Despre socialism ați mai vorbit și altă dată, când erați foarte, foarte tânăr, tot cu poftă, dar nu în glumă. Despre populism ați deprins – dresorul e prestigios –, ați deprins repede și bine să vorbiți mai recent.

Eu cred că are dreptul să vorbească despre populism și să acuze populismul doar cineva care nu a mințit atât de nerușinat în repetate rânduri în campanie electorală, doar cineva care nu conduce un Guvern sau un partid ai cărui membri, asociați, clienți s-au îmbuibat și se îmbuibă cu nerușinare din banii publici ai țării pe care o guvernați.

Am pretenția că despre populism poate vorbi și chiar trebuie să vorbească foarte critic cineva care are o minimă sensibilitate, cineva care într-o țară de oameni din ce în ce mai triști nu râde într-una ca prostul! Și nu-l am în vedere aici doar pe primul-ministru Traian Băsescu, îl am în vedere chiar și pe primul-ministru Emil Boc. Acești oameni râd extraordinar de des în ultima vreme! (*Aplauze din partea opoziției.*) Sunt foarte veseli! Ne anunță cine va câștiga

congresul Partidului Democrat, cum s-a îndepărtat Partidul Național Liberal de dreapta credință și cum o să se piardă, cum trebuie să candideze sau nu Cezar Preda la Congresul PDL. Ne anunță toate aceste lucruri, cu zâmbetul pe buze, boxerii sunt bine hrăniți, sunt veseli și chiar nu au niciun dram de solidaritate, de preocupare sau, creștinește să vă spun, de milă pentru foarte, foarte mulți compatrioți din ce în ce mai triști?! Sigur că e vina lor! Sigur că zice domnul Botiș: „Nu se ridică și nu muncesc!”. Sigur că după mintea dumneavoastră sunt toți niște bețivi, niște leneși, niște socialiști! Sigur, dar chiar și așa, puțină milă, pentru că sunt compatrioții dumneavoastră, pe care îi reprezentați!

Eu nu am nici obligația și nici dorința să vă explic, domnule Paleologu sau domnule Boc, ce e cu liberalismul, cum îl înțelegem noi, pentru că nu acesta este subiectul zilei, pentru că nu sunteți în niciun fel instanță, ca să vă explicăm noi sau să ne explicăm noi în fața dumneavoastră, dar ceea ce vă spun este că de la dreapta sau de la stânga, de la liberali, de la populiști, de la socialiști, de unde vreți să privim, până la urmă, politica este o activitate legitimată de către oameni și destinată oamenilor. Că ai mijloace de dreapta, că ai mijloace de stânga, până la urmă faci această politică în numele oamenilor și pentru oameni.

Să vă povestesc despre minimul dialog social care trebuia să existe măcar în această materie, Codul muncii?

Să vă spun încă o dată că ceea ce era obligația dumneavoastră să faceți am făcut noi, opoziția, aceasta, cum vreți s-o numiți, și anume de a aduce la masă sindicatele, acestea care sunt, știu că nu vă

plac, patronatele, reprezentanții mediului de afaceri... Noi, cum, necum, i-am adus la masă pe toți. Noi am venit azi cu o moțiune de cenzură, așa cum e ea, marfa clientului, cum spuneți, poate cu multe erori, poate cu imperfecțiuni, dar am venit în numele unor oameni. Știm foarte bine pe cine reprezentăm aici, sub semnătură!

În numele cui veniți dumneavoastră, domnule prim-ministru, cu ideologii dumneavoastră, cu șmecherii dumneavoastră de toate culorile, pentru că eu n-am vorbit niciodată de componența ideologică a alianței dumneavoastră. În numele cui veniți atât de vesel aici?! În numele angajatorilor? În numele mediului de afaceri? În numele angajaților? În numele efigiei spânzurate a lui Avram Iancu, în legătură cu care nu vreți să știți nimic și nu dați doi bani, ca să nu vă deranjați, să nu vă supărați noul stăpân, care nu mai e Traian Băsescu, ci e Viktor Orbán? *(Aplauze din partea opoziției.)*

În numele cui îmi ceri socoteală, domnule Paleologu, mie, colegilor mei, despre liberalism, socialism sau altceva?! În numele cui?!

Eu cred că moțiunea de astăzi nu se leagă doar de Codul muncii. E încă o dată, cu o forță în plus, care se va reflecta sau nu, probabil că nu, în aritmetica acestei majorități parlamentare care nu mai are decât o singură grijă: să nu se mai arunce cineva de la balcon, în prezența dumneavoastră, ca să nu vă deranjeze, ca să nu vă indispună... Acasă la ei pot să se arunce, dacă sunt leneși, dacă sunt bețivi! Ei nu sunt în grija dumneavoastră! În grija dumneavoastră sunt cei o mână de oameni prosperi care fură cu tenacitate banul public de când se știe, și cea mai mare parte a lor sub orice Guvern! *(Aplauze*

din partea opoziției.)

O să votăm, o să ne facem datoria față de cei care sau împreună cu care de această dată am redactat, am inițiat și susținem această moțiune. O să vă faceți datoria dumneavoastră, cei din majoritate, și de această dată și veți rămâne în bănci, pentru că nu aveți voie să vă ridicați din bănci, vă veți face datoria față de cei care vă plătesc pe sub mână, vă susțin politic pe sub mână și față de care știți să dați socoteală, nu la vedere, așa cum e în democrație.

Sigur că o să tăceți mâlc, domnule președinte Băsescu, domnule prim-ministru, domnule ministru de interne, orice s-ar întâmpla... și dacă mâine vine domnul Viktor Orbán și ne spune cât ne mai rămâne din țara aceasta și ne spune câte cetățenii trebuie să avem și ne spune când să vorbim, când să tăcem, poate trebuie să mai tăcem încă 1.000 de ani, sigur că nu veți avea curaj nici dumneavoastră, nici viteazul domn Băsescu! Aveți curaj, în schimb, să ne cereți socoteală privitor la liberalism. Oare de ce, domnule Boc?! Numai pentru că ați avut un dialog social fructuos și ați primit și o binecuvântare din partea domnului Patriciu sau a domnului Cartianu? E cam puțin, credeți-mă! E cam puțin și pentru poziția dumneavoastră de prim-ministru, e cam puțin și pentru ideea de dreapta, e cam puțin și pentru ideea de liberalism!

Poate că astăzi moțiunea de cenzură nu va trece. Poate că și mâine Traian Băsescu vă va mai lăsa să fiți prim-ministru. Mai devreme sau mai târziu însă dumneavoastră veți pleca și veți pleca definitiv, pentru că înjosiți, batjocoriți această țară, cea mai mare parte dintre oamenii ei și o faceți, domnilor, cu nesimțire, cu zâmbetul pe

buze! Această nesimțire mă indispune și ea m-a făcut ca de această dată să nu glumim odată în plus pe seama faptului că, între altele, sunteți îngrozitor de caraghioși! (*Aplauze din partea opoziției.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc domnului președinte Crin Antonescu.

Un drept la replică din partea domnului Paleologu.

Se pregătește domnul senator Álmos Albert.

Vă rog, domnule deputat.

Domnul Theodor Paleologu:

Domnule președinte Antonescu, vă mulțumesc mult că m-ați citat de atâtea ori și vă mulțumesc că nu m-ați comparat cu Mama Omida, așa cum a făcut-o distinsul dumneavoastră coleg. Este normal ca Partidul Național Liberal - ați intrat într-o logică de confruntare cu președintele și Guvernul - să voteze câte moțiuni de cenzură pofteste împotriva Guvernului! E normal. Dar sunt două chestiuni importante: impozitele și Codul muncii.

Încă din 2004, 2005, de pe vremea domnului prim-ministru Popescu-Tăriceanu, vorbeam și se vorbea în Partidul Național Liberal despre reforma Codului muncii. Despre aceasta este vorba, nu despre nenumărate valori permanente ale liberalismului, ci despre două chestiuni esențiale. Nu aruncați peste bord chestiuni atât de importante și pentru noi, și pentru dumneavoastră!

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc mult.

Îl invit în continuare la microfonul plenului reunit pe domnul

senator Álmos Albert. Se pregătește domnul deputat Marian Sârbu, din partea grupului senatorilor și deputaților independenți.

Domnule senator, aveți cuvântul.

Domnul Álmos Albert:

Stimate domnule președinte,

Domnule vicepreședinte,

Domnule prim-ministru,

Membri ai Guvernului,

Stimate colege,

Stimați colegi deputați și senatori,

Eu încă de la început vreau să precizez faptul că doresc să mă refer doar la acea parte a moțiunii de cenzură care vizează direct noul Cod al muncii, adoptat prin asumarea răspunderii din partea Guvernului.

Precizez acest lucru pentru că marea parte a textului, așa cum s-a mai amintit aici, nu se referă la această lege, la acest text. S-a depus această moțiune de cenzură pentru că opoziția are obligația să facă acest lucru, însă eu simt și opoziție față de reforma statului.

Da, este greu de acceptat orice modificare, orice reformă și înțeleg că este mai comod de mers pe o cărare bătută, dar subliniez, îngustă, și astăzi, cred, nepotrivită. Chiar ieri am comemorat un astfel de moment reformist, la care pe vremuri s-au raliat și mari gânditori români, ca Gheorghe Barițiu sau Nicolae Bălcescu și mulți alții. Formațiunea noastră politică, Uniunea Democrată Maghiară din România, este de partea reformei.

Stimați colegi, trebuie să recunoaștem că flexibilizarea și

adaptarea relațiilor de muncă la relațiile socioeconomice actuale, în raport cu evoluția pieței muncii, care în contextul crizei economice întâmpină numeroase dificultăți, este apreciată ca oportună și necesară.

Un Cod al muncii, ca act fundamental care reglementează relațiile de muncă din România, trebuie să reflecte realitatea economică în cadrul căreia se manifestă aceste relații și în același timp să răspundă necesităților pieței muncii, în contextul crizei actuale.

Admitem o flexibilizare a pieței muncii, în interesul creșterii productivității, a revigorării economiei românești, a creșterii competitivității acesteia, a ieșirii cât mai grabnice din criză, precum și armonizarea prevederilor Codului muncii cu Directivele europene și Convențiile Organizației Internaționale a Muncii.

Ținem să precizăm că modificările Codului muncii trebuie să fie de așa natură să nu dea posibilitatea abuzurilor din partea angajatorilor, a concedierilor colective excesive și să nu pericliteze siguranța pe piața muncii a angajaților și pacea socială în România, mai ales.

Țin să vă subliniez că dintr-o populație activă de peste 10 milioane de cetățeni numai 4,2 milioane lucrează legal, din care aproape 1,3 milioane în instituții bugetare, iar alți 1,7 milioane muncesc la negru. Ceilalți fie lucrează în străinătate, fie trăiesc din diverse forme de ajutor social.

Aceasta este realitatea socioeconomică, ce a arătat că de la intrarea în vigoare a ultimelor modificări ale Codului muncii acestea nu au constituit un stimulent al dezvoltării economiei naționale,

deoarece a creat o oarecare rigiditate relațiilor de muncă, fapt care a avut influențe negative asupra mediului de afaceri și mai ales asupra capacității acestuia de a se dezvolta.

În perioada ultimelor două luni am avut ocazia de a participa în numeroase cazuri la discuții pe marginea modificării Codului muncii, între reprezentanții sindicatelor, ale patronatelor, membrii Ministerului Muncii și Protecției Sociale cu primul-ministru și parlamentarii.

Trebuie să spun că, în urma acestor discuții, 80, 85 sau chiar 90% din propunerile formulate au fost introduse în propunerea formulată de Guvern, desigur, cu unele modificări acceptate în urma dialogului între toate părțile.

Am consultat organizații ale întreprinzătorilor care semnalau deficiențe ale vechiului Cod al muncii, ca, de exemplu, obligarea angajatorului de a informa periodic angajații asupra situației și strategiei financiare a societății sau stabilirea normelor de producție doar cu acordul sindicatului, sau imposibilitatea sancționării angajatului când lipsește nemotivat de la locul de muncă, prevederi pe care și eu, și cred că și dumneavoastră susțineți că trebuie modificate sau eliminate.

Am concluzionat că în cazul a două mari principii nu s-a ajuns la înțelegere, cum ar fi problema menținerii sau eliminării contractului colectiv de muncă la nivel național, precum și problematica concedierilor colective de muncă în cazul reducerii activității societăților.

În al doilea caz, soluția de compromis constă în faptul că

dacă activitatea societății se reia într-o perioadă de 45 de zile, foștii angajați, dacă vor, trebuie reangajați, iar în primul caz s-a adoptat practica europeană, adică contractele colective de muncă vor exista la nivel de ramură, care vor fi reglementate de legi speciale.

În concluzie, Uniunea Democrată Maghiară din România nu susține moțiunea de cenzură prezentată.

Mulțumesc pentru atenția acordată.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Îl invit pe domnul deputat Marian Sârbu, reprezentând grupul deputaților și senatorilor independenți. Se pregătește, în continuare, din partea Grupului PDL, domnul Bașa Petru.

Domnule ministru, vă rog.

Domnul Marian Sârbu:

Mulțumesc.

Domnilor președinți,

Stimați reprezentanți ai Guvernului,

Stimați colegi,

Uniunea Națională pentru Progresul României nu dorește să intre într-o polemică de natură ideologică sau emoțională. Și aceasta dintr-un motiv foarte simplu, Codul muncii este un act normativ de o importanță covârșitoare pentru un număr impresionant de oameni și atunci argumentele raționale, argumentele pe text, argumentele juridice cred că ar trebui să prevaleze în fața argumentelor de natură strict politică.

Ceea ce auzim, din momentul în care s-a declanșat dezbaterea pe Codul muncii, nu este altceva decât o întrecere între stereotipuri, între clișee pe care cei care, firește, nu sunt mulțumiți de felul în care este gestionată România în acest moment, încearcă să le folosească dintr-un motiv simplu: doar pentru a critica, și nu pentru a aduce mereu un singur element constructiv.

Vreau să ies din această logică și, în numele Uniunii Naționale pentru Progresul României, să vă răspund la câteva argumente, să vă spun câteva argumente absolut necesare pentru a justifica poziția noastră politică în legătură cu acest nou Cod al muncii, cu modificările, de fapt, la Codul muncii actual.

Mai întâi, dacă era nevoie de modificarea Codului muncii? În afară de argumentele tot spuse, legate de nevoia de flexibilitate, de nevoia de competitivitate în plus a țării noastre, în raport cu alte piețe, în afară de aceste argumente care au fost vehiculate în perioada aceasta mai există un argument care ține chiar de partenerii sociali: nevoia de îmbunătățire și de modernizare a Codului muncii a pornit chiar din momentul în care partenerii sociali s-au așezat la masă. A fost inițial un început de dialog social, un dialog social la care într-adevăr actualul Guvern, este adevărat, nu excelează. Nu întâmplător dialogul social s-a mutat la un moment dat de la Ministerul Muncii, acolo unde își are în mod firesc sediul, la nivelul Guvernului, acolo unde, în mod nefiresc, au continuat dezbaterile.

Dar, e adevărat, nu a existat un dialog social suficient pentru ca acest text să poată fi, fără niciun fel de problemă, asumat, angajat în Parlament.

Ei, bine, în mod evident era necesară și UNPR-ul crede acest lucru, că era necesară îmbunătățirea Codului muncii, că era necesară modernizarea acestui act normativ.

Apoi, de ce prin angajarea răspunderii? Și aici vreau să mă depărtez de argumentele tot de natură politică, cele legate de faptul că și în 2003 Guvernul de atunci și-a angajat răspunderea în Parlament pe acest Cod al muncii, aflat încă în vigoare sau de faptul că nevoia de rapiditate a intrării în vigoare, forțează Guvernul să apeleze la acest angajament.

Eu spun un lucru mult mai important din punct de vedere politic, pentru că angajarea răspunderii Guvernului în Parlament este chiar un angajament politic. Ceea ce ne-a determinat să fim de acord cu acest mod de asumare este angajamentul strict al Guvernului, și anume s-a vorbit foarte clar despre apariția, în urma intrării în vigoare a noului Cod al muncii, a acestor modificări la Codul muncii a circa 200 de mii de locuri de muncă. S-a vorbit și se știe că în acest moment circa 1.600.000 de locuri de muncă acționează în economia gri sau neagră în societatea românească. Firește, nu suntem atât de naivi sau de optimiști să credem că argumentele domnului Botiș sunt întotdeauna de necontestat. Nu putem aștepta ca la sfârșitul anului să avem 1.600.000 de locuri de muncă scoase din economia neagră, la care să se adauge încă 200.000 de noi locuri de muncă, așa cum a promis Guvernul. Dar este un angajament politic.

Nimeni, în opinia noastră, nu are dreptul să conteste dreptului Guvernului de a avea acest optimism, poate exagerat, dar nici cu pesimismul excesiv al opoziției nu putem fi de acord.

Cine ar fi crezut acum un an sau poate mai puțin, când au început măsurile de austeritate, că vom putea discuta în primele luni ale acestui an de o creștere economică? Cine ar fi putut gândi acum un an că în a doua lună a anului 2011 putem vorbi de excedent comercial în România?

Stimați colegi, acestea par acum lucruri normale, dar acum un an, când ele au fost cumva anticipate de actualul Guvern, ele păreau simple aberații.

Ei bine, un alt argument pentru care suntem de acord cu angajarea răspunderii în Parlament este nevoia ca, pe baza creșterii numărului de locuri de muncă, să putem diminua contribuțiile de asigurări sociale pentru a face locul de muncă mai ieftin în România, pentru a putea crea din ce în ce mai multe locuri de muncă. De ce? E simplu. Codul muncii poate să aibă efecte pozitive și în ceea ce privește fondul de pensii. Evident că nu ne putem aștepta ca la sfârșitul anului să putem avea un excedent al fondului de pensii. Dar putem spera.

Nimeni nu poate, repet, să ia dreptul Guvernului de a-și asuma politic aceste angajamente. Deci nu ideile legate de forma în care apare un act normativ, ci efectele pe care acesta le va produce reprezintă esența angajării răspunderii în Parlament.

Dincolo de aceste elemente, să spunem, de natură generală și politică, pe text... și aici eu mă bucur că domnul Ponta a început să citească texte, documente politice și de natură socială. Numai că este insuficient doar să le citești. Este important să le înțelegi și să le faci înțelese și de ceilalți. Este adevărat, am semnat cu CNSLR Frăția un

angajament comun, pe care l-am respectat. Și vă spun și în acest moment despre ce este vorba. Sunt trei elemente fundamentale care se regăsesc în felul în care Guvernul modifică astăzi Codul muncii. Prima se referă la preponderența contractului individual de muncă pe piața muncii, contractul individual de muncă pe durată nedeterminată. Acesta rămâne baza și acesta a fost angajamentul nostru în fața sindicatelor în ceea ce privește contractul individual de muncă.

Am obținut, de asemenea, garanții în ceea ce privește prioritatea celor care au fost disponibilizați la reangajare în cazul disponibilizările colective. Și în final - și aici este marea manipulare la care s-au dat foarte mulți dintre cei care cu siguranță nu au citit textul acestui Cod al muncii -, negocierile colective nu dispar în niciun caz din garanțiile juridice. Legea nr.130 privind contractul colectiv de muncă la nivel național nu este afectată și noul Cod al dialogului social, care, cu siguranță, va veni în dezbatere, probabil în toamna următoare, va fi decisiv pentru rolul și locul sindicatelor în societate, pentru rolul și locul dialogului social.

Vreau să vă spun că, în timp ce alții, în relațiile cu sindicatele, nu sunt tentați decât de dorința de a le prelua voturile, UNPR este interesat în a apăra drepturile sindicatelor. Și am făcut-o inclusiv prin acordul despre care vorbea domnul Ponta.

Și, în încheiere, vreau să vă spun că este foarte posibil ca cei 40 de mii de sindicaliști care au lipsit astăzi la apel din Piața Constituției să fi înțeles cu adevărat demersul UNPR pentru apărarea acestor drepturi. E adevărat, e un moment delicat pentru mișcarea sindicală. E nevoie ca în actele normative ulterioare – și mă refer la

Legea sindicatelor, mă refer la Legea contractelor colective de muncă, mă refer la Legea conflictelor colective de muncă - drepturile acestora să fie în continuare garantate juridic. Dar în acest moment acestea, prin modificările de astăzi, nu sunt atinse. Și cred că foarte mulți dintre sindicaliștii de bună-credință au înțeles acest lucru. Noi l-am înțeles și, pentru acest motiv, nu vom vota în favoarea moțiunii de cenzură depuse de opoziție.

Vă mulțumesc foarte mult.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc domnului deputat Sârbu.

Îl invit la microfon pe domnul senator Petru Bașa, reprezentând Grupurile PDL, președintele comisiei de resort din Senatul României.

Domnule senator, vă rog.

Domnul Petru Bașa:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnule prim-ministru,

Stimați membri ai Guvernului,

Doamnelor și domnilor,

Ca un răspuns la moțiunea pe care am ascultat-o mai devreme, aș intitula această moțiune sau aș da o denumire... ca ea ar fi un gest simbolic, un joc de imagine și un teatru absurd. Și vă și explic de ce.

Înainte de a vă argumenta de ce moțiunea la care facem referire se dovedește a se constitui într-un gest simbolic, asumat în

această formă chiar de către inițiatorii ei, vă reamintesc că rolul opoziției într-un stat democratic este de a veghea asupra intereselor tuturor cetățenilor, deci asupra interesului general.

Pentru aceasta însă, dragi colegi din opoziție, ar trebui ca interesul național să primeze interesului personal în acțiunile pe care le întreprindeți. Acțiunile opoziției se dovedesc însă a fi centrate pe un activism politic bazat și acesta pe dezvoltare personală, pe interes particular și nu coincid cu prioritățile și nevoile societății românești în ansamblul ei.

Nu trebuie să trăim doar cu ziua de astăzi, ci trebuie să privim în perspectivă, pentru că avem experiență și din trecut, când unii, nefundamentat și nedurabil, au aprobat, tergiversat sau chiar au blocat inițiative, iar efectele măsurilor aplicate în interes individual sub masca celui național se resimt chiar și astăzi.

Dragi colegi, interesul național nu are culoare politică.

Clasa politică nu trebuie să fie caracterizată însă nici de imobilism, nici de lipsă de curaj în luarea unor decizii, în asumarea răspunderii.

Orice societate are nevoie de dezvoltare și de acțiune, nu doar de discursuri și analize. Poate că societății i-ar fi chiar mai utilă gestionarea timpului ocupat de sfera politică zi de zi pe ecranele de televiziune, vorbind de valori ca solidaritate, dialog social, de măsuri de ieșire a țării din criză, de situația grea privind plata pensiilor, pentru realizarea unor acțiuni și inițiative cu viabilitate pentru îndeplinirea idealurilor formulate în disertațiile de vizibilitate politică.

Nu voi intra în detalii privind centrarea acțiunilor unora

pentru propria imagine prin acțiuni mediatice sau de alt tip, axate pe principiul scopul scuză mijloacele. Dar, în contextul în care în ultima perioadă constatăm că afirmarea cea mai plenară a opoziției se manifestă prin a critica doar de dragul de a critica, vă reamintesc, dragi colegi din opoziție, câți mai sunteți în sală, că rolul, dacă nu legal, măcar moral, este de a critica măsurile proaste, greșelile, și nu inițiativele legislative a căror oportunitate și necesitate de implementare o recunoașteți și dumneavoastră.

Nu înțeleg, cel puțin eu, personal, de ce în România, când cineva își asumă rolul real în politică și față de cetățenii care l-au ales, acuzațiile apar asemenea unui tir. Mai mult, vă prezint semnificația cuvântului „critică”, pe care ar trebui să o aibă opoziția, așa cum este prezentă ea în DEx.

Critica, după cum puteți să găsiți și dumneavoastră în Dicționarul explicativ al limbii române, înseamnă a dezvălui lipsurile, greșelile, defectele unor persoane, ale unei opere, ale unor stări de lucruri, arătând cauzele și indicând mijloacele de îndreptare.

Mă întreb, dragi colegi, și vă întreb: la moțiunea pe care ați depus-o, moțiune care se constituie într-o modalitate de critică a Codului muncii și a Guvernului ce și l-a asumat, cu ce mijloace de îndreptare ați venit? Cu un copy-paste în proporție de peste 80% a Codului muncii pentru care depuneți și moțiune, în cazul în care este semnat de Emil Boc? Dar vă dați girul și toată susținerea în cazul în care este semnat de liderii opoziției! Cam cum vine chestia asta?

Cât de actual se pare că este dragi colegi, Farfuridi al lui Caragiale? Domnul prim-ministru mai devreme evoca versurile lui

Eminescu. Eu îl găsesc mai potrivit pe Caragiale în momentele de față. El spunea, prin gura lui Farfuridi, cam așa: „ori să se revizuiască, primesc, dar să nu se schimbe nimica, ori să nu se revizuiască, primesc, dar atunci să se schimbe pe ici, pe colo, și anume, prin punctele esențiale”. Asta cerea Farfuridi, nu știu ce vrea opoziția!

Așa și dumneavoastră, dragi colegi, prin această moțiune vă arătați împotriva Codului muncii, iar apoi propuneți un Cod al muncii care copiază codul asumat de Guvern, asumându-vă, astfel, codul și chiar și unele virgule ale acestuia. Deci, eu chiar nu înțeleg.

Vă întreb, criticați moțiunea, mărirea perioadei de probă, dar apoi propuneți prin varianta dumneavoastră de lege tot 90 de zile pentru funcțiile de execuție și 120 de zile pentru funcțiile de conducere, ca și în varianta Guvernului. La fel și în ceea ce privește critica din moțiune prin reducerea primei tranșe a concediului de odihnă – de la 15 la 10 zile. Guvernul propune cel puțin 10 zile lucrătoare de concediu neîntrerupt. La fel propune și codul USL-ului. Și pot continua exemplele.

Vă întreb, atunci, dragi colegi din opoziție, dacă prin această moțiune vă denunțați și propria variantă a Codului muncii semnat de USL, sau faceți moțiune și la varianta dumneavoastră. Că eu asta nu pricep. Nu uitați, pentru ca o acțiune să fie credibilă trebuie să fie caracterizată de consistența elementelor sale, și nu de preocupările de fațadă.

Vorbiți în moțiune de credibilitate. Mă întreb și eu, ca și alți colegi și ca și cetățenii acestei țări, ce nu este credibilă: moțiunea pe care ați depus-o, care critică Codul muncii sau Codul muncii pe care,

în mare măsură, și dumneavoastră vi-l asumați cu altă semnătură? Sau se depun moțiuni de dragul de a exista activitate parlamentară, exact ca și declarațiile politice, unele fără ca semnatarii să creadă în ele.

În textul moțiunii faceți referire la faptul că doriți ca aceasta să fie mai mult decât un gest simbolic la adresa Guvernului. Eu vă spun, dragi colegi, că aceasta se constituie doar într-un gest simbolic, atât timp cât măsurile dumneavoastră alternative reprezintă de fapt esența Codului muncii pe care-l criticați prin această moțiune. Faptul că varianta USL reprezintă peste 80% copy-paste din Codul muncii asumat de Guvern ne întărește credința că modificările aduse de Executiv erau necesare și sunt realizate și cu girul confederațiilor sindicale și patronale.

Faptul că USL propune ca, în acord cu sindicatele și patronatele, o variantă a Codului muncii soră a variantei Executivului ne întărește convingerea că măsurile propuse de Guvern sunt bune, deci acceptate.

În aceste condiții, în locul acestei tevaturi pe care o realizați, dragi colegi din opoziție, mai bine depuneți amendamente la Codul muncii, așa cum era normal, se aprobau sau nu amendamentele, jocul era desfășurat și ne apucam de lucru, că sunt atâtea de făcut pentru această țară, mai important decât aceste acțiuni sterile de imagine și promovare personală.

Nu voi mai face în continuare referire la alte lozinci și acuze politice fără consistență, regăsite în textul acestei moțiuni, preferând să vă prezint, dragi colegi, câteva argumente, pentru care modificările propuse de către Guvern, prin noul Cod al muncii, să se constituie în

reglementări benefice și să protejeze actorii de pe piața muncii, angajatori și angajați.

Actualul Cod al muncii aflat în vigoare din anul 2003, asumat tot prin răspundere, după cum bine știți, a demonstrat că a devenit rigid și chiar conține prevederi care vin în contradicție cu interesul angajaților de a avea posibilitatea să câștige mai mulți bani, în anumite sectoare de activitate, cum ar fi: construcții, agricultură, turism, sectoare cu activitate sezonieră și altele. Pentru soluționarea acestei necesități, au fost preluate în proiectul de modificare a Codului muncii prevederile corespunzătoare din Directiva Europeană privind timpul de lucru, care stipulează posibilitatea stabilirii perioadei de referință a duratei medii a timpului de lucru prin contractele de muncă aplicabile.

Odată cu noul Cod al muncii, angajatorul nu mai este supus tentației de a folosi forță de muncă la negru, în condițiile unei reglementări foarte restrictive, dând, astfel, și posibilitatea angajatului de a câștiga mai mult, beneficiind de prevederi mai relaxate cu privire la timpul de lucru.

Un alt aspect foarte important îl constituie creșterea perioadei pentru care se pot încheia contracte individuale de muncă de la 24 la 36 de luni, respectiv posibilitatea prelungirii contractului cu acordul părților până la finalizarea unui proiect, program sau a unei activități sau lucrări, stabilirea performanței ca un criteriu de evaluare avut în vedere în cazul declanșării concedierilor colective și altele.

Iată, deci, tot atâtea argumente pentru care modificările propuse de către Guvern sunt de fapt noi și benefice reglementări menite să protejeze interesele salariaților, să ofere acestora

posibilitatea creșterii câștigurilor, să le asigure protecție împotriva tentației angajatorilor de a recurge la muncă la negru, să le ofere posibilitatea găsirii unui loc de muncă mai rapid și mai ușor.

Păcat că cei care ridiculizează o inițiativă pur socială nu apără interesele cetățenilor cu aceeași tenacitate cu care își apără propriile interese. Dând dovadă de interes național, și nu particular, trebuie să girăm acest Cod al muncii care flexibilizează piața muncii, pilonul de bază al unei economii și, implicit, al societății per ansamblul ei.

Domnul președinte Ponta spunea mai devreme că, într-adevăr, trebuie alți parlamentari. Și eu cred la fel. Trebuie alți parlamentari care să discearnă între interesul personal și interesul național.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la cuvânt pe domnul senator Dan Șova, reprezentând Grupurile PSD. Și o invit să se pregătească pe doamna ministru Mariana Câmpeanu, din partea Grupului parlamentar al PNL.

Domnule senator, aveți cuvântul.

Domnul Dan-Coman Șova:

Domnule președinte al Senatului,

Doamnă președinte a Camerei Deputaților,

Domnule prim-ministru,

Stimați colegi,

Se tot vorbește despre Codul muncii, dar Guvernul nu și-a angajat răspunderea pe un Cod al muncii. Guvernul și-a asumat răspunderea pe o modificare a Codului muncii din 2003.

Încercând să fac o paralelă sugestivă, încerc să-mi imaginez un domn elegant, îmbrăcat într-un costum elegant, căruia un croitor neinspirat îi aplică un petic portocaliu și-l pune să umble prin oraș.

Exact așa este această modificare a Codului muncii. Este un petic portocaliu pus pe o concepție socială, reglementând, în 2003, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, care era și este o Europă socială.

Am ascultat pe domnul prim-ministru Emil Boc pronunțând, de multe zeci de ori, cu un dispreț evident, alianța socialistă. Mie cuvântul socialist îmi place. Ceea ce știu și-mi aduc aminte este că în mai 2003, la Roma, actualul președinte al României, Traian Băsescu, se suia la tribuna Internaționalei Socialiste și protesta că a fost pus să vorbească în urma lui Adrian Năstase, și protesta împotriva intenției Internaționalei Socialiste de a primi în rândurile sale Partidul Social Democrat.

De asemenea, îmi aduc aminte că, în 2006, după ce românii au votat Convenția Democrată, cu o puternică componentă socialistă, care era Partidul Democrat, după o noapte frământată a actualului președinte al României și-au dat seama că de fapt dâșii sunt de dreapta. Asta, după ce au realizat că majoritatea în Parlamentul European nu era de stânga, începând cu 2005.

Este primul caz, nu de oportunism, de traseism politic al unui partid întreg, nu al unei persoane, nemotivat ideologic, făcut peste

noapte.

Da, domnule prim-ministru, ne interesează Europa socială, pentru că, dacă o să ne uităm pe cifre, o să vedem că există mult mai multe cifre decât cele pe care le invocați dumneavoastră.

Guvernul și președintele Traian Băsescu spun că șomajul în România este 6,6%. Dar șomajul în România se ia în considerare numai în funcție de persoanele avute în evidența agențiilor de șomaj, unde maximumul perioadei este 12 luni, după cum bine știți, în care o persoană este ținută în evidența acestei agenții.

Dar, un ultim comunicat de presă al Institutului Național de Statistică... mă bucur că a fugit domnul premier... deci un ultim comunicat de presă al Institutului Național de Statistică ne dă o informație foarte interesantă, dacă nu ar fi catastrofică pentru poporul român. În rândul tineretului între 20 și 34 de ani, șomajul este 23% în România. Se află pe prima pagină a Institutului Național de Statistică. Mai mult decât atât, Institutul Național de Statistică ne mai dă niște cifre. Avem aproape 11 milioane de români, populație activă, adică între 18 și 65 de ani. Totuși, avem numai 4,5 milioane de salariați, din aproape 11 milioane. Mi-e greu să înțeleg matematica lui 6,6%.

Pe de altă parte, avem 2 milioane și jumătate de români cu contract de muncă oficial în Uniunea Europeană. Suntem singura nație din cele 27, sau singura țară, că nații sunt mai multe... singura țară din cele 27 din Uniunea Europeană nevoite să-și trimită 25% din forța de muncă activă peste hotare, pentru că nu poate oferi un loc de muncă în România. Și, ca să o citez pe colega noastră, doamna deputat Jipa, este foarte interesantă o paralelă cu momentul de dinainte de 1989. Înainte

de 1989, dacă nu aveai loc de muncă, ajungeai la închisoare. Pentru mulți români, astăzi, singura șansă de a obține un loc de muncă este să ajungă la închisoare, pentru că acolo sunt puși să muncească. Ăsta este regimul în care trăim și de aceea noi, domnule premier, ne pronunțăm pentru Europa socială.

Vorbim despre Europa și despre interesul sau dezinteresul Uniunii Social Liberale pentru locurile de muncă, locurile de muncă se creează prin scăderea poverii fiscale pe forța de muncă. Știu că noi suntem o țară originală și că pe domnul prim-ministru Boc nu-l vor interesa niciodată realitățile din celelalte țări ale Uniunii Europene, eu totuși insist și vă dau câteva cifre. Nu mai e domnul premier, poate o să-i spună doamna Vass, că e aici și dânsa reține sigur.

În România, contribuția individuală de asigurări sociale este 10,5%. În Grecia este 6,67. În Spania este 4,7. În Franța este 6,65. În Germania este 9,95, iar în Marea Britanie este 12,8 contribuția individuală, dar cu o precizare: există un minim neimpozabil la contribuția socială în euro, de 600 de euro pe lună. Numai cine are venituri peste 600 de euro plătește contribuția individuală.

Dar e interesantă și reglementarea din alte țări în privința contribuției angajatorului la fondul de asigurări sociale. În România este 20,8%; în Grecia este 13,33; în Franța este 8,3; în Germania este 9,95, iar în Marea Britanie este 11%.

Acum, premierul Boc, pentru că este un om luminat, ar putea să se inspire din legislația țărilor care nu cred că pot fi bănuite de foarte multe convingeri socialiste.

De asemenea, mi-am notat două exemple care m-au fascinat.

Franța și Germania sunt cele mai puternice economice țări din Uniunea Europeană și au niște reglementări foarte interesante în ce privește șomajul. Francezii și nemții nu-și mai imaginează că cetățenii lor sunt bețivi, sunt needucați sau nu știu suficiente limbi străine.

În Franța, cuantumul minim al indemnizației de șomaj este 888 de euro și se acordă pentru 24 de luni persoanelor sub 50 de ani și pentru 36 de luni persoanelor peste 50 de ani. Iar în Germania, situația este mult mai interesantă: șomajul variază între 287 și 359 de euro pe lună, în funcție de numărul de membri ai familiei, cu o precizare: se acordă pe termen nelimitat. Germania care, după câte știm, este nu numai motorul economiei europene, dar și principalul contributor cu 48% la bugetul Uniunii Europene.

Câteva precizări directe pe Codul muncii, pentru că am văzut colegi lamentându-se că nu discutăm despre Codul muncii. Să discutăm despre Codul muncii, stimați colegi.

În varianta propusă - și invit toți colegii noștri de la PDL, UNPR, UDMR, pe toți cei care susțin Guvernul, să verifice - art.16 a introdus, spre deosebire de varianta actuală de Cod al muncii și spre deosebire de varianta USL-ului negociată cu sindicatele, forma scrisă a contractului de muncă. În termeni juridici, se numește *ad validitatem*. Adică, forma scrisă a contractului de muncă este obligatorie, pentru a putea dovedi existența unor raporturi de muncă. În condițiile în care o mare parte a populației României are mai puțin acces la informații, ce se va întâmpla va fi că va crește munca la negru, pentru bunul și simplul motiv că acționarea în instanță a angajatorului, care nu încheie un contract scris, nu mai este posibilă, pentru că cel care muncește la

negru nu mai poate proba în instanță existența raportului de muncă. Iar domnul premier Boc, cu care am avut onoarea să absolvim Facultatea de drept amândoi în același an, în '95, dânsul la Cluj, eu la București, ar trebui să știe.

O a doua chestiune, majorarea duratei maxime posibile a perioadei de probă.

Domnul premier Boc a venit și a spus: „Și USL-ul a negociat 90 și 120 de zile”. Dar, dacă s-ar fi uitat cu atenție pe varianta USL-ului, ar fi văzut un text pe care-l va întâlni, de asemenea, în legislația statelor europene, și anume că stabilirea concretă a perioadei de probă se reglementează prin contractele colective de muncă aplicabile.

Diferența dintre varianta PDL, care le stabilește obligatoriu la 90 și 120 de zile, este că varianta USL – negociată cu sindicatele – stabilește aceste două perioade ca perioade de recomandare, iar perioada efectivă se stabilește prin contractele colective de muncă. Inutil să vă spun că aceeași reglementare au și alte două țări. Eu nu m-am referit decât la țările importante, Spania și Italia, reglementări exprese, țări membre ale Uniunii Europene.

O a treia chestiune, au fost eliminate restricțiile, la art.44 privind prelungirea perioadei de delegare.

În forma actuală a Codului muncii, poți delega o persoană pentru 60 de zile în altă localitate doar pentru două perioade succesive de 60 de zile. S-a elimina această restricție. Astăzi, un angajator poate delega o persoană pentru perioade de 60 de zile de oricâte ori dorește acest lucru.

Concluzia specialiștilor este că angajatorul va avea

posibilitatea de a obține un acord al salariatului la prelungirea la nesfârșit a delegării, prin exploatarea poziției sale dominante din punct de vedere economic.

O altă chestiune, tot tehnică, pe Codul muncii, că s-au plâns colegii noștri că nu avem chestiuni tehnice pe Codul muncii.

S-a stabilit un nou criteriu pentru concedierile colective, anume evaluarea realizării obiectivelor de performanță de către persoane pentru concedierea colectivă.

Stimați colegi,

Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat neîndoielnic, de multe ori, în privința concedierilor colective și a statuat că cerința cauzei reale și serioase, care trebuie să fundamenteze desființarea unui loc de muncă, este respectată atunci când angajatorul este în măsură să justifice motivele pentru care în unitatea sa nu mai este necesar un anumit post, înțeles ca ansamblu de atribuții, iar nu o persoană determinată.

Concedierea colectivă nu ține de capacitatea profesională a unei persoane pentru care Codul muncii prevede un alt motiv de încetare a raportului de muncă și concedierea colectivă prevede necesitatea desființării din punct de vedere juridic a unui post de care angajatorul nu mai are nevoie. Acest lucru se leagă, în același timp, cu restrângerea perioadei de reînființare a unui post și reangajarea persoanelor de la 9 luni la 45 de zile.

În actuala formă a Codului muncii, dacă faci o concediere colectivă, într-o perioadă de 9 luni, cel care a fost victima concedierii colective trebuie reangajat dacă reînființezi postul. S-a redus această

perioadă la 45 de zile, ceea ce dă posibilitatea angajatorului la un abuz simplu și evident.

Vrea să dea afară pentru că nu-i mai plac niște oameni? Desființează un post, menține desființarea 45 de zile și, în a 46-a zi, înființează din nou postul și angajează pe cine vrea.

Am stat și m-am gândit care să fie interesul. Interesul este simplu și l-am identificat în dorința evidentă a PDL-ului de a politiza întreaga administrație publică din România înainte de a deveni istorie la următoarele alegeri. Pentru că dâșii au mai reglementat o situație în Codul muncii, foarte interesantă tehnic, eliminând obligațiile de concediere colectivă în cazul autorităților și instituțiilor publice.

Or, dacă veți asculta și veți rememora unul din discursurile premierului Emil Boc de acum vreo zece zile, Domnia Sa spunea: „Vrem să depolitizăm instituția publică. Adică să organizăm concursuri pentru ocuparea posturilor.” Ce vor face colegii noștri de la PDL? Întâi vor face concedieri colective de sute de mii de oameni în administrația publică, sub pretextul desființării posturilor, vor sta liniștiți 45 de zile, în a 46-a zi vor angaja toată camarila portocalie, sub pretextul unor examene organizate așa cum știu dâșii să organizeze examene și ne vom pomeni, în ideea dâșilor, cu o întreagă administrație publică vopsită în portocaliu, pusă să pună bețe în roate noii guvernări, care, în mod cert, va fi a Uniunii Social Liberale.

Aș vrea să vă spun, stimați colegi, în încheiere, pentru că nu pot, ca cetățean român, să trec peste unele manifestări din 15 martie, vreau să vă spun că actualul Guvern este susținut și de Uniunea Democrată a Maghiarilor din România, este susținut și de cei care-l

reprezintă, din nefericire, pe cel care l-a spânzurat simbolic pe Avram Iancu.

Lipsa de reacție a autorităților – pentru că avem un președinte captiv în mâna UDMR-ului și pentru că avem un guvern captiv în mâna UDMR-ului – ne-a creat neșansa de a privi la televiziuni și de a privi în teritoriu ardelenii la manifestări inacceptabile.

Știți ce este 15 martie? Poate l-ați auzit pe domnul László Tökés, desemnat pentru funcția de vicepreședinte al Parlamentului European de către România, spunând că 15 martie de anul acesta a fost cea mai fericită zi din viața Domniei Sale pentru că a putut dobândi cetățenia maghiară în conformitate cu punctul 12 al Revoluției de la 1848-1949.

Știți, am încercat să leg declarațiile domnului László Tökés și spânzurarea simbolică a lui Avram Iancu. Știți de ce, în '49, Lajos Kossuth – eroul maghiar – n-a reușit să se înțeleagă cu Avram Iancu? Pentru că eroul maghiar Lajos Kossuth nu a acceptat, după aproape 500 de ani de la Unio Trium Nationum, să recunoască românilor în Transilvania drepturi egale cu ungurii.

Acela este spiritul Revoluției maghiare de la '48-'49.

Inutil să vă spun că, în spiritul Revoluției maghiare de la '48-'49, s-a constituit dualismul austro-ungar.

Inutil să vă spun că în momentul în care colegii noștri de la UDMR au afirmat că, pentru ei, Trianonul este un moment de comemorare, și nu de sărbătoare, deși sunt cetățeni români, vreau să vă spun, stimați colegi, o coincidență stranie din istoria României, pe care domnul premier Boc, absolvent de istorie la Cluj, o cunoaște cu

siguranță: Tratatul de la Trianon a fost semnat pe 24 august 1920.

Tot pe 24 august, 1785, ungurii îl trăgeau pe roată pe Horea și pe Cloșca. Și noi avem un moment de comemorare pe 24 august.

Stau și mă întreb, oare domnul premier Boc, absolvent de istorie la Cluj, o fi avut în bibliografia obligatorie o carte apărută înainte de '89, care se numea „Teroarea horthysto-fascistă în nord-estul României”, referindu-se la perioada dintre Dictatul de la Viena și eliberarea Ardealului de către Armata română?

A avut, oare, dânsul în bibliografia obligatorie o carte a unui american, Milton Lehrer, care se numea „Ardealul, pământ românesc”?

Vreau să vă spun că nicio dorință de a guverna nu poate determina un guvern să rămână mut la manifestări inadmisibile cu Constituția României și cu statutul României de stat național unitar.

Nu știu de ce am impresia că ardelenii din guvern i-au uitat pe ardelenii de acasă.

Mulțumesc.

Voci din sală:

Bravo, Șova! (*Aplauze.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Doamna deputat, doamna ministru Mariana Câmpeanu, din partea Grupurilor PNL.

Am s-o rog pe doamna ministru, doamna deputat Sulfina Barbu, să se pregătească, din partea Grupurilor PDL, în continuarea

intervenției doamnei Câmpeanu.

Aveți cuvântul.

Doamna Mariana Câmpeanu:

Domnule prim-ministru,

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Domnule președinte,

Stimați membri ai Guvernului,

Angajarea răspunderii pe Codul muncii, sancționată prin prezența moțiune de cenzură, eu cred că reprezintă un motiv extrem de serios pentru ca acest guvern să fie demis.

Votul de blam pe care-l solicităm astăzi Parlamentului este fundamentat, în primul rând, pe sfidarea pe care Emil Boc și Executivul pe care-l conduce o aduc unor importante instituții ale Statului, în special Parlamentului.

Domnule Boc,

Deși în toate CV-urile și prezentările oficiale vă făliți cu pregătirea dumneavoastră în drept constituțional, totuși, sunteți politicianul care a călcat în picioare prevederile Constituției.

Sunteți cel care a primit cele mai multe voturi negative pe actele emise de către Guvernul dumneavoastră din partea Curții Constituționale. Cred că nu sunteți cel mai îndreptățit să ne dați sfaturi cum trebuie elaborată o lege.

Sunteți singurul prim-ministru demis printr-o moțiune de cenzură.

Sunteți singurul prim-ministru care nu primește niciun vot de susținere în Parlament, așa cum probabil se va întâmpla și astăzi.

De asemenea, sunteți omul politic care a încălcat și a forțat raporturile dintre principalele puteri ale statului prin cele 11 angajări de răspundere în numai doi ani.

Tocmai de aceea, nu ne miră faptul că ați criticat introducerea în dezbatere parlamentară de către reprezentanții opoziției a unui alt proiect de Cod al muncii, pentru că vă deranjează nu atât conținutul acestuia, cât procedura.

Nu mai știți, domnule prim-ministru, care sunt căile democratice de promovare a unei legi în Parlament.

Nu ați înțeles că v-am demonstrat prin aceasta ce trebuia să faceți, de fapt, dumneavoastră.

Uniunea Social-Liberală – și poate o să reușiți să memorați – a preluat o variantă negociată între patronate și sindicate și a supus-o dezbaterii Parlamentului, așa cum trebuia să faceți de fapt dumneavoastră. Asta nu înseamnă că parlamentarii trebuie să voteze ca niște roboți. Eu cred că Parlamentul este cel suveran, dacă hotărăște că trebuie să modifice ceva în acea variantă, dacă o votează așa cum este prezentată sau nu o votează deloc. Ați uitat cu totul ce înseamnă o procedură democratică.

Deja, domnule Boc, vă simțiți amenințat de orice procedură democratică, de orice proces instituțional normal și firesc, pentru că dumneavoastră ați pierdut de mult timp forța argumentelor și nu puteți apela decât la forța unor proceduri nedemocratice.

Într-o țară unde instituțiile nu-și fac datoria, legea nu se respectă nici măcar de cei care trebuie să supravegheze la aplicarea ei, este de-a dreptul inuman să creezi un cadru legislativ care să permită

abuzuri fără limită.

Oare credeți că nu înțelegem scopul direct pe care-l aveți, adică înlăturarea tuturor funcționarilor neportocalii sau nesupuși; a celor care îndrăznesc să le spună directorilor și șefilor puși de către dumneavoastră că ceea ce fac este ilegal; a profesorilor care nu fac propagandă PDL-istă în școli; a cadrelor medicale care îndrăznesc, cu toate obstacolele, să vindece oamenii; sau a polițiștilor care nu vă apără de pietre, ouă și roșii? Asta vă asumați, de fapt, domnule prim-ministru.

Cinismul dumneavoastră nu are limite. Ați făcut acest cadou otrăvit tocmai femeilor din România, de 8 Martie. Chiar așa, de ce să se bucure măcar de o zi în care să uite de faptul că ele vor fi primele care vor fi afectate de abuzurile angajatorilor.

Poate ne spuneți azi care sunt prevederile din Codul muncii care le apără? Care sunt măsurile care le apără copiii?

Pentru că nu vorbiți decât de flexibilizarea pieței muncii. Ați uitat că, de fapt, termenul era flexisecuritate.

Unde este securitatea angajatului? Cine garantează și cum folosirea cu preponderență a salariului minim sau foarte aproape de acesta?

Domnule prim-ministru,

Domnilor guvernanți,

Domnilor parlamentari ai puterii,

Puteți trăi cu 670 de lei pe lună?

Doamnelor miniștri și doamnelor parlamentari,

Aveți curajul să intrați să intrați într-un magazin, știind că,

timp de o lună, nu aveți decât 670 de lei? Din care, nici nu mai are rost să vă spun de întreținere, copii, mâncare, medicamente, – nu-i așa? Vă ajung cei 670 de lei și mai faceți și economie pentru o pereche de pantofi sau o geantă.

Doriți să ne întoarcem, oare, la conviețuirea a două sau trei generații în aceeași casă, în același apartament de bloc?

Cum vor mai accesa tinerii credite pentru case, cu salarii minime și contracte pe perioadă determinată? Chiar și celebrul dumneavoastră „Prima casă” va rămâne fără beneficiari.

Scopul dumneavoastră final se pare că este suprimarea poporului român, aceasta cu atât mai mult cu cât nu estimați nici măcar impactul economic negativ al măsurilor pe care le luați.

Nimeni din această țară nu-și va mai permite să facă investiții, consumul este clar că nu va crește, ci din contră, iar singura certitudine a oamenilor din această țară va fi nesiguranța locului de muncă.

Asta vă asumați, de fapt, domnule prim-ministru, începând cu măsurile luate împotriva bebelușilor, a mămicilor, a copiilor școlari, a studenților, a tinerilor angajați, a angajaților în general, a bătrânilor, a bolnavilor – oare a scăpat cineva? – și terminând cu jaful și corupția generalizată din România, totul, dar totul va conduce la distrugerea genei nației române.

Asta vă asumați, de fapt, domnule prim-ministru.

Domnule prim-ministru,

Vă asumați răspunderea pe un Cod al muncii care nu este cerut cu prioritate nici de vreo categorie socială anume și nici de vreun

organism internațional. Vă convine această procedură pentru că, în felul acesta, puteți să puneți pumnul în gură tuturor celor care vă contestă: opoziție, sindicate, patronate sau simpli cetățeni.

Este aceeași abordare de forță pe care o impuneți și propriilor parlamentari.

Și astăzi, ca și data trecută, vă este frică de propriii dumneavoastră oameni, de așa-zisa majoritate, pentru că îi veți ține legați în bănci, de frică ca nu cumva să calce strâmb.

Și de această dată ați folosit, probabil, fonduri publice pentru mituirea parlamentarilor, lucru recunoscut, de altfel, și valorificat de cei care formează majoritatea în acest Parlament.

Dar vă readuc aminte, domnule Boc, de celebrul proverb românesc: „Dragoste cu sila nu se poate.” Și asta se va dovedi atât în relația cu cetățenii acestei țări, care așteaptă cu speranță un divorț amabil de dumneavoastră, dar și în relația cu propriul partid.

Însă, în acest caz, cu toții putem anticipa că nu veți beneficia de o despărțire amiabilă, căci mulți dintre cei pe care astăzi îi umiliți prin legarea de bancă și interzicerea de a-și exprima voința, vor avea un vot chiar la Congresul PDL.

Domnilor parlamentari ai puterii,

Rupeți lanțurile și votați moțiunea! (*Aplauze.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc doamnei Mariana Câmpeanu.

O invit la microfon pe doamna deputat Sulfina Barbu. Se pregătește domnul deputat, domnul ministru Dan-Mircea Popescu.

Doamnă ministru, aveți cuvântul.

Doamna Sulfina Barbu:

Domnule președinte,

Domnule prim-ministru,

Stimați membri ai Cabinetului,

Stimați colegi,

Discutăm astăzi despre noul Cod al muncii promovat de Guvernul Emil Boc.

Este un Cod al muncii despre care s-a vorbit în multe feluri, dar esența este una singură, indiferent de manipulări și de intoxicații.

Noul Cod al muncii este un Cod al muncii de dreapta. Aceasta este realitatea și noul Cod al muncii înseamnă reforma de dreapta pe piața muncii și nu ne ferim să spunem lucrul acesta. Aceasta este viziunea noastră.

Este un Cod al muncii care aduce la lumină ce are mai bun România, și anume segmentul activ al populației care are nevoie doar de puțin sprijin pentru a intra în competiție, pentru a munci, pentru a căuta tot timpul ceva mai bun, acei români care nu se tem să muncească, acei români care nu se tem să schimbe un loc de muncă pentru un alt loc de muncă mai bun și acei români care doresc să-și manifeste competențele, acei români care nu vor să primească pomană de la stat, ci vor să se dezvolte singuri, prin propriile lor forțe.

Codul muncii este practic votul de încredere pe care Guvernul României îl dă potențialului uman al României, de care nimeni nu a avut grijă în ultimii 20 de ani.

Stimați colegi,

Moțiunea de cenzură de astăzi nu este importantă pentru

Partidul Democrat Liberal, pentru că ea nu va trece.

Aceeași moțiune de cenzură văd că nu este importantă nici pentru PSD, pentru că nu-și dorește să treacă această moțiune de cenzură.

Dar moțiunea de cenzură de astăzi face istorie pentru Partidul Național Liberal.

Doamnelor și domnilor,

Nu este de mirare că Partidul Social Democrat a depus moțiune de cenzură pentru un Cod al muncii de dreapta. Nu este de mirare, pentru că Partidul Social Democrat este de stânga, iar PSD nu ne mai surprinde cu nimic de 20 de ani de zile.

PSD-ul se împotrivește modernizării României de 20 de ani de zile și se opune schimbărilor.

PSD are, deja, chipul și asemănarea rezistenței la schimbare și a rezistenței la modernizare.

Aș vrea, stimați colegi, de aici încolo, să mă adresez colegilor liberali, deoarece moțiunea de cenzură de astăzi are o miză istorică pentru dumneavoastră, stimați colegi.

Votul dumneavoastră împotriva Codului muncii de dreapta este, practic, pistolul pe care vi-l puneți singuri la tâmplă. Prin votul dumneavoastră de astăzi, Partidul Național Liberal dispare ca partid de dreapta. Și am să explic de ce.

Partidul Național Liberal votează astăzi împotriva creării de noi locuri de muncă. Flexibilizarea pieței muncii va duce la creșterea numărului locurilor de muncă. Nu spune nimeni că doar prevederile Codului muncii singure vor genera doar noi locuri de muncă, dar,

acest cod este parte a unui pachet de măsuri pentru revigorare economică și Guvernul lucrează la acest pachet de măsuri, inclusiv cu facilități fiscale pentru reducerea taxelor pe forța de muncă. Iar acesta este doar începutul.

Partidul Național Liberal votează astăzi împotriva meritocrației, selectare, promovare sau concediere în funcție de criterii și obiective de performanță individuală. Criterii care să fie stabilite obiectiv, prin negocieri cu sindicatele, prin negocieri cu angajații și care să fie respectate. Aceasta este esența meritocrației, ceea ce ne arată că, de 20 de ani de zile, ne-a lipsit acest lucru și România are nevoie de astfel de criterii.

Meritocrația este motivația pe care o așteaptă orice angajat. Este certitudinea competenței pentru angajator, dar și suflul de revigorare așteptat în economie și vă rog să nu neglijați faptul că vorbim despre meritocrație nu numai în domeniul public, ci și în domeniul privat. Este primul pas pe care acest Guvern îl face pentru modernizarea României în domeniul forței de muncă.

Pe lângă toate acestea, Partidul Național Liberal votează astăzi împotriva atragerii investitorilor străini.

Codul muncii va face din România o destinație mai atractivă pentru investitori.

Mediul în care companiile trăiesc este schimbător.

Piețele, tehnologia, cererea consumatorilor se schimbă, vedem acest lucru în fiecare zi. Companiile trebuie să se adapteze acestor schimbări și au nevoie de un mediu în care să fie competitive.

În plus, astăzi, Partidul Național Liberal votează împotriva

reducerii muncii la negru, pentru că vorbim astăzi de un Cod al muncii care introduce sancțiuni drastice pentru cei care angajează la negru, dar și pentru cei care muncesc la negru.

Munca la negru nu dăunează doar bugetului de stat.

Munca la negru îi afectează pe angajați, iar angajații sunt cei care nu beneficiază de contribuțiile la șomaj, de contribuțiile la asigurările de sănătate și de drepturile la pensie, dacă lucrează la negru. Dar, poate faptul cel mai grav, este că astăzi Partidul Național Liberal votează împotriva locurilor de muncă pentru tineri și în Uniunea Europeană există în aceste zile o îngrijorare puternică legată de numărul mare de șomeri din rândul tinerilor.

Concluzia la care au ajuns economiștii din țările membre o reprezintă soluția pe care Germania a aplicat-o deja, și anume folosirea contractelor temporare de muncă, puteți vedea comparații între statele membre care au astfel de contracte, precum Germania, și Spania care nu are astfel de contracte și are un șomaj foarte ridicat în rândul tinerilor, și anume de 43%.

România nu face decât să ia bunele practici, pe care statele membre le au astăzi în prevederile naționale și le aplică aici, la noi acasă, în avantajul tinerilor. Din păcate, astăzi avem dovada că toate principiile economice de dreapta au fost abandonate de Partidul Național Liberal. Și, dragi colegi liberali, nu v-a tremurat mâna când ați semnat o moțiune de cenzură de stânga? Nu vă tremură mâna când votați pentru abandonarea tuturor principiilor acestui partid?

Și vă asigur că toți parlamentarii coaliției de guvernare sunt liberi în băncile lor. Am auzit aici lucruri legate de lanțuri. Nici vorbă!

Probabil că la dumneavoastră se practică așa ceva. La noi avem libertatea să facem ceea ce gândim că este bine pentru români.

Vă mulțumesc, pentru atenție.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, doamna deputat.

Îl invit la microfon pe domnul deputat Dan-Mircea Popescu.

Se pregătește domnul senator Cristian Țopescu.

Domnule ministru, aveți cuvântul.

Domnul Dan-Mircea Popescu:

Vă mulțumesc.

Stimați membri ai Prezidiului,

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Creșterea semnificativă a numărului de locuri de muncă, a competitivității și a performanței economiei românești sunt, după declarațiile oficiale, obiectivele urmărite prin modificările aduse astăzi Codului muncii din România.

În opinia puterii, o asemenea argumentare ar trebui să descurajeze *ab initio* orice voci potrivnice, fie ele ale opoziției parlamentare, ale centralelor sindicale sau patronale, ale salariaților neafiliați sau, de ce nu, ale tuturor acestora la un loc.

Cum însă orice așa-zisă reformă, venită dinspre Guvern, s-a dovedit în timp a nu fi nici durabilă, nici echitabilă și cu atât mai puțin profitabilă mării majorități a populației, mai toate segmentele societății românești și-au manifestat pe față nemulțumirea, căci și de această dată lucrurile nu arată altfel, în ciuda vorbelor mai mult sau

mai puțin meșteșugite.

Revenind la declarația oficială de mai sus, printr-o analiză *a contrario*, cum se pune în știința dreptului, putem desprinde și ideea potrivit căreia actualul Cod al muncii ar fi, în viziunea Guvernului, principalul vinovat pentru lipsa locurilor de muncă, pentru slaba competitivitate a economiei și, în general, pentru lipsa de performanță a țării.

În prag de demitere, Guvernul Boc are, se pare, revelația unei măsuri miracol, menite să ferească o națiune întreagă. O dată cu schimbarea din temelii a Codului muncii, ne asigură premierul, România va deveni, în sfârșit, ceea ce ne dorim cu toții, o țară prosperă, cu oameni pe măsură.

Din păcate, domnule prim-ministru, nu puteți scoate din hău țara numai cu vorbe. Sunt necesare fapte, iar faptele Guvernului dumneavoastră vorbesc și ele, la rândul lor, dar despre cu totul altceva.

În primul rând, despre o lipsă de viziune cu privire la dezvoltarea, pe termen mediu și lung, a României, în concordanță cu nevoile și aspirațiile populației. Apoi, despre o incapacitate de definire, de stabilire și de urmărire a priorităților în funcție de realitățile economice și sociale ale țării. Izvorâte exclusiv din rațiuni contabile, măsurile Guvernului se dovedesc haotice, au o notă de improvizatie și de aleatoriu, ce afectează grav viața și activitatea cetățenilor, ele conducând mai degrabă la distrugerea statului român, decât la modernizarea lui, așa cum puterea pretinde.

În al doilea rând, este evident pentru orice om de bună-

credință că nu Codul muncii este cel chemat să creeze noi locuri de muncă în România, iar în acest context modificările propuse nu vor aduce cu ele nici creșterea de performanță a economiei și nici ieșirea din sărăcie. Dimpotrivă, ele vor accentua șomajul, ilegalitatea, marginalizarea și dezordinea socială prin fragmentarea și segmentarea pieței muncii, neajutând cu nimic economia, dar sporind, în schimb, sărăcia, pentru o bună parte din populația activă a țării.

De altfel, riscul de sărăcie, atenție! a celor care muncesc este în România cel mai ridicat din Uniunea Europeană. Este de 17,9%, față de o medie europeană de numai 8,4%.

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Sărăcia și lipsa de performanță a României nu se explică prin lenea, prin mâna întinsă sau prin ignoranța populației sărace din țară, așa cum oficialii puterii încearcă să ne convingă ori de câte ori au prilejul. România nu e săracă din cauza săracilor ei, ci dimpotrivă, ea este săracă, în primul rând, din cauza bogaților ei. Căci productivitatea acestora din urmă, respectiv a managerilor, a inginerilor și tehnicienilor de top, a cercetătorilor și a personalului de înaltă calificare, din companiile și întreprinderile noastre este mult mai scăzută decât productivitatea omologilor lor din țările bogate.

Tehnologiile folosite în România sunt inferioare celor din țările dezvoltate. Organizarea firmelor noastre este deficitară. Managementul, de asemenea. În sfârșit, infrastructura și instituțiile românești sunt mult rămase în urmă, fiind vorba, în fapt, de decalaje ce se întind pe generații întregi.

Ceea ce vreau să subliniez aici este faptul că productivitatea

și performanța individuală superioară a unui salariat dintr-o țară dezvoltată are în spate, în mod concret, un uriaș efort colectiv, desfășurat pe mai multe generații, are în spate un întreg sistem socio-economic, ce nu ține atât de abilitățile și cunoștințele acumulate prin educație, ci își are obârșia, în primul rând, într-o economie cu tehnologii superioare, cu firme mai bine organizate, cu instituții mai performante și cu o infrastructură foarte bine dezvoltată. Iată de ce, competitivitatea și performanța în România nu vor veni, așa cum crede puterea, din flexibilizarea statutului salariatului român, ci, dimpotrivă, din flexibilizarea angajatorului român, din flexibilizarea tehnică și organizatorică a companiilor și a firmelor românești și străine din țară, lucru de care nimeni nu vorbește.

Puterea pune lipsa de competitivitate și de performanță a economiei românești exclusiv în sarcina salariatului român, uitând că, de fapt, costul forței de muncă reprezintă o cotă infimă în raport cu costul materiilor prime, al energiei și al capitalului fix.

Iată de ce, preocuparea pentru flexibilizarea angajatorilor, respectiv pentru adaptarea companiilor și a firmelor românești la schimbările tehnologice din lume, la cele informaționale, de management, de comunicare, preocuparea cu privire la diversificarea și înnoirea produselor, la calitatea acestora, la reducerea costurilor de producție, la dezvoltarea și sprijinirea cercetării științifice și inovării, la pregătirea profesională continuă a personalului și la motivarea acestuia ar constitui, cu adevărat, prioritatea României, în încercarea disperată de a ieși din zona subdezvoltării.

Cum lucrul acesta se dovedește extrem de anevoios,

reforme oprindu-se, de fiecare dată, la poarta întreprinderii, este evident, cu mult mai lesne să flexibilizezi forța de muncă. Aceasta înseamnă, practic, să forțezi reducerea veniturilor, a protecției și a numărului salariaților, pe de o parte, iar pe de alta, să reasezi timpul de muncă și de odihnă, precum și durata contractelor de muncă, în funcție de interesele patronilor. Rezultatul îl reprezintă o realocare a veniturilor de la salariați la deținătorii de capital, economia neavând niciun fel de beneficiu din acest transfer, ea nedevenind nici mai competitivă și nici mai performantă. În plus, scăderea veniturilor conduce inevitabil la scăderea consumului și deci la creșterea șomajului, ca urmare a scăderii cererii.

În concluzie, flexibilizarea pieței forței de muncă din România nu are drept consecințe nici creșterea de competitivitate și de performanță a economiei și nici crearea de noi locuri de muncă, așa cum am încercat să demonstrăm.

Singurul rezultat cert este precarizarea statutului salariatului român și sporirea insecurității sale, tocmai într-un moment în care și statul român își reduce și el, în mod dramatic, cheltuielile sociale. Suprapunerea celor două așa-zise reforme, cea a statului român și cea a Codului muncii, dă o lovitură nimicitoare securității cetățeanului român, în general, și salariatului român, în special, dar și stabilității și siguranței proprietății în România.

Consecințele nu sunt greu de evaluat. Delegitimarea statului, distrugerea coeziunii și a solidarității sociale și, probabil, pierderea identității naționale.

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Modificările Codului muncii promovate de Guvern reproduc cu fidelitate caracteristicile modelului american al capitalismului, fiind vorba, în esență, despre o încercare de dereglementare a pieței forței de muncă din România, despre un rol minimal al statului și despre o accentuare a rolului pieței ce, lăsată liberă ar deveni, chipurile, mult mai competitivă, mai eficientă și deci mai performantă.

Acest model a fost infirmat, la scară mondială, de criza economică și financiară ce tocmai a zguduit lumea și care a demonstrat tuturor, mai puțin guvernanților români, tocmai contrariul, respectiv că este nevoie imperioasă de reguli și norme obligatorii, că se impune un rol mult mai echilibrat al statului în raport cu piața și că, atenție!, piața nu este eficientă prin ea însăși, că ea nu se autoreglează și, prin urmare, ea nu se poate corecta singură.

Ceea ce se ignoră, dincolo de învățămintele crizei mondiale și de defazajul evident al Guvernului român, este faptul că stabilitatea și siguranța reprezintă un factor de creștere, de dezvoltare, iar problema competitivitate versus stabilitate, așa cum se încearcă să ni se prezinte, este o falsă problemă, căci avem nevoie de ambele în egală măsură.

În sfârșit, poate că este totuși util să amintesc, chiar și aici, în Parlamentul României, faptul că relațiile de muncă se stabilesc indiferent de ce crede Guvernul României, atât la nivel individual, cât și colectiv.

Prin urmare, și reglementarea acestor relații este firesc să se facă atât în plan individual, dar și colectiv, raporturile individuale și colective de muncă reprezentând astfel însăși substanța Codului muncii.

A hotărî că raporturile colective de muncă nu vor mai fi reglementate de Codul muncii este mult prea mult, chiar și pentru Guvernul Boc. Dar nu este singura încălcare flagrantă de reguli și de norme interne și internaționale în materie.

Astfel, în ciuda faptului că negocierile colective sunt garantate de Constituție, a se vedea art.41 alin.(5). Ele au fost eliminate din cuprinsul Codului muncii, ca și dreptul la grevă, alt drept individual și colectiv, eliminat abuziv, în disprețul art.43 alin.1 din Constituție, dar și al Convențiilor Organizației Internaționale a Muncii nr.87 din 1948 și, respectiv, 98 din 1949.

Aversiunea față de aceste drepturi constituționale se explică probabil prin aversiunea față de sindicate și față de rolul important al acestora în societate. A încerca să boicotezi și să subminezi rolul sindicatelor este echivalent cu încercarea de eliminare a opoziției în plan politic, ceea ce descalifică acest guvern, ce dovedește, încă o dată, că nu înțelege nimic din regulile democratice ale unui stat de drept. Acest lucru nu mai miră însă pe nimeni, căci în fața unor probleme extrem de complicate, pe care societatea românească le-a avut de înfruntat în acești doi ani, răspunsul dumneavoastră, domnule prim-ministru, a fost unul singur: guvernarea prin forță.

Guvernarea prin intermediul asumărilor de răspundere și al ordonanțelor de urgență, deci prin impunerea unei soluții unice, întotdeauna soluția dumneavoastră, este proprie numai regimurilor autoritare. Deși complexitatea excepțională a vremurilor presupunea, dimpotrivă, soluții multiple, fie consensuale, fie negociate, în orice caz însă rod al unei gândiri colective și democratice, de fiecare dată

dumneavoastră ați impus prin forță soluția dumneavoastră.

Cercetați istoria, domnule prim-ministru! Ieșirea durabilă din crize s-a făcut întotdeauna prin accentuarea democrației, și nu a autoritarismului. Incapacitatea dumneavoastră de a înțelege și de prețui virtuțile democrației, de a uza de mecanismele ei, constituie azi unul din obstacolele ieșirii din criză a României. 8 din 10 cetățeni români au înțeles sau au intuit acest lucru înaintea dumneavoastră și a colegilor dumneavoastră de partid și de coaliție.

Suntem de partea milioaneilor de lucrători din această țară, ne străduim să le apărăm drepturile, să le promovăm interesele și să le încurajăm speranțele, într-o viață mai sigură și de o calitate mai bună.

Iată de ce, votul nostru de azi este un vot pentru moțiunea de cenzură și pentru demiterea Guvernului. Este un vot pentru deblocarea României, este un vot pentru democrație, pentru eliberarea de frică, de umilință, de mizeria materială și spirituală, este un vot pentru recâștigarea demnității și a încrederii, este un vot pentru renașterea țării.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Timpul alocat Grupurilor PSD a fost depășit în mod consistent.

Îl invit, în continuare, la microfon pe domnul senator Cristian Țopescu. Se pregătește, din partea Grupului parlamentar al PDL, domnul ministru Ioan Botiș.

Domnule senator Cristian Țopescu.

Domnul Cristian-George Țopescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați parlamentari,

Intervenția mea, ca de obicei, se va limita la maximum 3 minute. Cine privește de la o oarecare distanță scena politică românească observă desfășurarea mai multor războaie.

A fost războiul cu profesorii, apoi războiul cu medicii. A urmat războiul cu mamele și bebelușii lor și războiul cu pensionarii.

Acum suntem într-un plin război cu limba română. Nu știu dacă ați ascultat cu atenție intervențiile anterioare, n-aș vrea să dau exemple, să nu supăr pe nimeni, dar dau două exemple ale unor persoane importante din Guvernul României.

Una dintre ele a folosit recent, într-o declarație publică, cuvântul coerentizare. M-am dus repede la Dicționarul explicativ al limbii române am găsit coerent, coerență, dar coerentizare n-am găsit.

Un alt personaj și mai important din Guvernul României a folosit cuvântul raționalitate. Citez exact: „Românii trebuie să dea dovadă de solidaritate, raționalitate și echilibru.” M-am dus din nou la Dicționarul Explicativ al Limbii Române, am găsit cuvântul rațiune, rațional, dar raționalitate nu am găsit.

În apărarea limbii române propun ca viitorii aleși din Parlamentul României, care vor popula această sală, să depună un jurământ nu numai pe Biblie, ci și pe Dicționarul explicativ al limbii române pe care îl am la mine, e cam gros, e adevărat, și să încheie jurământul cu obișnuitele cuvinte: „Așa să-mi ajute Dumnezeu!”.

Din fericire, Dumnezeu are alte preocupări. La Facerea

Lumii, Dumnezeu... (*Cineva de la balcon exclamă: „Știm!”*)

Mă bucur că știți, dar, în sală sunt 170 de parlamentari dintre cei 80 prezenți care nu știu ce vreau să spun, și anume că la facerea lumii, Dumnezeu, pentru a-i ajuta pe oameni să prospere, a hotărât să dea printr-o lege divină fiecărei nații, câte două virtuți. Astfel, el i-a făcut: pe elvețieni – ordonați și respectuoși față de legi; pe nemți – disciplinați și raționali, pe englezi – perseverenți și studioși; pe japonezi – muncitori și răbdători; pe unguri – hotărâți și buni meseriași; pe francezi – culti și rafinați; pe spanioli – veseli și ospitalieri etc.

Când a ajuns la români, i-a spus îngerului consilier, care își nota totul: „românii vor fi inteligenți, cinstiți și buni politicieni”. După ce a publicat în Monitorul celest, îngerul a remarcat: „Doamne, ai dat tuturor popoarelor câte două virtuți, iar românilor le-ai dat 3. Păi oare, în acest fel, nu cumva ei îi vor depăși pe toți ceilalți?” „Aoleu, așa e, a răspuns Dumnezeu, ai dreptate, atunci să revenim cu o ordonanță de urgență. Pentru că virtuțile dumnezeiești o dată acordate nu se mai pot lua înapoi, precizez că nimeni nu va putea avea și folosi mai mult de două virtuți în același timp. „Și astfel se explică de ce românii care sunt inteligenți și cinstiți în niciun caz nu fac politică. Cei care sunt cinstiți și fac politică în mod sigur nu sunt inteligenți, iar cei care fac politică și sunt inteligenți categoric nu sunt cinstiți.

Așa grăita Dumnezeu și cred că noi cei 170, dintre cei 80 prezenți, ar trebui să reflectăm la cuvintele Celui de sus, în această țară tristă, dar plină de umor. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc. domnului senator Cristian Țopescu.

Domnul ministru Botiș?

Domnul Ioan-Nelu Botiș:

Domnilor președinți,

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Stimați membri ai Guvernului,

Stimați invitați,

Am avut curiozitatea de a citi propunerile pe care dumneavoastră le-ați făcut modificărilor aduse Codului muncii. Și, fiind inginer de profesie, am făcut un calcul, și am să vă spun un lucru cu siguranță uimitor.

Din 86 de amendamente propuse de Domniile voastre, 78 sunt identice la virgulă cu ceea ce am propus noi. Și sigur că prima întrebare firească este: dacă această lege a fost rea, de ce ați copiat-o? Și, dacă a fost bună, de ce o contestați? (*Vociferări.*)

Și, ca lucrurile să fie foarte clare, obișnuiesc să fac și eu ca domnul senator Țopescu, mă duc repede la carte, să găsesc răspunsul. Și răspunsul l-am găsit la Erasmus din Rotterdam care și-a încununat opera cu un elogiu. Și, vă spun că este un elogiu, pe care îl aduc și eu Opoziției. Filozofia noului cod a definit-o foarte bine un simplu om de afaceri, nu în Top 300, ci unul din cei care muncește zi de zi și care are o mică afacere, și l-a definit în felul următor: este o trecere de la codul pontajului la codul performanței. Asta face acest cod și cred că este esența a ceea ce s-a întâmplat prin modificarea Codului muncii. Trebuie să înțelegem că piața muncii are astăzi alte provocări, trebuie

să înțelegem că orientarea trebuie să fie spre performanță și că lanțurile pe care dumneavoastră le invocați ca fiind ale sclaviei sunt doar ale mentalităților pe care trebuie să le depășim. Acolo trebuie să căutați răspunsul, în mentalitatea pe care ani de zile am acceptat-o, aceea că nu este importantă performanța, aceea că lucrul cel mai important pentru noi este să fim prezenți la locul de muncă. Nu! Din păcate, am constatat că după 20 de ani doar creativitatea și performanța ne pot duce înainte, și acest lucru îl propunem prin Codul muncii. Și cred că Guvernul este obligat să reglementeze mecanisme care să permită forței de muncă să reacționeze la semnalele pieței. Este cea mai importantă provocare, și acest lucru și l-a asumat Guvernul prin Codul muncii.

Am identificat în propunerile dumneavoastră opt provocări importante și m-am gândit să vă răspund prin alte opt provocări pe care foarte puțini le-au sesizat în Codul muncii. Înainte de a le prezenta, vreau să le mulțumesc tuturor celor care au trimis amendamente, celor care și-au adus aportul la aceste modificări, comisiilor pentru muncă din Senat și din Camera Deputaților, le mulțumesc și sindicaliștilor care au fost prezenți la întâlniri, le mulțumesc și patronatelor și, în fine, cred că ar trebui să le mulțumesc tuturor celor care prin mesajele lor au sprijinit acest cod al muncii.

Primul lucru, și aș vrea să sesizați că în art.31 alin.(5) și (6), Codul muncii deschide o porțiță importantă pentru o parte din populație, care are probleme speciale. Este vorba de tineri. Și la acest articol o să găsiți o trimitere către o lege specială. Acea lege specială va reglementa pentru foarte mulți tineri prima porțiță de intrare pe

piața muncii. Și este vorba de Legea primului contract de muncă. Este un lucru extrem de important pe care nimeni nu l-a adus în fața dumneavoastră și să spună cât de importantă va deveni această lege a primului contract de muncă pentru tineri, care din păcate au dificultăți în integrarea în primul loc de muncă. Este un câștig al Codului muncii. Și dacă ar fi fost să schimbăm Codul muncii ar fi meritat să-l schimbăm doar pentru acest articol 31.

Dar mai este un lucru important pe care vreau să-l precizez, al doilea: creșterea calificării forței de muncă. Faptul că am pus performanța și criteriile de performanță pe primul loc în evaluări, chiar în cazul concedierilor colective, va duce cu siguranță la stimularea calificării profesionale a celor care doresc să facă performanță la locul de muncă. Și cred că un prim semnal pozitiv va veni din această zonă.

Al treilea lucru important pe care vreau să-l menționez este legat de diversificarea structurilor prin care se acordă stimulente de intrare pe piața muncii. Și vreau să gândiți acest cod nu în mod singular, ci într-o succesiune de legi care trebuie să modifice esențial piața muncii. Și aici aș aminti, pe lângă Codul muncii, de Legea privind economia socială, lege care urmează să ajungă în Parlamentul României, de Legea privind ucenicia la locul de muncă și de Legea meșteșugarilor. Practic, aceste legi, toate, într-un fel sau altul, stimulează inserția pe un loc de muncă, stimulează atât angajatorul, cât și angajatul.

Al patrulea lucru pe care îl văd benefic în acest cod este legat de crearea și oficializarea locurilor de muncă în România. Și aș completa acest cod cu o lege care se află la Camera Deputaților, la

Comisia pentru muncă, și vorbesc de Legea privind zilierii.

Sunt lucruri sau legi care într-un fel sau altul vor aduce noi locuri de muncă și aceasta este esența pe care în noul cod am dorit să o propun.

Un alt lucru important: creșterea productivității și stimularea performanței. Este cea mai mare provocare pentru o economie, aceea de a crește productivitatea, și cred că Guvernul este dator să stimuleze prin legi această creștere a productivității muncii. Și pe lângă Codul muncii am să vă propun alte câteva legi la fel de importante, și vorbim aici de Legea privind conflictele de muncă, Legea privind contractele colective de muncă și, de asemenea, Legile privind patronatele și sindicatele. Sunt legi importante care împreună cu Codul muncii pot duce la transformări radicale pe piața muncii.

Al șaselea lucru important și care trebuie să urmeze Codului muncii este legat de reducerea taxelor pe forța de muncă. Dacă reușim să creștem baza de impozitare, dacă o să reușim să ne adresăm mai multor persoane angajate, contributori, cu siguranță că provocarea cea mai importantă este, așa cum s-a sesizat aici, aceea de a încerca să scădem aceste taxe pe forța de muncă.

Al șaptelea lucru pe care îl consider important este legat de consolidarea instituțională. Atunci când provoci piața muncii, atunci când vii cu o reformă, trebuie să vii și să consolidezi instituțional această reformă și la ora actuală avem în Parlament o lege privind inspecția muncii, Legea nr.108, o să avem o lege privind inspectorul de muncă, o lege privind comitetul european de întreprindere și o lege care, aș spune eu, coagulează până la urmă tot ceea ce înseamnă zona

socială, și vorbesc aici de Codul social, o lege care propune stimularea celui care vrea să muncească astfel încât să treacă din zona pasivă în zona activă. Și nu în ultimul rând consider la fel de important că avem datoria să consolidăm capacitatea de dialog politic și să stimulăm dialogul tripartit. Și aici aș aminti Legea privind CES-ul.

Sunt opt lucruri pe care le văd în completarea acestui cod al muncii, opt lucruri care pot până la urmă să schimbe radical piața muncii, opt lucruri pe care eu cred că România le merită.

Și, în final, aș dori să vă asigur pe toți că am respectat patru directive europene privind forța de muncă și le nominalizez aici: 1999/70, 2003/88, 98/59, 2008/104.

Doamnelor și domnilor,

Aș încheia prin ceea ce spune un simplu întreprinzător, sunt mesaje pe care le-am primit și aș vrea să vă citesc ce spun acești oameni despre Codul muncii. Este vorba de domnul Dragoș Anghelia: „În primul rând, vreau să subliniez aspectele pozitive și anume: 1. românii își pot găsi mai ușor un loc de muncă; 2. angajatorii pot angaja mai ușor; 3. cei care doresc o a doua slujbă o pot găsi mai ușor; 4. sancționarea mai dură a celor care utilizează munca la negru”. Atenție! Este angajator. Și „5. un parteneriat real angajat-angajator”. Și are la capitolul aspecte negative: „Trebuie subliniată mediatizarea insuficientă a prevederilor din noul Cod”, lucru pe care trebuie să mi-l asum. Dar, cu siguranță, în momentul în care acest cod va produce efecte, cei care câștigă sunt cetățenii români.

Vă mulțumesc foarte mult. *(Aplauze.)*

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc domnului ministru.

Încheiem aici dezbaterile noastre pe marginea moțiunii de cenzură.

Îl invit, în finalul acestei părți a ședinței noastre, pe domnul prim-ministru Emil Boc pentru a prezenta comentariile sale cu privire la dezbaterile ce au avut loc în plenul Parlamentului României.

Domnule prim-ministru, vă rog.

Domnul Emil Boc:

Domnule președinte al Senatului,

Doamna președinte a Camerei Deputaților,

Doamnelor și domnilor,

În primul rând, vreau să vă mulțumesc pentru faptul că ați avut răbdarea și disponibilitatea de a realiza o dezbatere democratică.

În al doilea rând, vreau să spun că din nefericire nu am putut din partea opoziției să regăsesc un lucru pe care să-l putem îmbunătăți în Codul muncii, pentru că această moțiune de cenzură, așa cum v-am precizat la început, nu are legătură cu Codul muncii. Două treimi din text sunt texte care țin doar de atacuri politice și de fraze goale, fără conținut.

În esență, ceea ce este important să știe toată lumea este că acest cod al muncii este necesar României astăzi. Așa cum Polonia a avut curaj în 2003 să flexibilizeze piața muncii și să coboare nivelul șomajului de la 20% sub 10% astăzi, așa și România trebuie să-și modifice legislația muncii pentru ca, pe de o parte, angajatorii să poată angaja mai ușor, pe de altă parte, cei care doresc să aibă un loc de

muncă să poată mai ușor să-l găsească, în al treilea rând, cei care doresc să aibă o a doua slujbă să o poată obține fără constrângerile de astăzi, și, nu în ultimul rând, cei care vor mai lucra la negru după adoptarea acestui cod al muncii să știe că au ca sancțiune amenda penală sau închisoarea.

În ultimă instanță, acest cod al muncii va proteja pe toți cei care muncesc corect în această țară. Acest nou Cod al muncii îi va proteja pe toți patronii care-și văd de treabă și încheie contracte de muncă și nu muncesc la negru. Acest Cod al muncii va stimula performanța și competitivitatea și vom recupera diferențele în raport cu Uniunea Europeană. Acest Cod al muncii pune accent pe muncă, și nu pe pomeni electorale. Acest Cod pune accent pe ceea ce înseamnă protecție socială prin loc de muncă, și nu prin mâna întinsă statului, așa cum am precizat mai devreme.

În esență, despre asta este vorba în noul Cod al muncii.

Încă o dată resping categoric orice afirmație care ține de sclavagism sau afirmație că prin aceasta cetățenii români ar fi obligați să lucreze 16, 18, 20 de ore pe zi. Sunt doar încercări disperate ale acelor care nu au argumente, de a manipula dezbaterile despre Codul muncii. Așa cum am arătat, aceleași prevederi se regăsesc și în Codul muncii depus de Guvern, aceleași prevederi se regăsesc și în Codul muncii depus de alianța socialistă. Deci, dacă voi ați adus sclavagismul în Codul muncii, atunci și noi l-am adus acolo. Dar este doar o simplă afirmație fără acoperire. Pentru că protecția celui care lucrează este asigurată de Constituție și nu se schimbă cu nimic.

Mi-am pus întrebarea totuși de ce această moțiune de cenzură

din partea opoziției? Iar aici, dragi colegi din Coaliția guvernamentală, pentru mine lucrurile sunt foarte simple și directe. Orice zi care trece de azi înainte este o zi care aduce câștig pentru alianța care astăzi susține Guvernul.

Orice zi de azi înainte este o zi în care scad șansele alianței socialiste de a câștiga următoarele alegeri. Pentru că lucrurile sunt foarte simple, doamnelor și domnilor. În economie, lucrurile încep să se miște în direcția bună. Sunt semne încurajatoare și o parte dintre ele vi le-am prezentat și o să le reproduc foarte pe scurt.

De fapt, acest lucru îi deranjează pe cei din alianța socialistă. Că semnalele bune încep să se înmulțească și direct proporțional scade șansa lor de a mai rămâne în prim-planul sondajelor, iar până în 2012 se vor dezumfla ca și o gogoasă electorală. Asta este soarta alianța socialiste.

Evident, asta nu se va întâmpla de la sine. Avem o singură datorie: să nu compromitem efortul pe care l-am făcut în ultimii doi ani, de a stabili economia și a o pune pe direcția bună, dar de a continua acum aceste măsuri sănătoase care țin de creștere economică. Și spuneam că disperarea de aici provine. Din moment ce ai avut deja un trimestru de creștere economică, sunt toate șansele să fie și cel de-al doilea. Volumul exporturilor în 2010 a fost cel mai mare de după 1989. Rata șomajului este cu două puncte procentuale sub media din Uniunea Europeană. În privința producției industriale și a celorlalte aspecte ce țin de productivitate, lucrurile sunt iarăși în direcția bună. Ponderea veniturilor este tot mai mare în buget. Și vreau să știți că în 2010, România a realizat cea mai mare pondere a veniturilor în

produsul intern brut, 33%. Nici în perioada de maximă creștere economică din 2008 România n-a avut 33% venituri în PIB. Este o dovadă a faptului că, pe de o parte, lupta împotriva corupției și a evaziunii fiscale începe să-și arate roadele, iar măsurile economice își arată efectele.

Ca să vă mai dau câteva exemple, comparați fondurile europene. Și vreau să fiu sincer și direct cu dumneavoastră: eu sunt unul dintre cei mai nemulțumiți încă de rata absorbției fondurilor europene în România. Asta înseamnă că și eu trebuie să-mi asum responsabilitatea, la fel ca orice primar, președinte de consiliu județean sau om care lucrează cu fonduri europene, și n-ar trebui să avem încă liniște până când lucrurile nu se îmbunătățesc. Pentru că este o șansă uriașă pentru țara aceasta s-o modernizăm prin bani europeni gratis.

Dar, totuși, să vă prezint o comparație, ca să știm cum discutăm când vorbim cu partenerii de la alianța socialistă, în sens politic vorbesc, ca parteneri în Parlamentul României. Vreau să știți că în doi ani, cât au fost la guvernare, 2007 și 2008, ani când s-au pus la fonduri europene, au reușit uriașa performanță de a realiza plăți către beneficiari de 156 de milioane de euro. În doi ani de zile atât au făcut. În doi ani de zile, actualul Guvern a realizat plăți către beneficiari de 2,1 miliarde. Nu spun că este mult, încă mai este loc, dar s-au făcut plăți către beneficiari de 2,1 miliarde, cu pondere importantă însă a prefinanțărilor. Dar comparați: 2,1 miliarde în doi ani, actualul Guvern; 156 de milioane, vechiul Guvern. Sunt cifre care nu pot fi contestate. Comparați, de asemenea, valoarea proiectelor care sunt în

implementare. După doi ani de guvernare, 2007 și 2008, alianța socialistă are proiecte în implementare de 1,3 miliarde de euro. Astăzi, sunt în implementare proiecte de 11 miliarde de euro. Cifrele fac diferența. Dar, repet, încă aici se mai poate îmbunătăți. Acești bani vor schimba fața României. Acești bani vor da șansa României să aibă o creștere economică cel puțin de 1,5-2%, anul acesta, 4-4,5% în 2012.

De asemenea, există Programul național de dezvoltare a infrastructurii, un program de 4 miliarde de euro, care complementar cu fondurile europene va schimba practic satul românesc, va schimba fața orașelor acestei țări.

Nu în ultimul rând mă refer aici la faptul că în partea a doua a anului vom putea să venim și cu măsuri complementare pentru a stimula locurile de muncă, adică reducerea contribuțiilor de asigurări sociale. Va fi o măsură complementară modificării Codului muncii care va încuraja și mai mult angajatorii să ofere locuri de muncă cetățenilor acestei țări.

Deci, lucrurile merg în această direcție pozitivă într-un ritm lent, dar sigur. Și acest lucru este cel mai important.

Programul „Rabla” deja a plecat la drum. Programul „Prima casă” urmează să fie îmbunătățit. Și, de asemenea, pentru mediul privat avem în pregătire un act normativ prin care cei care se află în dificultate, firmele care se află în dificultate dar au perspectivă economică, au comenzi, cu alte cuvinte, acum, în această etapă când ne pregătim să trecem într-un alt stadiu al dezvoltării economice, dacă-și plătesc datoriile curente au garanții asigurate, pot beneficia și

vor beneficia de reeșalonări la plata datoriilor.

Deci, cu alte cuvinte, vine un moment în care într-adevăr putem să intrăm în etapa aceasta a consolidării economice și a trecerii pe creștere economică a țării, în primul rând prin motorul investițiilor și a sprijinirii mediului privat, complementar cu Codul muncii și noi locuri de muncă.

Toate acestea, evident că se vor resimți încetul cu încetul dar sigur și în buzunarele oamenilor, atât cât poate însă această țară, fără populisme și fără demagogii. Atât a putut în 2011: să redea bugetarilor 15% pe brut, la pensionari pentru grupele I și II de muncă 403 milioane de euro pentru cei care sunt în această categorie până în 2001.

În 2012, dacă această direcție este constantă, evident că putem vorbi și de alte beneficii materiale pentru români, dar toate cu acoperire, cu acoperire în economie. Iar cea mai clară dovadă, repet, o reprezintă volumul exporturilor, productivitatea muncii și noile comenzi în industrie, care ne arată că ne-am schimbat deja profilul de dezvoltare economică. De la o dezvoltare economică fundamentată pe împrumut și consum și credit cu buletinul și pe un boom imobiliar fără suport, pe o creștere bazată pe competitivitate și performanță. Noul Cod al muncii pune accent pe performanță.

Deci, dragi colegi din Coaliția guvernamentală, cred că în sfârșit putem să ne îndreptăm spre perioada în care, alături de România și de români, să culegem și roadele politice ale măsurilor aspre pe care împreună le-am luat, am avut tăria, curajul și am făcut ceea ce trebuie pentru țara aceasta. Iar cei din alianța socialistă vor

rămâne cu demagogia și gogoșile lor umflate, așa cum au rămas și până în momentul de față. Pentru că, în ultimă instanță, sondajele de opinie sunt ale zilei, rezultatele sunt la patru ani electorali, acolo se măsoară performanța politică, acolo se măsoară ceea ce a făcut o coaliție sau un Guvern.

De ce credeți că cei de pe locul unu cu cei de pe locul doi s-au aliat să-i bată pe cei de pe locul trei, dacă se credeau atât de puternici? De ce credeți? Pentru că ei știu că este o creștere de moment și care, repet, se va dezumfla în 2011 și în 2012, pentru că economia îi ajută pe cei care au avut curajul să facă ceea ce trebuie la timpul potrivit.

Uitați-vă în Europa, Letonia, Estonia, țări care au luat măsuri aspre, ca în România, partidele care au luat acele decizii au câștigat alegerile. De ce România să nu facă la fel? Vă asigur că aceasta va fi direcția și că munca dumneavoastră, a PDL-ului, a UDMR-ului, a UNPR-ului și a Grupului minorităților naționale va fi răsplătită în primul rând prin faptul că România va avea creștere economică și în al doilea rând de români, în alegeri, când vom avea meritul pentru munca pe care am desfășurat-o.

Dragi colegi,

Acestea sunt argumentele pentru care să-i lăsăm pe cei din alianța socialistă să stea împreună, acolo unde le este locul, în opoziție acum și pentru o lungă perioadă de timp de aici înainte.

Vă mulțumesc mult. (*Aplauze. Vociferări.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Este o atmosferă propice următorului moment, care este cel...
 Pe procedură, domnul lider Hașotti, vă rog.
 Pe procedură. Urmează votul imediat.

Domnul Puiu Hașotti:

Vă mulțumesc.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Am venit pentru o chestiune de procedură. Înainte totuși aș vrea să spun cu regret, domnule prim-ministru, că beția cuvintelor, pe care ați practicat-o aici, sigur, fiecare practică beția lui, unul cu whisky, altul cu cuvinte, m-a făcut să-mi aduc aminte de ce spunea Emil Cioran, domnule prim-ministru: „Speranța e forma normală a delirului”, spunea Emil Cioran. Și tare mi-e teamă că ați atins acest punct.

Acum, procedura, stimați colegi.

Stimați colegi,

Regulamentul Camerelor reunite ca de altfel regulamentul fiecărei Camere face posibil ca plenul să fie suveran. Motiv pentru care vă propun, stimați colegi senatori și deputați, să introducem pe ordinea de zi de astăzi votul pentru următoarea declarație politică a Parlamentului reunit, a Camerelor reunite ale României:

„În numele parlamentarilor români, senatori și deputați, ne exprimăm în modul cel mai categoric stupefacția și indignarea față de conținutul iredentist și antiromânesc al mesajului premierului Ungariei, Viktor Orbán, transmis la 15 martie anul curent, (*Aplauze.*) participanților la manifestarea organizată la Târgu Mureș de către

Partidul Civic Maghiar și de Consiliul Național Secuiesc.

Nu ne-am fi putut imagina că astăzi, în 2011, când România și țara vecină de la vest sunt membre ale Comunității Europene și fac parte din aceeași alianță militară transatlantică că șeful Guvernului unui stat pe care l-am considerat prieten, și sperăm că o putem face și în continuare, poate da frâu liber unor fantome ale trecutului din pricina cărora secole de-a rândul a curs sânge și s-au înveninat până la isterie relațiile dintre două popoare așezate de providență a vieții unul lângă celălalt.

Făcându-se ecoul unor sfruntate falsuri istorice și călcând în picioare cu brutalitate demnitatea națiunii române în ansamblul ei, mesajul, prin funestele lui idei, etalate în disprețul tuturor normelor internaționale privind relațiile de vecinătate între state și popoare, este dovada perentorie a unei gândiri și a unei politici guvernamentale aberante, cu rădăcini în arsenalul regimurilor totalitare de inspirație fascistă, pe care istoria secolului trecut le-a condamnat definitiv și irevocabil.

Fără a relua și combate punctual tezele veninoase ale domnului Viktor Orbán, prim-ministrul Ungariei, ținem să condamnăm hotărât astfel de poziționări publice de înjosire a țării și a națiunii noastre, indiferent din partea cui s-ar manifesta.

De fapt, dacă ne gândim mai bine, cei care se înjosesc cu adevărat sunt tocmai aceia care lansează astfel de mesaje.

Data: astăzi, 16 martie 2011, în ședința reunită a Camerei Deputaților și a Senatului”.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc domnului senator Hașotti.

Propunerea a fost avansată în temeiul Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului care se referă, la art.1 pct.22, la „adoptarea unor declarații, mesaje sau a altor acte cu caracter exclusiv politic”. Cred că aici încadrați, domnule senator Hașotti... înțeleg că încadrați propunerea dumneavoastră la art.1 pct.22 din Regulamentul ședințelor comune ale Senatului și Camerei Deputaților, ca să fim bine înțeleși.

Dacă sunt alte comentarii sau intervenții de natură procedurală sau de fond, sau de text.

Domnul Árpád Márton, aveți cuvântul.

Rog liniște și deferență.

Toate punctele de vedere sunt acceptate în Parlamentul României.

Vă rog.

Domnul Márton Árpád-Francisc:

Dacă mi-aduc eu bine, și vă rog să mă corectați dacă nu, arătându-mi articolul Regulamentului comun care permite ca ordinea de zi să fie modificată în timpul ședinței, pentru că ordinea de zi, conform Regulamentului nostru, se adoptă la începutul ședinței comune.

Vă mulțumesc. (*Vociferări, rumoare.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Înțeleg că propunerea domnului Hașotti este dublă: o propunere de modificare a ordinii de zi, unde plenul reunit este suveran și poate decide, conform art.8, fondul materiei fiind alin.(22) art.1 din Regulamentul nostru comun.

Interpretarea mea este corectă, domnule Hașotti, da?

Ca atare, vă supun la vot modificarea ordinii de zi.

Dacă există, dacă sunt elemente procedurale vă stau la dispoziție.

Domnule deputat Călian, vă rog.

Pe procedură, toți colegii au dreptul să intervină.

Domnul Petru Călian:

Voi fi foarte corect pe procedură. Vă rog să fiți liniștiți.

Domnule președinte,

Conform Regulamentului, în numele Grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal, solicităm o pauză de consultări de 15 minute.

Vă mulțumesc. (*Rumoare; vociferări.*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Pe procedură, domnul vicepreședinte Oltean.

După aceea, domnul deputat Bejinariu.

Domnul Ioan Oltean:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor colegi,

Apreciez cât de... (*Vociferări.*)

Intervenția mea este pe procedură, stimați colegi. Și aș vrea

să aveți în vedere, pentru că nu există zi în care să nu faceți apel la respectarea Regulamentului Camerei, la respectarea Regulamentului ședințelor comune.

Domnule președinte,

Este o prevedere în Regulamentul comun al celor două Camere, care dă posibilitatea modificării ordinii de zi la cererea unui grup parlamentar, la inițiativa președintelui de ședință sau membrilor Guvernului.

Modificarea ordinii de zi, prin cutumă, se face întotdeauna la începutul ședinței, asta pe de o parte; pe de altă parte, vă rog să observați, domnule președinte, că s-a dat citire unei declarații, fără să se modifice ordinea de zi.

Deci, în mod normal, trebuia să luați act de propunerea făcută de către domnul senator Puiu Hașotti, să supuneți votului dacă se modifică ordinea de zi, și pe urmă să se dea citire declarației politice.

Dacă este să respectăm Regulamentul, atunci să-l respectăm în spiritul și litera lui, întotdeauna, și nu numai atunci când ni se pare nouă că avem dreptate.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Ceea ce am să și fac, pentru că, într-adevăr, domnul vicepreședinte Oltean are dreptate. Este regulamentară intervenția sa și pe fond, și pe procedură.

De aceea, v-am supus atenției și votului modificarea ordinii de zi pentru introducerea unei declarații, care reprezintă un alt vot.

De aceea, vă rog să vă pronunțați cu privire la modificarea ordinii de zi și introducerea acestui punct.

Votul este deschis. Vă rog să votați. Suntem în procedură de vot.

Vă rog să mă ajutați cu numărarea voturilor. Suntem în procedură de vot.

Voturi împotriva? Vă rog să votați. Vă rog să mă ajutați cu numărarea voturilor în sală, cu calm. *(Aplauze și vociferări din partea Grupurilor parlamentare ale PNL.)*

212 voturi.

Împotriva? Împotriva câte au fost? Am încercat să numărăm voturile împotriva modificării ordinii de zi. *(Rumoare; vociferări.)*

Vă rog să degajați partea centrală a sălii.

Liderii de grup au deja o consultare informală, după care vom lua o decizie imediat.

Rog să păstrăm regula obișnuită și atmosfera decentă a lucrărilor noastre.

Liderii de grup au o mică consultare informală, apoi vă vom anunța modul în care vom continua activitatea noastră.

(La prezidiu au loc consultări.)

Domnul Gheorghe-Eugen Nicolăescu *(din sală):*

Vor să blocheze rezultatul votului pentru că nu s-au consultat.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Stimați colegi,

Suntem în interiorul unui moment procedural, în care –

conform anunțului făcut – a existat o exprimare de vot cu privire la propunerea avansată, de modificare a ordinii de zi.

Un număr de 219 colegi s-au pronunțat în favoare. 212, mă corectează doamna președinte Anastase. (*Rumoare; vociferări.*)

De asemenea, propunerea de modificare a ordinii de zi a întrunit acest număr de voturi.

În același timp, din punct de vedere procedural și pe fondul materiei, pentru că problema cea mai importantă este conținutul unei eventuale declarații politice a Parlamentului României.

Deci, din punct de vedere al subiectului abordat, propunerea avansată de domnul lider Hașotti este o propunere care a marcat un număr de voturi în plenul Parlamentului României. (*Aplauze.*)

Cu privire la subiectul legat de o declarație politică, este obligatoriu, din punctul meu de vedere, o consultare cu privire la conținutul acestei declarații. Este o declarație politică la nivel național, care, dacă va fi adoptată, va angaja Parlamentul și statul român. Și, în mod evident, cu privire la conținut, consultarea liderilor de grup și a specialiștilor noștri este de asemenea obligatorie.

În aceste condiții, dau curs solicitării ca pe subiectul Declarației, al textului avansat de domnul lider Hașotti, să existe o pauză de consultări pentru degajarea unei soluții.

Vă mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Încă o precizare, pe care trebuie s-o facem, din punct de vedere procedural. (*Vociferări, rumoare.*)

Președintele Camerei, din nefericire, este cel care conduce.

După pauza de consultări de 15 minute revenim în procedură.

Nu s-a efectuat niciun vot. A fost un anunț de voturi pentru.

Nu a întrebat nimeni, nici împotrivă, nici nimic.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

15 minute de pauză de consultări pe textul avansat de domnul lider Hașotti.

Rog liderii să se întâlnească. Rog, de asemenea, și specialiștii din Comisiile pentru politică externă din cele două Camere să se întâlnească pentru a da un punct de vedere cu privire la conținut.

Pauză de consultări, 15 minute, pe conținutul declarației.

După pauză

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnilor senatori și deputați,

Am să vă rog să luați loc, pentru a reveni la lucrările noastre.

Am avut o consultare cu liderii de grup. A fost prezent și președintele Comisiei juridice, de disciplină și imunități.

În cadrul discuțiilor pe care le-am avut, sigur, punctele de vedere au fost diverse și este clar că este o temă care suscită foarte mult interes. Este necesară, cu siguranță, o discutare, sigur, și în comisiile de specialitate, dar și în plen.

Până la acel moment, avem două prevederi specifice în Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului. Este vorba de art.74 și art.80, care se referă la punctul de pe ordinea de

zi în cadrul căruia a intervenit această discuție.

Art.74 specifică faptul că: „După încheierea dezbaterilor, se supune la vot propunerea de acordare a încrederii Guvernului. Votul este secret și se exprimă prin bile.”

Și, la art.80, „După încheierea dezbaterilor, se procedează la votarea moțiunii de cenzură.”

Suntem, în acest moment, în acest punct al acestui punct al ordinii de zi, drept care, în mod firesc, trebuie să intrăm în dezbaterile ordinii de zi.

Domnule Mircea Dușa, vă rog.

Domnul Mircea Dușa:

Doamna președinte,

Stimați colegi,

De multe ori, de la această tribună, mai ales în Camera Deputaților, am făcut apel la dumneavoastră, doamna președinte, să respectați Regulamentul.

Un coleg al nostru, un lider de grup a ieșit la microfon și v-a propus modificarea ordinii de zi cu un Proiect de Hotărâre privind o declarație politică a Parlamentului României, legat de declarațiile făcute de președintele Parlamentului Ungariei, domnul Kover.

Conform art.8 – degeaba îmi invocați celelalte articole – sunteți obligată să supuneți la vot completarea ordinii de zi, în mod excepțional, așa cum vi s-a solicitat.

Dumneavoastră ați fost profesor bun în această materie. Ne-ați spus de o mie de ori, de 2 ani încoace, că plenul este suveran. Și așa este: conform Regulamentului, plenul este suveran. Și,

dumneavoastră nu aveți decât să supuneți votului plenului propunerea făcută de colegul meu. (*Aplauze.*)

Ați fost profesor bun la șmecherii, și noi am învățat de la dumneavoastră, recunoaștem că în acest domeniu ne-ați fost profesori. Acum, dacă ne-ați fost profesori buni, ați căzut în propria capcană, și vă rog să respectați Regulamentul. Și nu mă trimiteți la celelalte articole.

Supuneți la vot completarea ordinii de zi. Dezbatem acest proiect. (*Rumoare, vociferări.*)

Nu, doamna președinte nu recunoaște că s-a dat un vot. Și, dacă nu recunoaște acest lucru, îi propun să facă acest lucru încă o dată, după ce dezbatem proiectul care a fost propus de colegul Hașotti. După aceea, vom proceda și la vot final, și pe acest proiect de hotărâre, și pe moțiunea de cenzură.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Domnul Marton Arpad, domnul Mircea Toader, domnul György Frunda și domnul Eugen Nicolăescu, vă rog.

Domnul Márton Árpád-Francisc:

Doamna președinte,

Doamnelor și domnilor,

În primul rând, domnul președinte trebuia să oprească colegul nostru care a intervenit, în momentul când a constatat că propunerea domniei sale este pe procedură, nu se referă la dezbateră moțiunii de cenzură. Pentru că, cei care cunosc cât de cât dreptul, știu că acele

capitole care sunt speciale derogă de la regulile generale. Or, în art.80 din Capitolul special „Acordarea și retragerea încrederii acordate Guvernului” scrie clar: „După încheierea dezbaterilor, se procedează la votarea moțiunii de cenzură”.

Și, după ce s-a dat acest vot, da, puteți să interveniți și să modificați ordinea de zi. (*Vociferări, rumoare.*)

Pentru că, ordinea de zi se termină cu votarea moțiunii de cenzură. Nu există o prevedere, nu o să-mi arătați o prevedere în acest regulament, care vă permite să dezbatem fiecare punct de pe ordinea de zi, și pe urmă să votăm o moțiune de cenzură. Pentru că, în mod evident, scrie clar: „După încheierea dezbaterilor”.

Deci, s-a încheiat dezbaterile, se votează moțiunea de cenzură.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnul Mircea Toader, domnul Eugen Nicolăescu, și după aceea domnul György Frunda.

Domnul Mircea-Nicu Toader:

Doamna președinte,

Domnule președinte al Senatului,

Stimați colegi,

Cred că este o situație inedită, dar nu făcută... (*Vociferări; rumoare.*)

Și am să mă și explic: de câte ori am solicitat modificarea ordinii de zi, niciodată nu am făcut-o în timpul dezbaterii unei legi. (*Vociferări; rumoare.*)

Păi, dacă vociferați, înseamnă că nu s-a terminat stadionul național, mai este încă de lucrat la el.

Deci, vă rog să-mi permiteți să vorbesc în continuare.

Pe de altă parte, indiferent cum ați lua-o – regulamentar, cutumă sau cum vreți dumneavoastră – oricând, orice lider de grup poate să solicite modificarea ordinii de zi, anunțând că dorește să modifice ordinea de zi, cu următoarea temă sau următoarea problemă. Nu citește întâi problema, nu citește întâi ce are de gând să facă, și pe urmă modifică ordinea de zi. Că, dacă se pune în această ordine, era logic să spuneți: Domnule, vrem să modificăm ordinea de zi și să dezbatem o problemă, un raport, o declarație sau, până la urmă, așa cum a spus domnul Dușa, nu este o hotărâre.

Hotărârea Camerei presupune o procedură, presupune să meargă în comisii, presupune să luăm act de ea, presupune să o putem modifica, nu o declarație politică care trebuie făcută marțea.

Așa că, stimați colegi, nu numai că nu putem să întrerupem procedura pe care o avem de finalizat, cu moțiunea de cenzură pe care dumneavoastră ați depus-o; cred că nu doriți să rămână așa, suspendată.

Orice solicitare de acest tip trebuie să urmeze un regulament. Solicitați înainte... Când a citit domnul Hașotti, am zis că vorbește ceva despre Codul muncii. A început cu o chestiune care nu avea legătură cu Codul muncii. Domnul Árpád are dreptate, și domnul Geoană a greșit. Trebuia să spună: „Domnule, treci la subiect, domnule Puiu Hașotti, treci la chestiunea zilei. Nu merge la un lucru care nu are legătură cu ceea ce dezbatem noi”.

Așa că, doamna președinte, vă rog să aplicați dumneavoastră regulamentul și să stabiliți clar: unu – terminăm procedura care înseamnă... votul; după ce am terminat votul, solicitați, oricine poate să ceară în completare – vrem să modificăm ordinea de zi – dar să spună pentru ce: un proiect de hotărâre, o declarație. Nu am auzit că o declarație politică care se face marțea, să fie supusă spre aprobare plenului Camerelor reunite.

Mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Mulțumesc.

Domnul Eugen Nicolăescu.

După aceea, domnul György Frunda.

Domnul Gheorghe-Eugen Nicolăescu:

Doamna deputat Roberta Anastase, încă președinte al Camerei Deputaților.

Am crezut... (*Rumoare, vociferări.*)

Vă las să terminați, am timp.

Am crezut că metehnele de a nu conduce regulamentar sunt numai la Camera Deputaților, și că ele nu se transferă și la nivelul plenului reunit al celor două Camere. Din păcate, se pare că metehnele sunt atât de adânci, încât nu se poate scăpa de ele.

Doi: la începutul ședinței, astăzi, s-a anunțat că în plen sunt 256 de parlamentari. La vot, la votul pentru modificarea ordinii de zi s-a anunțat că au fost 212 voturi pentru.

Ce discutăm în acest moment? Că a fost un vot majoritar: 212

din 256. Deci, ordinea de zi este modificată, stimați colegi! (*Aplauze.*)

Probabil de la 212 la 256 erau abțineri și împotriviri. Dar chiar nu mai contează, cât timp a fost un vot majoritar.

Trei: accept lecții de morală, accept lecții de bun-simț de la cei care se comportă ca atare. Dar nu de la cei care modifică ordinea de zi de câte ori vor și cum vor.

Domnul Dan-Ștefan Motreanu (*din sală*):

Bravo!

Domnul Gheorghe-Eugen Nicolăescu:

Și li se permite acest lucru. (*Aplauze din partea Grupurilor parlamentare ale PNL.*)

Accept, de asemenea, lecții de morală și lecții de bun-simț și de onestitate de la cei care cred în aceste principii, dar nu de la cei care, în această sală, vin și mint votul. Și știți foarte bine la cine mă refer.

Patru: cine ne împiedică pe noi, astăzi, să ne aducem aminte că au fost multe moțiuni – și de cenzură, și simple – care nu s-au votat în ziua în care s-au dezbătut, și s-a hotărât ca votul să aibă loc într-o ședință specială. Cine ne împiedică, sigur, respectând argumentația doamnei Anastase și a domnului Árpád.

Iertați-mă, vă rog, nu intrasem în nici o procedură de vot după dezbaterile moțiunii. Și, în consecință, un coleg lider de grup parlamentar a făcut o propunere, din punctul nostru de vedere regulamentară, și anume, modificarea ordinii de zi.

În același timp, tot regulamentul prevede ca atunci când ceri

modificarea ordinii de zi să explici, să motivezi de ce faci acest lucru. Asta a făcut domnul Hașotti! A spus exact ce text dorește să intre pe ordinea de zi, ca să votăm în cunoștință de cauză, stimați colegi. Vroiați să votăm așa, fără să știm despre ce este vorba?! Eu cred că ar trebui să-i mulțumiți domnului Hașotti pentru serviciul pe care l-a făcut! (*Aplauze.*)

Și nu în ultimul rând, eu cred că în acest moment trebuie să arătăm foarte precis și foarte clar că dacă nu se respectă ceea ce plenul a hotărât, atunci președintele de ședință trebuie să fie demis imediat!

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnul György Frunda, domnul Hașotti, domnul Duvăz, domnul Boureanu.

Domnul Frunda György:

Vă mulțumesc.

Doamnă președinte,

Domnule președinte,

Domnule președinte,

Domnule prim-ministru,

Domnilor miniștri,

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Îmi place să cred că Parlamentul României este, printre altele, nu numai un club decizional, singura instanță legiuitoare a țării, dar este un club al domnilor. Un club al domnilor în care noi, domnii deputați, miniștri, senatori, avem obligația morală să nu jignim

doamnele, să le respectăm, cu bunele, cu greșelile lor... (*Vociferări.*)
să nu strigăm la cei care vorbesc de la pupitru, să venim și să ne spunem punctele de vedere.

Dacă facem analiza a ceea ce s-a întâmplat, desigur, trebuie dezbătute toate propunerile. Și eu personal cred că, într-adevăr, Parlamentul trebuie să ia în considerare și să aibă o poziție, să discute declarația primului-ministru ungar și declarația președintelui Parlamentului ungar. Dar dați-mi voie să vă spun că nici eu, și cred că nici unul dintre dumneavoastră, de bună-credință, pe baza unei declarații sau a unei traduceri ad-hoc, parțiale sau integrale prezentate putem să decidem.

Cred că aceste declarații și știu că aceste declarații trebuie să intre în Comisia pentru politică externă a Senatului sau a Camerei Deputaților, dacă vreți Biroul permanent poate hotărî să intre și în ședința comună, fiecare grup parlamentar să-și prezinte punctul de vedere, să avem un proiect asupra căruia să se pronunțe Biroul permanent și să-l supună votului plenului celor două Camere. Aceasta este calea procedurală.

Doamnelor și domnilor deputați și senatori, regulamentul este procedură. Procedura este de strictă interpretare. Nu este de interpretare cum o vrea omul. Și domnul deputat Márton, pentru că nu ne tutuim de la tribuna Parlamentului, a avut dreptate când v-a prezentat articolul respectiv de lege.

Dacă am început procedura moțiunii de cenzură, trebuie să o terminăm. O votăm într-un fel sau altul și după ce terminăm putem să propunem orice altceva. Dar, în timpul dezbaterii, când toate grupurile

parlamentare și-au spus punctul de vedere, când primul-ministru a răspuns obiecțiunilor, unele fondate, altele nefondate, singura modalitate este finalizarea prin vot. După aceea putem să venim cu propuneri. Dar a încerca să introducem pe ordinea de zi o problemă ad-hoc ridicată, a cărei importanță nu a fost ridicată nici la ședința birourilor, nici anterior, nu îmi arată altceva decât dorința de a muta accentul deciziei politice de pe moțiunea de cenzură, pe una interstatală, care are cu totul altă greutate și alt loc de dezbateră.

De aceea, vă propun să revenim la moțiunea de cenzură, iar în comisiile de specialitate, fie ale Senatului, fie ale Camerei Deputaților să dezbatem, și pe urmă în plen, declarațiile primului-ministru și a președintelui Parlamentului ungar.

Vă mulțumesc că m-ați ascultat. *(Aplauze.)*

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Domnul Hașotti. Nu, erați dumneavoastră, domnule Hașotti, după aceea domnul Duvăz și apoi domnul Boureanu.

Domnul Emil Radu Moldovan *(din sală):*

Îmi cedează mie!

Doamna Roberta Alma Anastase:

Bun. Vă mulțumesc. Domnul Hașotti renunță la intervenție?

Domnul Puiu Hașotti *(din sală):*

Doar la rând.

Domnul Emil Radu Moldovan:

Puțină răbdare, pentru că eu am luat foarte în serios ceea ce spunea domnul senator Frunda și, să discutăm în cunoștință de cauză, o să vă citesc ceea ce a spus domnul Viktor Orbán, primul-ministru al Ungariei, pentru ca dezbateră să fie în cunoștință de cauză.

Domnule Buda, totuși, fiți un democrat!

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnule Moldovan, dacă-mi permiteți, intervenția...

Domnul Emil Radu Moldovan:

Am și eu rugămintea la dumneavoastră, doamna președinte, să vă comportați democratic și să mă lăsați să le spun colegilor mei, și în special domnului senator Frunda, pe care l-am luat foarte în serios, ceea ce a declarat domnul Orbán, pentru că a spus că nu știe ce a declarat.

Doamna Roberta Alma Anastase:

O să vă rog, în primul rând, să folosiți o tonalitate, astfel încât colegii dumneavoastră...

Domnul Emil Radu Moldovan:

Dacă mă lăsați să vorbesc, o să o folosesc!

Doamna Roberta Alma Anastase:

...să vă poată urmări și, în al doilea rând, intervențiile sunt în acest moment pe procedură. Asta încercăm să spun...

Domnul Emil Radu Moldovan:

Pe procedură, ca să discutăm în cunoștință de cauză.

„Să ne aducem aminte de stăpânii Ardealului, de soțiile lor, care au fost un exemplu de toleranță, domnitori ai Ardealului care au înțeles că Ardealul trebuie să fie un pământ de solidaritate. Un lucru este foarte important: să nu lăsăm steagul să cadă la pământ, pentru că dacă va cădea, cineva tot trebuie să-l ridice! Trebuie să predăm generațiilor tinere capacitatea noastră intelectuală, forța noastră, credința noastră, coloana noastră vertebrală. Petőfi, când a venit în Ardeal, a știut foarte bine că forța maghiarilor de atunci o constituie Ardealul, că ardelenii sunt coloana vertebrală a ungarilor.

Este un mesaj de viitor, de speranță, să fie Ardealul cum a fost și națiunea ungară cum a fost. Asta vă doresc din suflet! De fapt, Ardealul a fost luat de la noi de țările și puterile care au avut un scop foarte bine definit, de a ațâța națiunile și de a desena niște granițe la care ei să fie în continuare puternici și dirijori.”

Ca să înțelegeți, stimați colegi, care este declarația primului-ministru maghiar, și dacă Guvernul român nu era în genunchi și președintele... putea să aibă o reacție la prietenul lui, nu eram astăzi în situația asta!

Guvernul și Președintele României trebuiau să aibă atitudine față de astfel de declarații și comportamente.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnul Duvăz. Domnule Hașotti, ați făcut schimb cu... Lăsați-l pe domnul Duvăz, vă rog. A, bine!

Domnul Puiu Hașotti:

Mulțumesc.

Domnule președinte,

Domnule prim-ministru,

Domnilor miniștri,

În primul și în primul rând, solicitarea pe care am făcut-o în calitate de lider de grup a fost în baza articolului 8 al Regulamentului Camerelor reunite.

Vreau să vă reamintesc, doamnelor și domnilor colegi, că solicitarea de consultări a fost făcută în timpul votului, și rezultatul anunțat, 212 voturi pentru, nu a fost urmat de nimic altceva, pentru că dumneavoastră nu ați dorit să votați! Domnul Toader a votat. Cu un vot împotrivă, atunci! Deci, s-a anunțat rezultatul unui vot, adică introducerea pe ordinea de zi a acestei declarații care trebuie însoțită, în opinia mea și în opinia Uniunii Social-Liberale, din câte am înțeles, de către Parlamentul României, și nu este decât o declarație de demnitate națională.

Am să vă spun niște lucruri pe care nu le știți și care s-au discutat la întâlnirea cu liderii grupurilor parlamentare, întâlnire la care au participat mulți alții, nu numai liderii grupurilor parlamentare, și foarte bine că s-a întâmplat așa. S-a spus acolo că: „nu este bine, nu este strategic, nu este bine pentru România...” Se vorbea despre interesul național și m-am bucurat, în primul rând de către colegii de la UDMR. Evident, dați-mi voie să cred că nu sunteți mai patrioți ca mine, dar, în sfârșit, se poate întâmpla și asta, cine știe?!

Am spus: scoatem din text pe domnul Orbán și spunem

„conținutul iredentist și antiromânesc al mesajului unor importanți lideri politici din Ungaria”. Nu, nici așa nu s-a dorit! Nici așa nu s-a dorit!

În orice caz, nu se poate vorbi aici că se deturnează discuția de la moțiune. Nu, va avea loc un vot pentru moțiune. Dar vă spun, stimați colegi, atitudinea aceasta de onoare a Parlamentului României este mai importantă decât moțiunea de cenzură! (*Aplauze.*)

Acum nu mă mir că, după toate nenorocirile pe care le-a făcut Partidul Democrat Liberal, nu are nici măcar vocația demnității naționale. Asta nu mă miră! Nu mă miră nici faptul că... și mă bucur încă o dată că distinșii colegi de la UDMR au invocat de sute de ori interesul național, dar doar de data aceasta sau poate de puține dăți.

Stimați colegi, eu vreau să vă spun un lucru: indiferent ce matrapazlâcuri veți face, eu sper să nu le faceți, doamna președinte, luni, în Biroul permanent al Senatului vom solicita din partea Uniunii Social-Liberale ca în plenul Senatului luni să se adopte acest text. La fel și la Cameră, stimați colegi. Vă sfătuiesc, în cazul în care doamna președinte va apela la malversațiuni parlamentare și în Camera Deputaților să solicitați în Biroul permanent să se adopte această declarație politică.

Dacă doamna președinte va refuza, încălcând regulamentul, să facă acest lucru, dar vă repet și cu aceasta închei, doamna președinte, votul s-a exprimat. Au fost 212 voturi pentru și un vot împotriva, al domnului Toader. Atât!

Prin urmare, doamna președinte, dumneavoastră trebuie să supuneți votului Parlamentului, Camerelor reunite, dacă este de acord

Parlamentul sau sunt de acord Camerele reunite cu declarația pe care am citit-o de la această înaltă tribună, declarație care nu face decât să exprime în mod simplu, cinstit, parlamentar și românesc demnitatea noastră națională. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnul Duvăz și apoi domnul Boureanu.

Domnul Bogdan Nicolae Niculescu Duvăz:

Vă mulțumesc, doamna președinte.

Doamnelor și domnilor,

Stimați colegi,

Eu cred că merită să discutăm exact în ceea ce privește procedura în care ne aflăm în momentul acesta și cred că acest lucru este important, pentru că, sigur, mulți am fost deranjați de unele declarații care au fost făcute, inclusiv de autoritățile statului din Ungaria, dar nu aceasta sau nu în momentul acesta este dezbateră acolo. Cred că este important să lămurim, în primul rând, din punct de vedere constituțional. Și cred că din punctul acesta de vedere, art.2 al Constituției spune un lucru destul de clar, care îndreptățește Parlamentul să ducă discuția către o declarație politică cel puțin: „Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum”.

Deci, Parlamentul are îndreptățirea de a face o declarație politică în legătură cu anumite atitudini care sunt în măsură să aibă sau să creeze sentimentul atingerii suveranității țării. Nu ar trebui nici să

ne inflamăm și nici să refuzăm o asemenea dezbatere și nici să ne dorim, pe de altă parte, să creăm o stare de tensiune nepotrivită între noi și un stat vecin. Dar nici să trecem neobservate o serie de declarații venite în cascadă în ultimele zile. Și o serie de fapte, dacă vreți, care le-au completat, petrecute pe teritoriul României și în legătură cu care autoritățile române nu s-au pronunțat în măsura în care ar fi trebuit să o facă.

Dar ceea ce ne îndreptățește la această discuție este paragraful (3) din art.8, stimați colegi, care spune în mod clar că: „În mod excepțional, în orice ședință comună, președintele Camerei Deputaților sau președintele Senatului poate propune modificarea ordinii de zi, la cererea, pentru motive temeinice” și eu nu cred că netemeinicia poate fi invocată aici, deci subliniez, „pentru motive temeinice, a unuia din birourile permanente sau a unui grup parlamentar din oricare Cameră, ori, după caz, la cererea Guvernului”.

Ce vreau să spun cu asta? Că cererea era îndreptățită și votul este exprimat în mod îndreptățit, că noi avem deja în experiența noastră parlamentară suficiente ocazii în care am decalat votul în urma dezbaterii moțiunii, inclusiv moțiunii de cenzură.

Deci, ceea ce vă propunem este să luați notă de un vot care s-a exprimat și s-a exprimat temeinic, în baza unui articol al Regulamentului, în drepturile pe care Parlamentul României le are, pe de o parte, și, pe de altă parte, să procedăm la această dezbatere care fie vorba între noi, doamna președinte, ea nu a putut fi evitată, ea s-a și produs în bună măsură de la această tribună, să terminăm și această dezbatere și la sfârșit să votăm ambele lucruri care au fost pe ordinea

de zi astăzi, moțiunea de cenzură și declarația politică a Camerelor reunite.

Vă mulțumesc.

Este propunerea mea, tehnică, dacă vreți.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Numai că în cazul moțiunii de cenzură, așa cum știți foarte bine, avem o procedură specifică, pe care cu siguranță o puteți citi și am precizat-o și eu, după cum sunt convinsă că temeinicia exista încă de la începutul ședinței, când ați fi putut propune modificarea ordinii de zi, nu în interiorul unui punct de pe ordinea de zi aflat în dezbatere. Deci, ori înainte, ori după ce terminăm acel punct.

Domnule Boureanu, vă rog.

Domnul Cristian Alexandru Boureanu:

Doamna președinte,

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Sunt convins că oricare din cei de aici, și cei din opoziție și cei de la putere, consideră atât moțiunea de cenzură, cât și declarația politică cerută de colegul nostru parlamentar foarte importante. Nu cred că îndrăznește cineva, de la UDMR până la PNL, să conteste importanța celor două subiecte.

Dar, pe de altă parte, stimați colegi, dacă credeți că este așa de important și atât de amuzant, domnule doritor de președinte de țară, domnul Antonescu, cu ocazia aceasta vă dau posibilitatea să țineți un

speech, de ce un subiect atât de important cum este moțiunea de cenzură, îl întrerupeți înainte de a fi finalizat, sau de ce un subiect atât de important cum este declarația Parlamentului României, îl introduceți la și altele, în mijlocul altui subiect? Voința nu ține loc de inteligență, așa cum strigă cineva din sală, că așa vrea el! Iar dacă România și parlamentarii României răspund la un subiect atât de important, pe care și eu îl consider important și neplăcut, ca pretext să justifice eșecul opoziției la moțiunea de cenzură, este grav, domnilor! *(Aplauze.)* Este grav și – atenție! – eu sunt de părere aici cu colegul meu de la PNL care a propus subiectul. Eu consider că subiectul trebuie discutat. Nu trimis neapărat la o comisie! Dar, haideți, domnilor colegi, să vedem dacă într-adevăr avem Guvern, să terminăm moțiunea de cenzură, iar în momentul în care se cere rămânerea în sală în continuare pentru un alt subiect, acolo să se vadă maturitatea celorlalți parlamentari. Acesta este răspunsul politic pentru declarațiile propuse!

Am și un răspuns tehnic, pentru celălalt coleg de la PNL, care s-a ascuns după niște cifre mărunte: 256 – cvorum de ședință, foarte adevărat, așa încep ședințele, iar la un vot eu am auzit pronunțat 212 și cineva a fost de părere: „vot câștigător”. N-am auzit voturi împotriva, n-au auzit abțineri. Eu cred că au fost 259 de voturi împotriva, că atâta suntem, 471, și poate între timp au mai venit niște colegi. Cvorumul de la începutul ședinței nu are nici o legătură cu numărătoarea fiecărui vot.

Domnilor colegi,

Haideți să votăm moțiunea de cenzură, haideți, dacă vreți, să

introducem pe ordinea de zi și acest subiect, pentru că dincolo de bătălia noastră opoziție – putere, eu sunt convins că sunt colegi de la toate partidele deranjați de declarațiile pe care le-am ascultat cu toții.

Mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Domnul senator Ilie Sârbu.

Domnul Ilie Sârbu:

Stimați colegi,

N-am să mai vin în fața dumneavoastră cu argumente de procedură, articole, au făcut-o colegii mei și au făcut-o foarte bine. Aș vrea să pun două întrebări, în schimb, celor de la putere, colegilor noștri de la putere. Atunci când domnul Moldovan a prezentat intervenția primului-ministru Ludovic Orban... (*Râsete.*) Pardon, îmi cer scuze! ...primului-ministru al Ungariei Orbán, ați avut o reacție extraordinar de nervoasă. De ce vă este rușine de ceea ce spune domnul Orbán în legătură cu România? N-am înțeles!

Și a doua întrebare, ce ar trebui să mai facă liderii maghiari, că e prim-ministru, că e președinte al Parlamentului, că sunt lideri de partid, ce ar trebui să ne mai facă, ce ar trebui să ne mai spună ca să avem și noi dreptul să reacționăm?

Cred că acestea sunt lucrurile care ar trebui să vă preocupe și pe dumneavoastră și să nu degenerăm în discuții sterile pe marginea Regulamentului, pe marginea procedurilor. Chiar nu vă simțiți deloc jigniți, ca români? Aveți un sentiment de liniște și de satisfacție când

l-ați văzut pe Avram Iancu, sigur, păpușa aceea de care se vorbea, spânzurat în piața publică? Chiar nu aveți nici un fel de reacție la ceea ce ne spune domnul Orbán, nu aveți nici un fel de demnitate (*Aplauze.*), când e vorba de a rămâne la putere? Puterea, dragii noștri colegi, e trecătoare: astăzi o aveți, mâine nu o să o mai aveți! Dar o să intrați în istorie la acel capitol de care copiilor dumneavoastră, nepoților dumneavoastră o să le fie rușine, pentru un an, pentru o lună, pentru jumătate de an de putere. (*Aplauze din partea opoziției.*)

Închei, mulțumindu-le colegilor mei care au adus argumente aici, fiindcă dumneavoastră nu vă pot mulțumi. (*Aplauze din partea opoziției.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnul Markó Béla.

Domnul Markó Béla:

Vă mulțumesc, doamnă președinte.

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Stimați colegi,

Bineînțeles că vreau să mă refer la procedură, dar înainte de aceste referiri permiteți-mi să fac o replică la cele spuse de colegul meu senator, domnul Hașotti. Și anume, în ceea ce privește ideea de patriotism și întrebarea dacă noi, maghiarii, suntem sau putem să fim la fel de patrioți ca românii, de exemplu.

După aceea, bineînțeles că domnul Hașotti, observând că totuși constatarea a fost cam dură, a încercat să mai nuanțeze această întrebare.

Stimați colegi,

Patriotismul ține de conștiința fiecăruia și fiecare dintre noi trebuie să decidă cât de patriot este sau nu.

În ceea ce mă privește, trebuie să vă spun că sunt la fel de mândru că sunt cetățean al acestei țări, ca și dumneavoastră, sunt la fel de mândru că m-am născut și am crescut în această țară și că pot lucra pentru țara mea! (*Aplauze.*)

Sunt la fel de mândru ca și dumneavoastră că sunt membru al corpului legiuitor, al celei mai importante instituții din România. Și mă tem. Mă tem pentru prestigiul acestei instituții, dar mă tem și pentru ceea ce am construit împreună, ceea ce am construit eu, împreună cu colegii mei din UDMR, împreună cu dumneavoastră, din diferite partide politice românești! Fiindcă am construit ceva foarte important în aceste două decenii, mai mult de două decenii de când funcționează Parlamentul României. Am construit relații interetnice pașnice, importante atât pentru minoritatea maghiară și celelalte minorități, cât și pentru majoritatea românească.

Stimați colegi,

Am construit împreună cu dumneavoastră aceste lucruri. În această sală sunt foști prim-miniștri, nu vreau să-i nominalizez, nu sunt foarte mulți, dar sunt foști prim-miniștri, foști miniștri de externe, alți demnitari, împreună cu care am clădit ceea ce am clădit și am făcut acea construcție prin care ultima dată, la 15 martie, maghiarii din România au avut posibilitatea să-și sărbătorească liber, cu respectul reprezentanților majorității românești, Ziua maghiarilor de pretutindeni, Ziua Revoluției ungare din 1848. Împreună am construit

aceste relații, stimați colegi, foști prim-miniștri, foști demnitari, actuali demnitari, senatori și deputați. Și mă tem pentru ceea ce am construit, fiindcă știu foarte bine că istoria nu este ireversibilă. Și, de aceea, eu însumi resping orice amenințare la adresa acestei construcții extrem de importante. Să vină aici, din România, să vină din Ungaria sau să vină din altă parte mesaje nepotrivite, mesaje periculoase, eu însumi le resping, așa cum le respingeți și dumneavoastră. (*Aplauze.*)

La fel condamn, ca și dumneavoastră, ceea ce am văzut și eu în legătură cu un tânăr care a batjocorit o personalitate importantă a istoriei românești și resping ori de câte ori văd o altă de încercare și sper că și dumneavoastră veți respinge ori de câte ori va exista o încercare de a batjocori o personalitate a istoriei maghiare, fiindcă această construcție funcționează și va funcționa pe baza ideii de reciprocitate.

Și de aceea am spus că mă tem, că mă tem și atunci când se vine cu o declarație bazată eventual pe patimi reale, pe supărări reale, dar o declarație care totuși se referă la relațiile a două țări – România și Ungaria, care atinge o chestiune de politică externă extrem de importantă și care, după părerea mea, în mod firesc, luând în considerare că în România cuvântul cel mai grav, cuvântul cel mai important are Parlamentul României și că acest cuvânt este extrem de greu și extrem de important, luând în considerare acest lucru, în mod firesc aș crede că o astfel de declarație trebuie examinată de comisiile de politică externă, ar trebui discutată de către toți liderii și de către toate partidele politice și nu ar trebui impusă, pe bază de majoritate sau pe bază de opoziție, fiindcă declarația, în mod firesc, va avea un

impact asupra relațiilor noastre cu o altă țară foarte importantă, nemaivorbind de faptul că trebuie să vă spun că ceea ce s-a citat nu s-a spus de către primul-ministru al Ungariei. Iată un fapt care demonstrează că pripit, grăbit, încercăm să ne exprimăm supărările, încercăm să ne exprimăm iritățile.

Și repet încă o dată și aș termina. De aceea cred eu că a fost foarte firesc să se propună înainte de vot, și s-a și făcut acest lucru, o consultare între liderii privind această propunere de declarație care ar trebui să meargă și ar trebui să ajungă în comisiile de politică externă și repet și închei cu această idee: da, stimați colegi, mă tem pentru ceea ce am construit împreună și nu avem voie să periclităm această construcție extrem de importantă pentru noi, toți.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Drept la replică, domnul Hașotti, și după aceea domnul vicepreședinte Adrian Năstase și după aceea domnul Adomniței, doamna Sulfina Barbu.

Domnul Puiu Hașotti:

Vă mulțumesc. Drept la replică, un minut.

Vă felicit, domnule viceprim-ministru. Dar să știți că și mie mi-e teamă. Și mie mi-e teamă, pentru că aceste ofense aduse României și istoriei noastre naționale au fost aduse aici, în România. Și mie mi-e teamă, domnule viceprim-ministru, și încă o dată vă felicit pentru ceea ce ați spus, dar ceea ce au spus înalții demnitari maghiari, în frunte cu primul-ministru, viceprim-ministrul,

președintele Parlamentului maghiar, nu au fost spuse cu consultările comisiilor de politică externă. *(Aplauze.)* Și nu cred că este nevoie de cine știe ce comiții și comitete, pentru a ne exprima aici, așa cum și dumneavoastră ați spus, și dumneavoastră n-ați venit decât să confirmați că este nevoie de o astfel de declarație, pentru ca Parlamentul României, aici, la București, și nu în altă țară, domnilor, să-și exprime un punct de vedere care să apere, încă o dată spun, demnitatea națională. Și vă felicit a treia oară, domnule viceprim-ministru, că ați făcut acest lucru și ați condamnat ieșirile antiromânești, profund antiromânești și neeuropene ale unor importanți lideri politici maghiari, în timp ce liderii PDL nu au făcut-o. *(Aplauze.)*

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnul vicepreședinte Adrian Năstase.

Domnul Adrian Năstase:

Stimați colegi,

Nu aș fi luat cuvântul dacă domnul vicepremier nu ar fi invocat o construcție în care și eu cred, cred în continuare, am crezut și cred în continuare.

Problema pe care o avem acum este de a nu lăsa o anumită încercare pe care domnul Orbán și unii dintre colegii săi în Ungaria au mai încercat-o într-un mandat anterior, de a nu lăsa ca ceea ce am realizat în țară, împreună, și vreau să-i mulțumesc și eu domnului Markó Béla pentru atitudinea, sprijinul care au însemnat obținerea unor rezultate importante pentru țara noastră în ceea ce privește

intrarea în Alianța Atlantică și finalizarea negocierilor cu Uniunea Europeană. Și cred că aceste lucruri le-am realizat împreună și am spus de fiecare dată aceste chestiuni. Dar îmi aduc aminte și de ceea ce s-a întâmplat în 2001, și de reglementările impuse de domnul Viktor Orbán în mandatul său anterior, și de bătăliile pe care le-am dus atunci și de încercările de amestec în problemele noastre legate de relațiile dintre comunități, de o încercare de a direcționa UDMR-ul pe o anumită linie periculoasă. Și eu aș vrea ca aceste lucruri să nu se repete. Nu sunt de acord să acceptăm o campanie electorală a lui Viktor Orbán în România. Nu sunt de acord să acceptăm ca Guvernul României să nu se pronunțe în legătură cu aceste chestiuni. Și dacă Președintele României, dacă Guvernul s-ar fi pronunțat în legătură cu aceste declarații, probabil că nu am fi avut această discuție aici. *(Aplauze.)*

Dar suntem Parlamentul României, și dincolo de aspectele de procedură, care în mod firesc pot fi discutate, este o chestiune de demnitate națională în acest moment și eu cred că și această discuție pe care am făcut-o astăzi aici, până la urmă și-a atins scopul și-și va atinge scopul.

Împreună cu premierul Megheshi din Ungaria, am semnat un parteneriat pentru secolul XXI care, din păcate, a fost dat uitării de către cele două guverne pe care le avem astăzi în România și în Ungaria. Din păcate, dacă acel parteneriat ar fi fost dus mai departe, probabil că nu s-ar mai fi întâmplat ca premierul Viktor Orbán să-și desfășoare campanie electorală încercând să strângă voturi în România din partea comunității maghiarilor. Nu ar mai fi învrăjbit comunitatea

de maghiari, încercând să construiască structuri politice paralele ale comunității. Vrem să fim complici la aceste construcții? Eu cred că nu. Și aici este o reacție și de suveranitate națională și de inteligență politică din partea tuturor. Repet: nu aș fi luat cuvântul, dacă domnul Markó Béla, pe care-l respect, așa cum îi respect și pe colegii săi, nu ar fi luat cuvântul pentru a aminti o construcție pe care trebuie să o apărăm împreună. Și această declarație nu vizează UDMR-ul, vizează o formațiune politică din Parlamentul României, nu vizează comunitatea maghiarilor din România, ci vizează o anumită atitudine și o anumită politică din partea celui care acum conduce de fapt Uniunea Europeană, în calitate... având președinția într-un moment în care, iată, același personaj a dus Ungaria în pragul unei monitorizări din partea Consiliului Europei, pe o politică, pe standarde, pe atitudini care sunt în afara a ceea ce europenii acceptă. Trebuie să spunem și noi că nu acceptăm aceste atitudini.

Acesta este sensul demersului, așa cum l-am înțeles eu, din partea tuturor colegilor și sper ca acest demers să fie nu doar al opoziției din Parlament, ci să fie un demers al tuturor. Sunt convins că este o reacție de demnitate care ne va face bine din toate punctele de vedere și va stopa aceste acțiuni care nu au niciun fel de temei nici în ceea ce privește relațiile de vecinătate, nici în ceea ce privește principiile relațiilor între țări.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Îi mulțumesc domnului Adrian Năstase și pentru intervenția cu o notă de echilibru importantă.

Domnul Călin Popescu-Tăriceanu, liderul Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal.

Domnul Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu:

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Am venit la această tribună, suntem la sfârșitul unei zile încărcate, tensionate și nu pot să nu remarc că în acest context declarația pe care viceprim-ministrul Markó Béla a avut-o mi se pare demnă de a fi apreciată, salutată și nu comentată, dar completată. *(Aplauze.)*

Este de datoria mea să spun câteva cuvinte de apreciere despre rolul pe care actualul vicepremier, în calitate sa pe care a avut-o în Guvernul pe care l-am condus, tot de vicepremier, dar și de lider al formațiunii comunității maghiare din România, l-a avut pentru așezarea pe altă direcție a relațiilor dintre România și Ungaria, a relațiilor dintre cele două popoare. Vreau să vă reamintesc că am parcurs un drum extrem de lung de la o relație extrem de tensionată, pentru a nu o califica altfel, la începutul anilor '90, la o relație care s-a tradus în deceniul trecut la ceea ce putea să fie apreciat ca un model de relații între țări vecine, un model care a fost lăudat de toți interlocutorii noștri europeni. Am ajuns la nivelul de a avea cu Ungaria cele mai bune relații cu o țară vecină dintre toți vecinii noștri, lucru care s-a materializat, după cum știți, în ținerea cu regularitate, 4 ani la rând, a reunirilor comune de cabinet, alternativ la București și la Budapesta.

Regret, așa cum spunea și antevorbitorul meu, Adrian Năstase, că acest traseu, din păcate pare să se fi întrerupt și nu cred că

în principal datorită nouă. Trebuie să constat că în ultimele zile o serie de declarații cel puțin nepotrivite, le-aș numi poate chiar deplasate, ale unor oficialități maghiare care încearcă probabil să obțină capital politic în propria țară, au fost făcute cu o ritmicitate care îmi ridică anumite semne de întrebare și care în mod firesc pun sub semnul întrebării eforturile pe care românii și maghiarii le-au făcut, și mă refer nu numai la maghiarii din Ungaria, ci și la maghiarii din România, pentru a așeza pe alte baze relațiile dintre țările și popoarele noastre. Și mi se pare acest lucru regretabil.

Așadar, inițiativa pe care ați avut ocazia să o analizați, de adoptare a unei declarații de către Parlamentul român, care să sancționeze aceste derapaje politice ale unor lideri din Ungaria, mi se pare un demers necesar, în absența oricăror alte reacții din partea Guvernului, a primului-ministru, a ministrului de externe sau a președintelui, toți cu atribuții în domeniul relațiilor externe.

Este evident că Parlamentul a rămas în acest moment singura instituție capabilă să adopte o atitudine articulată pe acest subiect. Cred însă că importanța subiectului necesită într-adevăr o discuție mai amplă, la care să participe toate forțele politice. Nu vreau să fim martorii unei declarații politice care să fie a unei părți a Parlamentului, ci trebuie să găsim un consens natural între toate forțele politice. *(Aplauze.)* Și cred că acest lucru care a fost spus de vicepremierul Markó Béla trebuie, într-adevăr, să fie acceptat, nu trebuie să ne pripim în acest moment, pentru că nu cred că o astfel de declarație trebuie să fie luată sub imperiul emoțiilor, ci sub, dacă vreți, umbrela rațiunii și experienței politice.

Așadar, vă propun ca acest demers să continue într-o formă care, sigur, să cuprindă discuții, consultări și care probabil ar putea să aibă loc imediat ce votul pe moțiunea de cenzură se încheie. Mi se pare un lucru mult prea important ca să fi expedit, sau, așa cum spuneam mai devreme, să fie făcut în mod pripit dintr-o serie de considerente, hai să le spunem, subiective.

Vreau să cred, însă, că această intervenție a mea nu va fi înțeleasă greșit, și partidele politice reprezentate în Parlament își vor manifesta responsabilitatea în această chestiune și vor duce demersul până la capăt.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Și eu vă mulțumesc.

Domnul președinte Crin Antonescu. Vă rog.

Domnul George Crin Laurențiu Antonescu:

Doamnelor,

Domnilor,

Cred că discuția a căpătat o turnură interesantă și am avut prilejul să ascultăm doi foști prim-miniștri ai României. Sunt doi foști prim-miniștri care au început un mandat, care au știut când îl termină, nu dormeau în fiecare seară cu frica în sân, dacă sunt dați afară a doua zi sau nu, și nu prin moțiune de cenzură, dar, mai ales, doi prim-miniștri din două partide diferite care au putut spune ceva despre subiect.

Mulțumesc, domnule președinte Markó Béla pentru

intervenția din această seară, după cum v-am mulțumit în plin Congres UDMR și o fac și acum, încă o dată, pentru tot ceea ce ați făcut în politica din România și pentru România.

Ceea ce iese, însă, la iveală din această discuție e grav. Da, avem în sală doi foști prim-miniștri. Există, în această sală, vreun cetățean care-i acum prim-ministru al României? Aveți idee? *(Aplauze. Rumoare.)*

Există în această sală vreun cetățean care este cumva ministru de externe al României astăzi?

Voci din sală:

Nuuu!

Domnul George Crin Laurențiu Antonescu:

Există, în această sală, în afară de UDMR, care, fie și prin vocea fostului său președinte, s-a simțit față de această țară jignită, mai există vreun alt partid care guvernează și care are bunul-simț să vină și să spună măcar ce a spus Markó Béla? Aveți idee, candidații, domnul Boc, domnul Blaga? Aveți idee?

Domnul cu interesul național, domnul general al Armatei Române, de la popota lui Băsescu, domnul Oprea, aveți idee? *(Aplauze. Râsete.)*

Nu e vorba, nu e vorba de o declarație a noastră împotriva UDMR, cu atât mai puțin împotriva maghiarilor din România sau a maghiarilor din întreaga lume. Este vorba de reacția firească a singurei instituții care văd că poate să stea cât de cât în poziție verticală la declarații nefericite și de nepermis ale unor oficiali dintr-o țară vecină.

Atâta tot!

Și, dacă nu găsim un prim-ministru care astăzi să poată spune altceva decât ce a fost programat să spună, adică despre Codul muncii, foarte bun, (*Aplauze.*) și, dacă nu găsim un ministru de externe pe care mi-e și frică să-l invit la microfon, că mi-e să nu facă din nou elogiul unei alte doamne ministru, pe care, sigur, o prețuim toți, domnule Frunda!, (*Aplauze.*) atunci, atunci, cu toată înțelepciunea pe care și intervenția domnului prim-ministru Năstase, fost, dar prim-ministru, și intervenția domnului prim-ministru Tăriceanu, fost, dar prim-ministru, la vremea lui, nu chestia asta... (*Aplauze.*) cu toată înțelepciunea acestor intervenții, vă rog, doamnă președinte, să dați posibilitatea plenului suveran al Parlamentului de a decide asupra acestei chestiuni pe care colegul Puiu Hașotti a adus-o în discuție.

Să nu mizați... domnul... cum îl cheamă? Finul lui Vlădescu? Domnul Boureanu. (*Aplauze.*) Să nu mizați pe recunoștința mea, pentru că mi-ați dat, cum spuneți, șansa unui speech. Eu nu sunt doritor de președen... președinte al României, cum ați spus, dar slavă Domnului că nu sunt lustritor de pantofi de președinte al României.

Vă mulțumesc.

Hai la vot! (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Doamna Sulfina Barbu.

Nu ați fost înscris. (*Se adresează domnului Ludovic Orban, care solicită să i se dea cuvântul.*)

Drept la replică pentru domnul Ilie Sârbu?

Doamna Sulfina Barbu:

Doamnă președinte,

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Este foarte dificil pentru un coleg care nu vine în Parlament să cunoască regulile parlamentare. (*Rumoare; vociferări.*)

Atunci când lipsești de la lucrările Parlamentului, este logic să nu cunoști regulile din Parlamentul României. (*Rumoare; vociferări.*)

Să nu știi că doar parlamentarii la astfel de dezbateri au dreptul să vină și să își spună punctul de vedere civilizat, înscriindu-se la cuvânt. Dar vedem că discută unii despre Codul muncii, dar nu prea le place munca. Sunt foarte îngrijorați de oamenii din România, dar ei sunt cei care nu sunt recomandați pentru a vorbi despre muncă. Și aș vrea să vă spun paradoxul în care suntem. Astăzi, discutăm despre moțiunea de cenzură pe care dumneavoastră, stimați colegi, ați depus-o și o dezbatem. Dar nu vreți să dăm un vot pe moțiunea de cenzură, conform regulamentului. Ați venit cu altă temă și așa arătați că, de fapt, nu sunteți interesați nici de Codul muncii, nici de oamenii din România, nimic din ceea ce se întâmplă afară nu vă interesează. (*Rumoare; vociferări.*)

Dar constat că uniunea socialistă, din păcate, face un șantaj oribil la adresa UDMR-ului, pentru că UDMR-ul nu a ieșit de la guvernare. Este deplorabil comportamentul dumneavoastră, și, în calitate de parlamentar la primul mandat, condamn astfel de comportamente.

Vă rog să trecem la votarea moțiunii de cenzură.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc, doamna Sulfina Barbu.

Domnule Orban, dumneavoastră îi dați replică domnului Ilie Sârbu că a greșit numele dumneavoastră? Drept la replică. Vă rog.

Doamna Ludovic Orban:

Doamna președinte, deși nu înțeleg de ce conduceți dumneavoastră, când mai înainte conducea domnul Geoană. Asta este o chestiune pe care nu o pricep.

Domnul senator Ilie Sârbu mi-a pronunțat numele când a făcut referire la primul-ministru al Ungariei și normal că trebuie să dau o replică. Nu sunt prim-ministru al Ungariei și nici nu-mi doresc să fiu prim-ministru al Ungariei. Primul lucru.

Al doilea lucru, voiam să vă spun o chestiune, așa, de multe ori îi văd pe mulți concetățeni de-ai mei că se uită câș la mine. *(Râsete.)*

Și întreb: de ce, domnule? Zice: te cheamă Orban, ești rudă cu Viktor Orbán. Zic: domnule, nu sunt rudă, ce vină am eu că am ajuns să mă cheme Orban? De multe ori, chiar am ajuns să-mi fie rușine că mă cheamă Orban. Sigur, din cauza lui Viktor Orbán, nu din cauza faptului că părinții mei m-au botezat Orban. Dar, să vă spun un lucru, dragii mei. *(Rumoare.)* Prefer să mă cheme Orban, decât Boc, și nu din cauza faptului că Boc, în două limbi ale unor minoritari, înseamnă „foame” și știți voi ce. Ci pentru că am ajuns să-mi fie rușine că în România un om ca Emil Boc a ajuns să fie prim-ministru

și un partid ca Partidul Democrat nu are elementarul bun-simț să accepte că este fundamental ca astăzi. Parlamentul să adopte această declarație. Pentru că, altfel, nu o să mai dăm niciodată această declarație, pentru că atât președintele României, cât și pseudoprimul-ministru al acestei țări, o să facă tot ce pot ca nu cumva, vreodată, Parlamentul să aibă demnitatea de a da o declarație altfel decât cerând voie de la „licuriciul” cel mare.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnul Pambuccian.

Domnul Varujan Pambuccian:

Stimați colegi,

Vreau să încep prin a mulțumi domnului Markó Béla, domnului Adrian Năstase și domnului Călin Popescu-Tăriceanu, pentru un rar moment de normalitate pentru care ni l-au oferit. (*Aplauze.*)

Foarte rar mi s-a întâmplat, în 15 ani de Parlament, să asist la trei discursuri, unul după altul, ținute pe un ton rațional, echilibrat și normal. Și doresc să le mulțumesc pentru lucrul acesta.

În ceea ce privește chestiunea pe care o discutăm, mă înscrisesem demult la cuvânt, dar pentru că s-au înscris între timp, domniile lor, am preferat să vorbesc mai târziu. Vreau să vă spun și care este punctul de vedere al Grupului parlamentar al minorităților naționale, format din minorități care au făcut parte și fac parte..., pentru că noi considerăm că acest proces politic este continuu,

procesul politic de la Alba Iulia, și care s-au simțit, deopotrivă, jignite, ca și românii, ca și maghiarii din România, sunt convins, de un ton care amintește de vremuri apuse.

Suntem în două alianțe politice, ambele țări, în NATO și în Uniunea Europeană, există un model de cooperare oferit, din păcate pentru scurt timp, și de noi, dar oferit pe durată lungă de Germania și Franța, și credem că aceasta este calea pe care trebuie să o urmăm. Și pentru aceasta credem că asemenea declarații trebuie amendate în momentul în care ele apar.

Felul în care facem lucrul acesta, însă, trebuie să fie unul rațional și profesional.

Noi suntem dispuși să stăm aici până la orice oră și să votăm o declarație pe care s-o scrie oameni care știu să scrie asemenea declarații – e și asta o meserie.

Eu nu știu să scriu o asemenea declarație. Avem oameni, colegi, în comisiile pentru politică externă, în Comisia pentru cooperare europeană și cred că dâșii știu să scrie mai bine decât oricare dintre noi un asemenea text.

Este un text foarte important. M-am gândit – și lucrul acesta seamănă foarte mult și în relațiile dintre state – cum răspunzi unei jigniri. Poți răspunde inteligent sau jignind și tu. Ce câștigi dacă răspunzi inteligent și ce pierzi dacă jignești și tu. Cu întorsul obrazului, oricât de creștin aș fi, nu sunt de acord.

Nu, eu propun să răspundem unei jigniri într-un mod inteligent, pentru că eu cred că inteligența este un semn de superioritate.

De aceea, vă propun să stăm aici până când avem un text elaborat de oameni care știu să-l scrie și vă garantez că grupul nostru parlamentar, noi, minoritățile din România, care ne considerăm parte a procesului politic început la Alba Iulia, îl vom vota.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Și eu vă mulțumesc, domnule Pambuccian.

Domnul Dușa, după care mai au intervenții cei doi președinți ai comisiilor pentru politică externă din Camera Deputaților și Senat.

Domnul Mircea Dușa:

Domnilor președinți,

Domnule prim-ministru,

Domnilor miniștri,

Stimați colegi,

Poate că pe subiectul acesta privind județele Harghita, Covasna și Mureș eu trebuie să fiu cel mai aprins.

Am auzit și discursul domnului Markó Béla, care întotdeauna a fost un om de echilibru și care a făcut apel la calm și la liniște.

Și eu, de fiecare dată, încerc să-mi rețin pornirile acestea la unele declarații care se dau prin județ sau afirmații care se fac de către politicieni. Chiar aseară, eram cu domnul ministru Borbely la o televiziune și spuneam că 15 martie este Ziua maghiarilor de pretutindeni și că maghiarii, în această zi, își comemorează eroii de la 1848, și că ieri traversam județele Harghita și Covasna de dimineață – pentru că și eu sunt invitat de fiecare dată la aceste acțiuni – și am

văzut foarte mulți cetățeni îmbrăcați frumos, onești care se îndreptau spre piețele publice, spre monumente, pentru a comemora eroii.

Sigur că în sinea lor se gândeau că au salarii mici, că au pensii mici, că nu au locuri de muncă, dar, totuși, este o demnitate a cetățenilor de etnie maghiară să-și comemoreze eroii.

Până aici lucrurile sunt normale și eu, de-a lungul anilor, am participat la multe acțiuni: și când au fost acțiuni mai intense și mai violente de 15 martie și când lucrurile au fost mai calme, mai ales după 2000, când domnul Năstase era prim-ministru și a făcut o serie de demersuri guvernamentale ca aceste elemente care privesc minoritatea să se echilibreze și să se intre într-o anumită normalitate.

Însă, nu sunt de acord că spre seară vin politicienii și pun gaz pe foc. Încep să vorbească despre autonomie, despre Trianon, despre – nu știu – Legea minorităților și alte subiecte care nu le sunt dragi românilor și poate nici nu-i interesează foarte mult nici pe maghiari, că foarte mult îi interesează ce vă spuneam eu: pensiile, salariile, locurile de muncă și alte chestiuni. Și mă gândesc că nu este normal acest lucru. Noi acum ne refeream la declarațiile lui Orban și ale lui Kover. O să revin în finalul intervenției mele la ele.

Dar poate că și UDMR-ul trebuie să-și facă puțină ordine în curtea proprie, pentru că și printre dâșii sunt oameni mai radicali în gândire și creează aceste evenimente. Și eu vi le spun din realitate, că vin de acolo, din județul Harghita. Oare, ieri, era normal ca cei trei președinți ai consiliilor județene să-și facă un titlu de glorie că au dobândit cetățenia maghiară? Nu este ilegal, este legal. Poate că Ianos baci și Marika néni pot să facă acest lucru, dar trei președinți ai

consiliilor județene, care sunt, în unele cazuri, conform legii, și reprezentanți ai statului român, au jurat ieri pe Constituția maghiară și mă întreb eu, oare, acum, pe care constituție o respectă, pe cea a României sau pe cea maghiară.

Este normal să tot repetăm subiectul acesta cu autonomia teritorială, în condițiile în care Constituția ne spune clar că România este stat unitar și indivizibil și național? Și noi, ca deputați, inclusiv colegii noștri de la UDMR, unii chiar de două ori, că sunt și miniștri, au jurat de la această tribună pe Constituție că respectă Constituția. Și cei care sunt miniștri au jurat și în fața președintelui că respectă Constituția și legile țării.

Este normal să tot venim cu acest subiect? A, când va fi o discuție despre modificarea Constituției, atunci putem discuta de acest subiect.

Este normal, domnule Markó Béla, probabil că nu știți, dar vă informez eu, că am primit acea invitație, este normal ca, în Miercurea Ciuc, unde a fost cea mai mare manifestare ieri, pe 15 martie, și pe care, încă o dată, respect această sărbătoare și intenția maghiarimii și a cetățenilor de etnie maghiară să-și sărbătorească și să comemoreze eroii de la 1848, este normal ca alături, ca organizatori de data aceasta, să apară Primăria Miercurea Ciuc, Organizația UDMR Miercurea Ciuc și Organizația PCM Miercurea Ciuc? Nu știu dacă știți acest amănunt, dar vă prezint invitația pe care am primit-o și pe care am onorat-o ieri în prima parte la Miercurea Ciuc, atunci când s-au deschis festivitățile de 15 decembrie.

Și subiecte sunt multe și pot continua. Putem discuta în seara

aceasta foarte multe subiecte de acest gen, dar nu este cazul. Eu m-am referit la câteva. Sigur că întotdeauna domnul Hunor – acum nu este aici – dar sunt convins că i se transmite ce spun eu. Este normal ca atunci când dorim să avem totuși o stare de normalitate, de echilibru, cineva să tot ațâțe spiritele? Și vă spun eu că acea persoană care ieri l-a atârnat pe Avram Iancu în Miercurea Ciuc, acea persoană, acum trei săptămâni se plimba cu portretul lui Eminescu și al meu – eu sunt mândru că m-a pus alături de Eminescu – cu inscripții pe acolo că Eminescu și Dușa sunt interziși în Miercurea Ciuc.

Este normal ca tot acea persoană, acum vreo două luni de zile să fie în fața magazinului Kaufland și să interzică accesul evreilor în Miercurea Ciuc? Și cei care-i dau aprobări nu sunt străini de acțiunile pe care această persoană le face. Nu este nici plecat de acasă, nu are nici probleme mintale, este trimis de cineva să spună ceea ce alții nu pot spune.

Lucrurile acestea nu sunt normale și nu trebuie să se mai petreacă. Nici nu discutăm despre aceste probleme dacă nu se crea această discuție astăzi în Parlament.

Da, domnul Grosu, dumneavoastră sunteți din județul Mureș și trebuie să mă aprobați cu mâinile ridicate. (*Aplauze.*)

Și acum să revin la subiectul care este în discuție.

Cineva a ieșit aici și ne-a spus că nu este vorba de declarația premierului Viktor Orbán.

Domnilor și stimați colegi, declarațiile acestea legate de autonomie le-a făcut, în primul rând, cu o zi înainte președintele Parlamentului Ungariei, care a îndemnat și a făcut afirmațiile că

Guvernul maghiar sprijină autonomia teritorială, iar cealaltă declarație, care a fost prezentată aici și a fost încă o dată rostită de colegul meu, Moldovan, este mesajul premierului Orbán, transmis la aceleași festivități, de către reprezentanții Ambasadei Budapestei la București.

Și acum ultima întrebare și cu asta mă opresc.

Poate că nu se ajungea în această situație dacă domnul ministru de externe duminică îl chema pe ambasadorul Ungariei la raport și arăta ceva, dacă domnul premier nu stătea pasiv și lua poziție, probabil că nu se ajungea la această discuție în Parlament. Dar, cineva, până la urmă, trebuie să ia poziție în România față de aceste acțiuni ale premierului Orbán și a FIDESZ-ului. Sigur, e o formațiune politică, care nu este nici pe placul UDMR-ului, pentru că îi atacă și pe dâșii. La Congresul de la Oradea, chiar vicepreședinta FIDESZ-ului a îndemnat delegații la congres să voteze schimbarea, să voteze pe alții, pe care i-au propus cei de la FIDESZ.

Mă opresc aici și poate că domnul prim-ministru ia o poziție în această seară de la tribuna Parlamentului.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Ioan Oltean, Grupul PDL.

Domnul Ioan Oltean:

Doamna președinte,

Domnule președinte al Senatului,

Domnule prim-ministru,

Doamnelor și domnilor,

Am ascultat cu foarte multă atenție absolut toate luările de cuvânt de la această înaltă tribună și trebuie să recunosc că au fost colegi extrem de echilibrați, extrem de rezonabili, dar, în același timp, extrem de exigenți cu ceea ce au spus. Au fost și colegi care au fost mai mult loviți de criza isteriei, a iraționamentului decât a raționamentului și a unei stări normale.

Doamnelor și domnilor,

Nu cred că există în această sală un parlamentar care să nu respingă afirmațiile făcute de către demnitarii unguri.

Nu cred că există un partid politic în această țară care să nu respingă și să nu se delimiteze de afirmațiile făcute de către demnitarii unguri.

Nu cred că există în România un cetățean român sănătos la minte...

Voci din sală:

Boc!

Domnul Ioan Oltean:

...care să nu respingă și să nu se delimiteze de aceste afirmații.

În același timp, cred că nu cei care țipă sunt mai patrioți.

În același timp, cred că nu cei care sunt mai violenți sunt mai patrioți decât cei care stau cuminți în bancă și ascultă pe cei violenți și demagogi.

În același timp, cred că patriotismul nu este apanajul opoziției, așa cum nu este apanajul puterii.

În același timp, cred că Parlamentul României, ca instituția fundamentală într-un stat democratic, trebuie să ia o asemenea decizie și o asemenea atitudine, dar o asemenea atitudine nu se ia pe picior. Ea nu este rezultatul unei singure gândiri din acest Parlament.

Să nu uitați că opinia pe care noi o exprimăm este opinia unui popor, nu a unui demnitar sau a altuia, fie că e din opoziție, fie că e de la putere.

De aceea, trebuie gândită și pregătită în așa fel încât ea să fie un răspuns sever, un răspuns exigent, o poziție foarte serioasă a unui popor care se simte lovit în demnitate de către demnitari iresponsabili.

Dar, să nu o facem cu încălcarea procedurilor parlamentare.

De aceea, doamna președinte și stimați colegi, cred că se impune să acționăm procedural, să ne exprimăm votul asupra moțiunii de cenzură, pentru că vă interesează dacă Guvernul Boc nu pică și, după aceea, să stăm până mâine dimineață să redactăm un punct de vedere, o declarație care să exprime o poziție serioasă a Parlamentului României, s-o adoptăm și să trăim cu certitudinea, cu convingerea că ne-am făcut datoria în mod corect.

Vă mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Domnul prim-ministru, vă rog.

Domnul Emil Boc:

Doamna președinte a Camerei Deputaților,

Domnule președinte al Senatului,

Vreau să vă mulțumesc pentru faptul că mi-ați permis să mă adresez plenului celor două Camere. Spun asta pentru că, nefiind parlamentar și nediscutându-se subiectul moțiunii de cenzură, nu aveam dreptul să intervin de la această tribună și am un respect pentru ce înseamnă Parlamentul României și rigoarea actului parlamentar.

Având în vedere că au fost solicitări de a interveni, vă mulțumesc pentru această ocazie de a mă putea adresa plenului celor două Camere și pe acest subiect, legat de ceea ce dumneavoastră discutați de mai bine de două ore.

Aș vrea să lăsăm de-o parte măștile și să discutăm exact cu cărțile pe față.

Cum a apărut acest subiect? La un minut înainte de a se vota moțiunea de cenzură.

Dragi colegi din opoziție,

Dacă demersul dumneavoastră, atât de consecvent, se dorea a fi unul serios, la începutul acestei ședințe de la ora 15,00 solicitați includerea pe ordinea de zi, se trimitea textul la Comisiile pentru politică externă, se lucra și se vota o anumită declarație, dacă se considera necesar, sau nu.

Haideți să spunem lucrurile în față, fără mască. De fapt, ce ați încercat și ce încercați, spunând: acum se votează, peste un minut, moțiunea de cenzură; să introducem noi o dispută între PDL și UDMR, să cadă Guvernul. (*Rumoare.*)

Dragi colegi,

Eu cred că, după 20 de ani de democrație, trebuie să aveți eleganța de a juca corect.

Moțiunea de cenzură se votează de către toți cei care doresc, conform propriei voințe. Guvernul nu are niciun fel de reținere să stea în fața dumneavoastră oricând și oriunde.

Am vrut doar pentru opinia publică, cei care se uită la această oră la noi să înțeleagă că prima esență a jocului dumneavoastră este una meschină, politicianistă, cu scop electoral. Am închis subiectul.

Doi. Asta nu înseamnă că, în calitate de șef al Executivului, nu urmăresc cu maximă atenție ceea ce se întâmplă în planul relațiilor diplomatice dintre România și Ungaria, ca și dintre România și alte țări.

Vreau să știți că am fost primul care am condamnat fără echivoc gestul cu privire la Avram Iancu. (*Vociferări.*)

Am considerat și consider însă că orice atitudine a unui stat trebuie să se comporte prin instituțiile sale.

Nu avem dreptul, ca autorități, să reacționăm decât prin instituții, iar dacă există incitare la ură națională, cum eu consider că a fost acel gest necugetat cu privire la Avram Iancu ieri, acolo, autoritățile statului trebuie să-și facă datoria, dar instituțional.

În privința declarațiilor despre care vorbiți – oameni buni, trebuie să aveți decența și calmul necesar unor oameni de stat, a unor oameni care sunt în Parlamentul României și decid soarta acestei țări. Nu reacționați la primul impuls!

Și vă spun de ce: trebuie să aveți toate informațiile atunci când luați niște decizii în Parlamentul României.

Nu-i admisibil să vii cu o declarație scrisă pe picior, cu un minut înainte și s-o supui votului plenului fără să știi despre ce este

vorba.

Și să vă spun despre ce este vorba. Am aici textul original al mesajului domnului Viktor Orbán. *(Textul este arătat spre sală.)*

Vreau să știți că nimic din ceea ce spuneți dumneavoastră, în mesajul scris și trimis de Viktor Orbán nu există. E adevărat că au fost completări ale aceluia care au citit mesajul domnului Orbán și care pot fi discutate și condamnate sau apreciate.

Dar, înainte de a reacționa ca țară, oameni buni, aveți echilibrul necesar. Domnul Markó Bélo v-a dat o lecție de istorie cum n-ați primit-o niciodată.

Am construit timp de 20 de ani în această țară, prin înțelepciune, echilibru, o relație corectă, un parteneriat între România și Ungaria. Amândouă suntem țări în Uniunea Europeană și în NATO. Avem un viitor comun în Uniunea Europeană. Trebuie să ne respectăm, trebuie ca această Constituție, în orice situație, oriunde și oricând să fie respectată și voi fi primul care o voi apăra în orice context, dar nu voi reacționa doar pentru că cineva scrie pe genunchi un mesaj ca cel trimis de dumneavoastră.

În consecință, ceea ce am propus în pauza parlamentară, că acolo mi-am permis să-mi spun punctul de vedere, este: luăm toate declarațiile, luăm mesajul oficial, luăm declarațiile care s-au spus în afara mesajului oficial, le analizăm în structurile instituționale ale Parlamentului, în Comisiile pentru politică externă, cu participarea tuturor grupurilor parlamentare și ne formulăm un punct de vedere. Dar nu gesturi de acestea, scrise pe genunchi, într-un moment cu un minut înainte de votarea moțiunii; pentru a obține ce? Un motiv de

dispută între UDMR și PDL spre deliciul dumneavoastră.

Asta nu-i politică, este politicianism ieftin, domnilor colegi. N-are nimic de-a face cu politica ceea ce faceți dumneavoastră. *(Aplauze.)* Și vreau ca românii, cetățenii acestei țări, indiferent de etnie, care se uită la noi în această seară, să înțeleagă un lucru: dacă suntem în fruntea țării, suntem aici să păstrăm echilibrul, să facem politică pentru 22 de milioane de cetățeni ai acestei țări, să nu punem interesele de moment ale unei opoziții care nu au în comun nimic cu ceea ce înseamnă interesul acestei țări în Uniunea Europeană, doar pentru satisfacerea unor mărunte orgolii de moment.

De aceea, vă invit, dragi colegi, la echilibru, la maturitate, la respectarea instituțiilor și luarea deciziilor acolo unde le este locul, în comisiile pentru politică externă, după care să se ajungă, dacă este cazul, la o decizie în plenul Parlamentului.

Vă mulțumesc. *(Aplauze.)*

Doamna Roberta Alma Anastase:

Și eu vă mulțumesc.

Președintele Comisiei pentru politică externă, domnul Attila Korodi, Camera Deputaților, după aceea, președintele Comisiei pentru politică externă din Senatul României, domnul Titus Corlățean.

Domnul Korodi Attila:

Mulțumesc, doamnă președinte.

Stimate doamne și domni senatori și deputați,

Am avut onoarea să fiu membru al Guvernului României, să lucrez cu oameni de seamă și nu numai să lucrez cu oameni de seamă,

dar să și învăț foarte mult de la ei.

Am avut onoarea și am onoarea, ca președinte al Comisiei pentru politică externă, să lucrez cu oameni de seamă, care sunt foști prim-miniștri, foști miniștri, diplomați, oameni care cred în diplomatie, cred în politica externă și cred că fiecare gest pe care noi îl facem ca Parlament al României este pentru a construi.

Anul trecut, într-un moment dificil, foarte mulți membri ai Parlamentului României au zis că este nevoie ca Parlamentul României să-și exprime o poziție pe un dosar care era dosarul romilor din perspectiva franceză.

Atunci, pentru că era un dosar dificil, forțele politice, Birourile permanente întrunite au decis ca Comisiile pentru politică externă să pregătească un document care să înglobeze cât mai mult pozițiile partidelor politice și să fie un real instrument de politică externă și de relație bilaterală, mai ales că era vorba despre o comunitate a romilor din România, care era la mijloc.

De data aceasta, avem aceeași problemă serioasă, în care avem o relație bilaterală foarte importantă, în care orice decizie pe care o vom lua trebuie să fie un ajutor în a construi în continuare această relație bilaterală pe reciprocitate și în care, la mijloc, se află comunitatea maghiară din România, dar, puțin lărgit spectrul, și alte comunități etnice din România.

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Eu am învățat un lucru: pe aceste elemente este nevoie de chibzuință și realmente să servim interesul național. Interesul național care este al cetățenilor României, al tuturor.

De aceea, vă cer, chiar dacă acum încă nu s-a întrunit procedura de a duce la bun sfârșit o declarație, în momentul în care această procedură ajunge la finalitate, să aibă inclus un mandat dat Comisiilor pentru politică externă, ca să ne așezăm la masă, să vedem ce putem în interesul României, construind, să ne exprimăm pentru a arăta o direcție care să fie de reciprocitate și să îmbunătățească relația România-Ungaria, dar și a românilor și a maghiarilor.

Pentru că astăzi s-a demonstrat că putem să greșim. Declarația, textul propus este încă, la ora actuală, plin de elemente care sunt confuze și nu se bazează pe documente oficiale și pe relatări clare a ceea ce s-a întâmplat în zilele trecute, de la localizări greșite, până la personalități care au exprimat sau nu anumite lucruri.

Este nevoie ca noi, toți, care suntem responsabili de interesul național, să putem documentele laolaltă, să ne așezăm și să decidem.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc și eu.

Domnul Titus Corlățean, președintele Comisiei pentru politică externă din Senatul României, după care vă propun să ne apropiem de finalul dezbaterilor.

Domnul Titus Corlățean:

Mulțumesc.

Doamnelor și domnilor colegi,

Domnilor, doamnelor miniștri,

Dezbaterea, extrem de importantă, era necesară și era

necesară de mai multă vreme. Și am să încerc să mă explic pe scurt.

Voi începe, însă, prin a face referire, la rândul meu, la intervenția vicepremierului Béla Markó și voi începe altfel decât vă așteptați, poate, spunând da, este adevărat, este un gest de normalitate de a sărbători, în primul rând comunitatea sau minoritatea maghiară – cetățenii români de etnie maghiară din România – sărbătoarea pe care o consideră importantă pentru identitatea domniilor lor. E un gest de normalitate, chiar dacă – subliniez – și acest lucru trebuie totuși mai bine înțeles de către minoritatea maghiară, este vorba de o simbolică diferită, care poate avea un ecou diferit – și are – și uneori dureros pentru noi, românii.

Faptul că astăzi, în România europeană, ziua de 15 martie este sărbătorită de dumneavoastră în mod liber, este un gest care manifestă normalitate și dorința de a trece peste niște lucruri care au fost grave, serioase în trecutul nostru și de a privi și de a construi în perspectivă.

Vreau însă – și aici voiam să ajung – și domnul vicepremier este în sală, văd că este înconjurat de colegi, aș vrea să vă întreb pe toți colegii din Parlamentul României dacă știe cineva, în această sală, că există și o zi a românilor de pretutindeni și că această zi a fost stabilită prin lege, votată de Parlament - recunosc că am fost inițiator - și este stabilită la 30 noiembrie, ziua apostolului Andrei, apostolul românilor de pretutindeni.

Vreau să vă pun o întrebare: dincolo de declarațiile mele, care s-au pierdut de fiecare dată, în fiecare an, la 30 noiembrie, printre multe alte subiecte mult mai importante, a reușit instituția și a reușit

statul român să sărbătorească cum se cuvine o simbolică a populației majoritare?

Nu spune asta, de fapt, foarte mult despre nivelul tot mai jos la care ne situăm în ansamblul societății în ceea ce privește respectarea simbolisticii naționale românești. Și asta vă dă un răspuns la lipsa de reacție instituțională.

Și mă îndrept către domnul prim-ministru, Emil Boc: îmi pare rău, domnule prim-ministru, nu ați înțeles nimic din această dezbatere.

Aici este vorba de necesitatea ca statul român, prin instituțiile sale, prin reprezentanții săi, președintele României, primul-ministru, președinții Parlamentului, ministrul de externe să aibă o reacție care corespunde atributelor fundamentale ale statului român, consfințită de Constituție și demnității românești.

Ceea ce s-a întâmplat acum este rezultatul unei acumulări negative, iar responsabilitatea, pentru șirul de declarații politice la cel mai înalt nivel din Ungaria în ultimele luni, cel puțin, responsabilitatea revine, paradoxal, veți fi surprinși, nu atât celor de la Budapesta. Pentru că știm foarte bine, după Trianon care a fost politica consecventă a Ungariei, nu e o surpriză, nici măcar nu ne-am isterizat. Statul român, până de curând, a știut ce are de făcut și a făcut, pentru a respecta atributele fundamentale ale statului român. Însă responsabilitatea pentru ceea ce se întâmplă de o bucată de vreme este aici la București, și ea revine liderilor politici de la București, nu am spus liderilor români, am spus liderilor politici de la București, atât cei români, cât și cei maghiari. Și, din acest punct de vedere, eu aș vrea să

salut astăzi declarația pe care vicepremierul a făcut-o, pentru că este un pas înainte. Nu am auzit prea des această chestiune, pentru că - și vreau să separăm foarte clar lucrurile, am spus-o și în așa-zisele consultări de dinainte de reluarea dezbaterilor - facem o separare necesară între dezbaterile noastre politice interne, ceea ce un partid politic din România, UDMR-ul sau alții, doresc și promovează niște obiective politice care pot însemna autonomie pe criterii etnice, obiective, pe care le împărtășim sau nu, dar le discutăm noi democratic în România, și ceea ce înseamnă o acțiune externă, o interferență externă, care este inacceptabilă pretutindeni în lumea democratică.

Nimeni nu își poate permite, nici față de România, nici față de Germania sau față de Ungaria să vină să spună care este modelul de organizare al statului pe care și-o doresc ei. Nu există așa ceva!

Din acest punct de vedere, domnule prim-ministru, am ajuns la această dezbatere datorită absenței totale a reacției instituțiilor statului român, președintelui României, primului-ministru, ministrului de externe. În afară de reacțiile liderilor politici din opoziție, de ieri, și președintelui Senatului și altor colegi din opoziție, nu am auzit nici ieri, nici astăzi până puțin mai devreme nici un fel de poziție care să ateste faptul că statul român trebuie respectat de toți pe acest glob pământesc. Aici este problema. Și aici este responsabilitatea dumneavoastră la nivel de guvern, la nivel de președinție.

Vreau să vă spun, pentru că au fost intervenții în necunoștință de cauză. Ni s-a spus: de ce Parlamentul României să adopte o declarație care ar pune în pericol relațiile bilaterale?

Vreau să spun două lucruri aici.

Numărul 1, nu este un argument faptul că Ungaria asigură Președinția Uniunii Europene. Dimpotrivă, ar fi trebuit mult mai multă responsabilitate din partea Președinției Uniunii Europene, atunci când se lansează în astfel de retorici.

Și, numărul 2, în cunoștință de cauză acum, domnilor colegi, vreau să vă spun că Parlamentul Ungariei, anul trecut, a adoptat două legi pe care le-a considerat importante. Una dintre ele se referă la simbolistica unității maghiarilor de pretutindeni, așa-numita Legea a Trianonului. Vă invit s-o citiți, vă invit s-o citiți, atât expunerea de motive, cât și textul legii și veți constata - și citez din memorie - Tratatul de pace, subliniez, de pace de la Trianon, este calificat drept un dictat care a provocat niște consecințe pe care națiunea maghiară le condamnă și astăzi și a fixat ca obiective, în continuare, drepturile colective, autonomia comunității maghiare în Bazinul Carpatic. Sunt obiective politice și legislative, juridice obligatorii, stabilite prin lege de Parlamentul maghiar. Și, ni se spune nouă că Parlamentul României nu poate dezbate și nu poate adopta o declarație care să spună anumite lucruri față de ceea ce s-a afirmat ieri? Citez: „Amintiți-vă care au fost stăpânii în Ardeal” și s-a încheiat comunicatul cu „Ardealul să fie ce a fost o dată...”

Este un mesaj revizionist, stimați colegi. În astfel de situații, este o chestiune de responsabilitate comună, și a noastră, a românilor majoritari, și a colegilor maghiari. Noi stabilim în țară - și noi, și dumneavoastră - ceea ce este de stabilit. Nu vine nimeni din exteriorul țării să ne stabilească nouă regulile în România. Nu este un mesaj

naționalist, este un mesaj de demnitate națională.

Și aș vrea să mă apropiez de final. Evident că procedural au fost expuse argumentele, a existat un vot, există o majoritate care s-a exprimat de o manieră foarte clară cu privire la punctul suplimentar pe ordinea de zi, și mergem mai departe.

Vreau să vă spun însă un alt lucru. L-am invitat pe ministrul afacerilor externe pentru mâine la o audiere, mă bucur că a acceptat să fie prezent la această chestiune, pentru că avem de reglat anumite lucruri, inclusiv relațiile dintre Parlament și Guvern. Astăzi, în seara asta, vă invit să facem primul pas, printr-o declarație absolut necesară care privește statul român. Din statul român facem și noi parte - minoritate politică, și dumneavoastră - majoritate politică, și noi - majoritate românească, și dumneavoastră - minoritate etnică maghiară, pe care o respectăm, alături de ceilalți colegi minoritari.

Vă invit la un gest de responsabilitate politică.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Domnul Hașotti, ultima intervenție, pe procedură, după care trecem la votarea moțiunii.

Domnul Puiu Hașotti:

Mulțumesc.

Regret că mai trebuie să mai vin încă o dată, doamna președinte.

În primul rând, domnule prim-ministru,... a plecat...

M-ați jignit, da, asta este cel mai mic păcat... Ați spus că acest text este scris pe genunchi. De unde știți dumneavoastră cum am scris eu acest text? (*Vociferări.*)

De unde știți dumneavoastră cât de repede l-am scris? De unde știți dumneavoastră că nu m-am consultat cu persoane competente? Dar... nu cu doctorul te consulți dumneata și știi cu care!

Dar, domnule prim-ministru, de ce aș fi avut nevoie de foarte mult timp pentru a scrie acest text? De ce aș fi avut nevoie de foarte mult timp să scriu un text care este în apărarea interesului național și al demnității naționale? Dumneavoastră poate vă trebuie săptămâni, luni, ani, și vreți să trimiteți acest text la nu știu câte comiții și comitete, pentru ca niciodată plenul Parlamentului să nu-l poată vota. Asta e realitatea.

Vorbim de proceduri, păi și noi, de la opoziție, și dumneavoastră, de la putere, vorbim de proceduri, domnilor? Noi invocăm art.8, dumneavoastră invocați art.25, păi, de proceduri ne arde nouă, când este nevoie de această declarație? Dar vine președintele Comisiei pentru politică externă din Camera Deputaților și spune că este un text confuz. Nu, domnule deputat, este un text într-o perfectă limbă românească. Nu știu ce vă deranjează la această limbă românească? Dar, presupunând că până acum am avut dezbateri pe acest text, stimați colegi, eu aș fi dispus, încă o dată rețineți, este chestie de nuanță, eu aș fi dispus să renunț la acest text și noi în plen să votăm doar atât: „În numele parlamentarilor români, senatori și deputați, ne exprimăm în modul cel mai categoric stupefacția și indignarea față de conținutul iredentist și antiromânesc al mesajului

premierului Ungariei Viktor Orbán și al altor personalități politice din Ungaria, mesaje transmise la 15 martie a.c. participanților la manifestarea organizată la Târgu Mureș, de către Partidul Civic Maghiar și Consiliul Național Secuiesc.”

Este, cum ați spus, domnilor, confuz? Sau este într-o limbă perfect, corect românească. Ați înțeles acum? Cu acest lucru ați fi de acord, domnilor? Măcar cu atâta, ați fi de acord? Dacă ați fi de acord, și eu aș fi de acord să-l susțin în fața dumneavoastră!

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Cu aceasta seria intervențiilor pe această temă a luat sfârșit. Intrăm acum... (*Vociferări.*)

Doamna Aurelia Vasile:

Mulțumesc, doamna președinte.

Doamnă președinte,

I-am spus, la întâlnirea pe care am avut-o cu liderii grupurilor parlamentare, la întâlnirea la care și dumneavoastră ați participat, i-am spus domnului Boc - că nu pot să-i spun prim-ministru, nici măcar ministru - că apar...

Doamna Roberta Alma Anastase:

Haideți, vă rog frumos, să încercăm să ne exprimăm civilizat unii la adresa celorlalți. Vă rog din suflet.

Doamna Aurelia Vasile:

E vorba de procedură.

Spune domnia-sa că nu poate să intervină în fața Camerelor reunite pentru că, vezi, Doamne, nu-i permite regulamentul sau știu eu ce altă procedură. Vreau să-i aduc aminte că la art.24 este scris foarte clar: „Miniștrilor prezenți în ședința comună li se poate da cuvântul în orice fază a dezbaterii și ori de câte ori dorește îl solicită.” Deci nu-l împiedica absolut nimica, pe așa-zisul premier al României, să vină la acest microfon și să spună: stimați parlamentari, români, vă apăr pe voi, și nu apăr nevoile altora.

Și aș vrea să întreb pe domnul Boc, dacă s-ar fi dus un demnitar român în Franța, și ar fi spus acolo ce a spus premierul ungur sau alți demnitari unguri pe teritoriul României, ce s-ar fi întâmplat? Oare chiar a uitat toată lumea, colegii care sunt în fața mea și cei care sunt în banca ministerială, că au jurat pe această Constituție? (*Doamna deputat arată Constituția plenului.*) Sau Constituția asta e bună domnului Boc numai când îi apără interesele? Sau dumneavoastră atunci vorbiți de regulamente, când aveți interese?

Doamna președinte,

S-a adoptat și s-a votat modificarea ordinii de zi, vă solicit să se pună în dezbatere, așa cum spune regulamentul, câte un reprezentant de la fiecare grup parlamentar pentru a se exprima pe ceea ce domnul deputat Hașotti a prezentat, după care să supuneți la vot și această declarație, și pe urmă votăm și moțiunea.

Și, vreau să vă spun, doamna președinte, că ceea ce domnul Boc a încercat să inducă, că ne este frică, nu nouă ne este frică, vouă vă este frică!

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Îl invit pe domnul senator Marcu și pe domnul senator Verestóy să ia loc la masa chestorilor. Până ajung, da, începem cu Senatul.

Domnul Petru Filip să... Domnule Petru Filip o intervenție scurtă, din partea domnului Șova. Vă rog din suflet, insistă de foarte mult timp.

Domnul Dan-Coman Șova:

Vă mulțumesc, doamna președinte.

Stimați colegi,

V-am ascultat, am ascultat toți liderii și toți reprezentanții tuturor partidelor.

Eu înțeleg că exceptându-l pe premierul Boc, care crede că noi facem politicianisme aici, toată lumea din această sală este de acord că domnul Orbán a făcut o greșală. Nimeni din această sală nu cred că poate să-și imagineze că greșeala asta a domnului Orbán poate rămâne nesancționată.

Dacă avem un consens în acest sens, scoțându-l din acest consens pe domnul premier Boc, că dânsul nu e de acord, nu înțeleg de ce nu votăm declarația propusă de domnul Hașotti? Eu îmi aduc aminte că stimații noștri colegi de la PDL au câștigat în special în Ardeal. Să știți că românii din Ardeal așteaptă o reacție, iar dacă facem apel la maturitate, am să vă spun un lucru. Cel mai matur animal din junglă este iepurele. Când aude răgetul leului, iepurele este un tip matur, se gândește, e cazul să iasă din vizuină? E cazul să spună

ceva?

Domnilor colegi de la PDL, noi, de la USL, nu avem demnitate națională de iepure. Deci noi trebuie să răspundem la ce a spus domnul Orbán.

Vă mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Mulțumesc.

Domnul senator Petru Filip. Vă rog. Suntem în procedură de vot moțiune, vă rog frumos să dați citire listei votanților de la Senat.

Vă rog, domnule Petru Filip.

Domnule secretar, vă rog să dați citire listei.

Domnule Filip, vă rog frumos...

Domnul Petru Filip:

Albert Álmos	prezent, nu votează
Andrei Florin-Mircea	prezent, nu votează
Andronescu Ecaterina	prezentă
Antonescu George-Crin-Laurențiu	prezent
Arcaș Viorel	prezent
Ariton Ion	prezent, nu votează
Badea Viorel-Riceard	absent
Banias Mircea-Marius	absent
Bara Ion	prezent, nu votează
Bașa Petru	absent
Bădescu Iulian	prezent

Bălan Gheorghe-Pavel	prezent
Belacurencu Trifon	prezent
Berca Gabriel	absent
Berceanu Radu-Mircea	absent
Bîgiu Marian-Cristinel	prezent
Bîrlea Gheorghe	absent
Blaga Vasile	prezent, nu votează
Boagiu Anca-Daniela	prezentă, nu votează
Boitan Minerva	prezentă.
Bokor Tiberiu	prezent, nu votează
Borza Dorel-Constantin- Vasile	absent
Bota Marius- Sorin-Ovidiu	prezent
Calcan Valentin-Gigel	absent
Câmpanu Liviu	prezent, nu votează
Chelaru Ioan	prezent și votează
Chirvăsuță Laurențiu	prezent, nu votează
Chivu Sorin-Serioja	prezent, nu votează
Cibu Constantin-Sever	prezent
Cinteză Mircea	absent
Coca Laurențiu Florian	prezent
Constantinescu Florin	prezent
Constantinescu Viorel	prezent, nu votează
Cordoș Alexandru	prezent
Corlățean Titus	prezent

Crăciun Avram	prezent
Cseke Attila-Zoltan	prezent, nu votează
Daea Petre	prezent
David Cristian	prezent
David Gheorghe	prezent, nu votează
Diaconescu Cristian	prezent, nu votează
Diaconu Mircea	prezent
Dobra Nicolae	prezent, nu votează
Dumitru Constantin	prezent, nu votează
Fekete-Szabó András- Levente	prezent, nu votează
Feldman Radu-Alexandru	prezent, nu votează
Filip Petru	prezent, nu votează
Fodoreanu Sorin	prezent, nu votează
Frâncu Emilian-Valentin	prezent
Frunda György	prezent, nu votează
Găină Mihăiță	prezent
Geoană Mircea-Dan	prezent
Ghișe Ioan	prezent
Greblă Toni	prezent
Grosu Corneliu	prezent, nu votează
Günthner Tiberiu	prezent, nu votează
Gyerkó László	prezent, nu votează
Hașotti Puiu	prezent
Hărdău Mihail	prezent, nu votează

Humelnicu Augustin-Daniel	prezent, nu votează
Ichim Paul	prezent
Igaș Traian-Constantin	prezent, nu votează
Ion Vasile	prezent, votează
Iordănescu Anghel	prezent, nu votează
Jurcan Dorel	prezent, nu votează
Lazăr Sorin-Constantin	prezent
Luca Raymond	prezent
Mang Ioan	prezent
Marcu Gheorghe	prezent
Mardare Radu-Cătălin	prezent
Marian Ovidiu	prezent, nu votează
Marian Valer	prezent
Markó Béla	prezent, nu votează
Mazăre Alexandru	prezent
Măgureanu Cezar-Mircea	prezent, nu votează
Mărcuțianu Ovidius	prezent, nu votează
Meleșcanu Teodor-Viorel	prezent
Mihăilescu Petru-Șerban	absent
Mitrea Elena	prezentă
Mitrea Miron-Tudor	prezent
Mîrza Gavril	prezent
Mocanu Alexandru	absent

Mocanu Toader	prezent, nu votează
Moga Nicolae	prezent
Mustăţea Vasile	prezent
Mutu Gabriel	prezent
Necula Marius-Gerard	absent
Nedelcu Vasile	absent
Nicoară Marius-Petre	prezent
Nicoară Romeo-Florin	prezent
Nicolaescu Sergiu-Florin	prezent
Nicula Vasile-Cosmin	prezent
Nistor Vasile	absent
Niţă Mihai	absent
Onofrei Orest	prezent şi votează
Oprea Dumitru	absent
Oprea Mario-Ovidiu	prezent
Panţuru Tudor	prezent, nu votează
Paşca Liviu-Titus	prezent
Păran Dorin	absent
Pereş Alexandru	prezent, nu votează
Pintilie Vasile	prezent, nu votează
Plăcintă Sorina-Luniniţa	absentă
Pop Gheorghe	prezent

Popa Cornel	prezent
Popa Mihaela	prezentă, nu votează
Prodan Tiberiu-Aurelian	absent
Prunea Nicolae-Dănuț	prezent
Rasaliu Marian-Iulian	absent
Rădulescu Cristian	prezent, nu votează
Rădulescu Șerban	absent
Robu Nicolae	prezent
Rotaru Ion	prezent
Rușanu Dan-Radu	prezent
Rușeț Ion	absent
Saghian Gheorghe	prezent
Savu Daniel	prezent
Sârbu Ilie	prezent
Sbîrciu Ioan	prezent, nu votează
Secășan Iosif	absent
Severin Georgică	prezent
Silistru Doina	prezentă
Stanciu Dumitru-Florian	prezent, nu votează
Stănișoară Mihai	absent
Șova Dan-Coman	prezent
Tămagă Constantin	prezent

Toma Ion	prezent
Țopescu Cristian-George	prezent
Țuțuianu Adrian	prezent
Udriștoiu Tudor	absent
Urban Iulian	absent
Valeca Șerban Constantin	prezent
Vasilescu Lia-Olguța	prezentă
Verestóy Attila	prezent, nu votează
Voicu Cătălin	absent
Voiculescu Dan	prezent
Vosganian Varujan	prezent

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnule secretar Georgian Pop, domnul chestor Albu și domnul chestor Bănicioiu, vă rog să veniți la tribună.

Domnul Georgian Pop:

Adomniței Cristian Mihai	prezent
Albu Gheorghe	prezent
Alecu Valeriu	prezent
Almăjanu Marin	prezent
Amet Aledin	prezent
Ana Gheorghe	prezent
Anastase Roberta Alma	prezentă
Andon Sergiu	prezent

Andronache Gabriel	prezent
Anghel Florin Serghei	prezent, nu votează
Antal István	absent
Antochi Gheorghe	prezent
Apostolache Mihai Cristian	absent
Ardeleanu Sanda-Maria	absentă
Arion Viorel	absent
Atanasiu Teodor	prezent
Avram Marian	prezent, nu votează
Axenie Carmen	prezentă, nu votează
Balan Ioan	absent
Balcan Viorel	prezent
Banu Mihai	absent
Barbu Sulfina	prezent, nu votează
Barna Maria Eugenia	prezentă, nu votează
Bădălan Eugen	absent
Bădulescu Adrian	prezent, nu votează
Bănicioiu Nicolae	prezent
Bărbulescu Daniel-Ionuț	prezent, nu votează
Bejinariu Eugen	prezent
Berci Vasile	prezent
Béres Ștefan Vasile	prezent, nu votează
Blaga Iosif Veniamin	absent
Bleotu Vasile	prezent
Boabeș Dumitru	prezent

Bobeș Marin	absent
Bode Lucian Nicolae	prezent, nu votează
Boghicevici Claudia	prezentă, nu votează
Boianiu Victor	prezent, nu votează
Boldea Mihail	prezent, nu votează
Borbély László	prezent, nu votează
Bordeianu Dan	prezent
Bostan Emil	absent
Bot Octavian	absent
Botiș Ioan-Nelu	prezent, nu votează
Boueanu Cristian Alexandru	prezent, nu votează
Brătianu Matei Radu	prezent
Brînză William Gabriel	prezent, nu votează
Buciuta Ștefan	prezent
Bud Nicolae	prezent, nu votează
Buda Daniel	prezent, nu votează
Buda Viorel-Vasile	prezent
Budurescu Daniel-Stamate	prezent
Buhăianu-Obuf Cătălin Ovidiu	absent
Buican Cristian	prezent
Burcău Doina	prezentă
Burlacu Cristian-Ion	prezent, nu votează
Burnei Ion	prezent
Buta Sorin Gheorghe	prezent, nu votează
Calimente Mihăiță	prezent
Canacheu Costică	prezent, nu votează

Cantaragiu Bogdan	absent
Cazan Mircea Vasile	prezent
Călian Petru	prezent, nu votează
Călin Ion	prezent
Cărare Viorel	prezent, nu votează
Câmpeanu Maria	prezentă
Cherecheș Cătălin	prezent
Chircu Doinița-Mariana	prezentă, nu votează
Chirilă Constantin	prezent, nu votează
Chiriță Dumitru	prezent
Chisăliță Ioan Narcis	absent
Chițoiu Daniel	prezent
Chiuariu Tudor-Alexandru	prezent
Cindrea Ioan	prezent
Ciobanu Gheorghe	prezent, nu votează
Ciocan Gheorghe	prezent
Cionca-Arghir Iustin-Marinell	prezent, nu votează
Ciucă Liviu-Bogdan	prezent
Ciuhodaru Tudor	prezent
Coclici Radu Eugeniu	prezent
Coroamă Gheorghe	absent
Covaci Dorel	prezent
Cristea Victor	prezent
Cristian Horia	prezent
Croitoru Cătălin	absent

Damian Ioan	prezent
Dascălu Constantin	prezent, nu votează
Derzsi Ákos	prezent, nu votează
Dobre Ciprian Minodor	absent
Dobre Cristina Elena	prezent, nu votează
Dobre Victor Paul	prezent
Dolineaschi Andrei	prezent
Donțu Mihai-Aurel	prezent
Dragomir Gheorghe	prezent
Drăghici Mircea-Gheorghe	prezent
Drăghici Sonia-Maria	prezentă
Drăgulescu Iosif Ștefan	prezent, nu votează
Dugulescu Marius Cristinel	prezent, nu votează
Dumitrache Ileana Cristina	prezentă
Dumitrescu Cristian-Sorin	prezent
Dumitrică George Ionuț	prezent
Dumitru Georgică	prezent, nu votează
Dumitru Ion	prezent
Dușa Mircea	prezent
Edler András György	prezent, nu votează
Erdei Dolóczki István	prezent, nu votează
Farago Petru	prezent, nu votează
Farkas Anna-Lili	prezent, nu votează
Fenechiu Relu	absent
Firczak Gheorghe	prezent, nu votează

Florea Damian	prezent
Florescu Adrian	prezent, nu votează
Frunzulică Doru-Claudian	prezent
Fuia Stelian	absent
Gabor Gheorghe	prezent
Ganț Ovidiu Victor	absent
Gavrilescu Grațîela Leocadia	prezentă
Geantă Florian Daniel	prezent, nu votează
Georgescu Filip	prezent
Gerea Andrei Dominic	prezent
Gheorghe Tinel	prezent, nu votează
Gherasim Vasile	absent
Ghiță Cornel	prezent, nu votează
Ghiță-Eftemie Stelian	prezent, nu votează
Ghiveciu Marian	prezent
Giurgiu Mircia	absent
Gliga Vasile Gheorghe	prezent
Göndör Marius-Sorin	prezent, nu votează
Gorghiu Alina-Ștefania	prezentă
Gospodaru Gabriel-Dan	absent
Grama Horia	prezent
Grosaru Mircea	absent
Gurzău Adrian	prezent, nu votează
Gust Băloșin Florentin	prezent
Hogea Gheorghe	prezent, nu votează

Holban Titi	prezent
Holdiş Ioan	prezent, nu votează
Horj Pavel	prezent
Hrebenciuc Viorel	prezent
Iacob Ridzi Monica Maria	absent
Iacob Strugaru Stelică	prezent, nu votează

Domnul Giurgiu Mircea	prezent
-----------------------	---------

Ialomițianu Gheorghe	prezent, nu votează
Iancu Iulian	prezent
Ibram Iusein	absent
Iftime Dragoș-Adrian	prezent, nu votează
Ignat Miron	absent
Ionescu George	prezent, nu votează
Iordache Florin	prezent
Iordache Luminița	prezentă, nu votează
Iorguș Zăfir	absent
Irimescu Mircea	prezent
Itu Cornel	prezent
Jipa Florina Ruxandra	prezentă
Jolța Nicolae	prezent
Kelemen Atilla Béla-László	prezent, nu votează
Kelemen Hunor	prezent, nu votează
Kerekes Károly	prezent, nu votează
Korodi Attila	prezent, nu votează
Kötö Iosif	prezent, nu votează

Lakatos Petru	prezent, nu votează
Leşe Doru Braşoan	absent
Liga Dănuţ	prezent, nu votează
Longher Ghervazen	absent
Lubanovici Mircea	absent
Luca Ciprian-Florin	prezent
Lup Silvestru Mircea	prezent
Lupu Mihai	prezent
Macaleţi Costică	prezent
Manda Iulian Claudiu	prezent
Manolescu Oana	absentă
Marian Dan Mihai	prezent, nu votează
Marin Mircea	prezent, nu votează
Marinescu Antonella	prezent
Martin Eduard-Stelian	prezent
Márton Árpád-Francisc	prezent, nu votează
Máté András-Levente	prezent, nu votează
Mazilu Constantin	absent
Merka Adrian-Miroslav	prezent, nu votează
Militaru Constantin Severus	prezent, nu votează
Mircovici Nicolae	prezent, nu votează
Mitrea Manuela	prezentă
Mocanu Adrian	prezent
Mocanu Vasile	prezent
Mocioalcă Ion	prezent

Moldovan Carmen Ileana	prezentă
Moldovan Emil Radu	prezent
Morega Dan Ilie	absent
Motreanu Dan-Ștefan	prezent
Movilă Petru	prezent, nu votează
Munteanu Ioan	prezent, votează
Mustea-Șerban Răzvan	prezent, nu votează
Nassar Rodica	prezentă
Năstase Adrian	prezent
Neacșu Marian	prezent
Nechifor Cătălin-Ioan	prezent
Neculai Marius	prezent, nu votează
Negoită Robert Sorin	prezent
Negruț Clement	absent
Nica Dan	prezent
Nica Nicolae-Ciprian	prezent
Nicolăescu Gheorghe-Eugen	prezent
Nicolicea Eugen	prezent, nu votează
Niculescu Duvăz Bogdan Nicolae	prezent
Niculescu-Mizil Ștefănescu Tohme Oana	prezentă
Nistor Laurențiu	prezent
Niță Constantin	prezent
Nițu Adrian Henorel	prezent, nu votează

Nosa Iuliu	prezent
Novac Cornelia Brîndușa	absent
Oajdea Daniel Vasile	prezent, votează
Olar Corneliu	prezent, nu votează
Olosz Gergely	prezent, nu votează
Oltean Ioan	prezent, nu votează
Oprea Gabriel	prezent, nu votează
Oprișcan Mihai Doru	prezent, nu votează
Orban Ludovic	prezent
Pál Árpád	prezent, nu votează
Palașcă Viorel	prezent
Palăr Ionel	prezent
Paleologu Theodor	prezent, nu votează
Pálfi Mozes Zoltan	prezent, nu votează
Pambuccian Varujan	prezent, nu votează
Pandele Sorin Andi	absent
Panțîru Tudor	prezent
Pardău Dumitru	prezent, nu votează
Păduraru Nicușor	prezent, nu votează
Păsat Dan	prezent, nu votează
Păun Nicolae	absent
Pâslaru Florin-Costin	prezent
Petö Csilla-Mária	prezentă, nu votează
Petrescu Cristian	prezent, nu votează
Petrescu Petre	prezent

Pieptea Cornel	prezent
Pirpiliu Ștefan Daniel	prezent, nu votează
Plăiașu Gabriel	prezent
Pocora Cristina-Ancuța	prezentă
Ponta Victor-Viorel	prezent
Pop Georgian	prezent
Pop Virgil	prezent
Popa Florian	prezent
Popa Octavian-Marius	prezent
Popeangă Vasile	prezent
Popescu Adrian	prezent, nu votează
Popescu Cosmin Mihai	prezent, nu votează
Popescu Dan-Mircea	prezent
Popescu-Tăriceanu Călin Constantin Anton	prezent
Popov Dușan	prezent, nu votează
Popoviciu Alin Augustin Florin	prezent, nu votează
Postolachi Florin	prezent, nu votează
Potor Călin	prezent
Preda Cezar-Florin	absent
Prigoană Vasile-Silviu	absent
Radan Mihai	absent
Rățoi Neculai	prezent
Rebenciuc Neculai	prezent, nu votează
Resmeriță Cornel-Cristian	prezent

Riviș-Tipei Lucian	prezent, nu votează
Rizea Cristian	prezent
Rogin Marius	absent
Roman Gheorghe	absent
Roman Ioan Sorin	prezent, nu votează
Roșca Lucreția	prezentă
Rusu Valentin	prezent, nu votează
Sava Andrei-Valentin	absent
Săftoiu Ana Adriana	prezentă
Săniuță Marian-Florian	absent
Săpunaru Nini	prezent
Sârbu Marian	prezent, nu votează
Scutaru Adrian George	prezent
Seremi Ștefan	absent
Seres Dénes	prezent, nu votează
Socaciu Victor	prezent
Solomon Adrian	prezent
Soporan Vasile Filip	absent
Spînu Teodor-Marius	prezent, nu votează
Stan Ioan	prezent
Stan Ion	prezent
Stan Nicolae	absent
Stanciu Anghel	prezent
Stavrositu Maria	absentă
Steriu Valeriu-Andrei	prezent, nu votează

Stoica Mihaela	prezent, nu votează
Stragea Sorin Constantin	prezent
Stroe Ionuț-Marian	prezent
Stroe Mihai	prezent, nu votează
Stroe Radu	prezent
Stroian Toader	prezent, nu votează
Surdu-Soreanu Raul-Victor	absent
Surpățeanu Mihai	prezent, nu votează
Surupăceanu Mugurel	prezent
Șandru Mihaela Ioana	prezentă, nu votează
Ștefan Viorel	prezent
Știrbeț Cornel	prezent, nu votează
Știrbu Gigel-Sorinel	prezent
Tabără Valeriu	absent
Tabugan Ion	prezent, nu votează
Taloș Gheorghe-Mirel	prezent
Tărâță Culiță	prezent, nu votează
Teodorescu Horia	prezent
Tița-Nicolescu Gabriel	absent
Tîlvăr Angel	prezent
Toader Mircea-Nicu	prezent, nu votează
Trandafir Teodora Virginia	absentă
Trășculescu Alin Silviu	prezent, nu votează
Tudose Mihai	prezent
Turcan Raluca	prezentă, nu votează

Tușa Adriana Diana	prezentă
Țaga Claudiu	prezent, nu votează
Țintean Ioan	prezent
Țîmpău Radu Bogdan	prezent
Țurcanu Florin	prezent
Țurea Răzvan	prezent, nu votează
Udrea Elena Gabriela	prezentă, nu votează
Uioreanu Horea-Dorin	prezent
Uricec Eugen Constantin	absent
Vainer Aurel	absent
Varga Attila	prezent, nu votează
Varga Lucia-Ana	prezentă
Vasile Aurelia	prezentă
Vasilică Radu Costin	prezent
Vișan Gelu	prezent, nu votează
Vîlcu Samoil	prezent, nu votează
Vladu Iulian	prezent, nu votează
Vlase Petru Gabriel	prezent
Vlădoiu Aurel	prezent
Voicu Mădălin-Ștefan	prezent
Voicu Mihai Alexandru	prezent
Voinescu-Cotoi Sever	prezent, nu votează
Vreme Valerian	prezent, nu votează
Zamfirescu Sorin Ștefan	prezent, nu votează
Zătreanu Dan-Radu	prezent, nu votează

Zgonea Valeriu Ștefan	prezent
Zisopol Dragoș Gabriel	absent
Zoicaș Gheorghe	prezent, nu votează

Blaga Iosif Veniamin absent

Bădălan Eugen prezent

Buhăianu-Obuf Cătălin Ovidiu

Cantaragiu Bogdan absent

Chisăliță Ioan Narcis absent

Coroamă Gheorghe

Dobre Ciprian Minodor

Cristea Victor prezent

Giurgiu Mircea prezent, votează

Fenechiu Relu absent

Gherasim Vasile

Seremi Ștefan

Surdu-Soreanu Raul-Victor absent

Dacă mai este cineva în sală dintre colegii pe care i-am declarat absenți. Dacă nu, vă mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Să-i invităm și pe domnii chestori să-și exercite votul.

Comisia de numărare a voturilor este formată din membrii Birourilor permanente ale celor două Camere, pe care-i invit acum în sala Biroului permanent al Camerei Deputaților pentru a efectua numărarea voturilor.

Revenim după această numărare.

După pauză

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnule Georgian Pop, vă rog.

Domnul Georgian Pop:

„Proces-verbal referitor la rezultatul votului exprimat de către deputați și senatori asupra moțiunii de cenzură inițiate de 210 deputați și senatori.

Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în temeiul art.32 alin.(4) din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, procedând la verificarea și numărarea voturilor exprimate de către deputați și senatori prin vot secret cu bile asupra moțiunii de cenzură inițiate de 210 deputați și senatori ca urmare a angajării răspunderii Guvernului asupra Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii, au constatat următoarele:

- numărul total al deputaților și senatorilor 470
- numărul deputaților și senatorilor prezenți 389
- numărul total de voturi exprimate 218
- numărul de voturi anulate 2
- numărul total de voturi valabil exprimate 216

din care:

- voturi pentru adoptarea moțiunii de

cenzură 212

- voturi contra moțiunii de cenzură 4

Potrivit prevederilor art.113 alin.(1) din Constituția României, moțiunea de cenzură se adoptă cu votul majorității deputaților și senatorilor, ceea ce reprezintă minimum 236 de voturi pentru.

Ca urmare a faptului că din totalul de 470 de parlamentari au fost prezenți 389, din care 212 au votat pentru moțiunea de cenzură, se constată că nu a fost întrunită majoritatea cerută de Constituție.

Încheiat astăzi, 16 martie 2011.”

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc.

Moțiunea de cenzură fiind respinsă, potrivit art.114 alin.(3) din Constituție, Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii, se consideră adoptat.

Avem și o notă.

În conformitate cu prevederile art.15 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/192 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, s-a depus la secretarii generali ai Camerei Deputaților și Senatului, în vederea exercitării de către deputați și senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii.

O intervenție pe procedură, domnul Hașotti.

După care o intervenție pe procedură, domnul Máté András.

Domnul Puiu Hașotti:

Vă mulțumesc, doamna președinte.

Doamnelor și domnilor,

Este evident că nu mai avem cvorum. Din care înțeleg un fapt foarte simplu: Grupul PDL, Grupul UDMR și majoritatea celorlalte două grupuri au părăsit sala. Singura concluzie care se poate trage este că nu sunt de acord să condamne iredentismul maghiar.

Vreau să vă spun că mai important este un comunicat pe care vi-l fac acum și care doresc să rămână în stenogramă și să luați act de el, stimați colegi. În urma unei scurte și utile și colegiale consultări între liderii grupurilor parlamentare din Cameră și Senat, PSD și PNL, am convenit ca declarația pe care v-am propus-o spre vot să fie considerată Declarația Uniunii Social-Liberale.

Mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnul Máté András.

Domnul Máté András-Levente:

Doamna președinte,

Întrucât, deja un lider de grup, domnul Puiu Hașotti, a invocat lipsa de cvorum, invoc și eu aceeași problemă de procedură. Într-adevăr, este o lipsă de cvorum, se poate închide ședința comună.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Mulțumesc.

Domnul Mircea Toader și după aceea domnul Varujan Pambuccian. Și după aceea, domnul Mircea Dușa, încheiați

dumneavoastră seria de luări de cuvânt.

Domnul Mircea-Nicu Toader:

Doamna președinte,
Domnule președinte al Senatului,
Stimați colegi,

Sigur că dezbateră pe acea declarație văd că și pe dumneavoastră vă grăbește timpul. Vreau să vă spun că nu suntem indiferenți și v-aș propune ca acea declarație s-o propuneți Birourilor permanente reunite să treacă în comisiile de politică externă, iar dacă dumneavoastră vă asumați singur o astfel de declarație cred că nu are nici o legătură cu adevăratul parlamentarism.

Deci, și eu susțin în continuare că există o lipsă de cvorum și vă rog, doamna președinte, să încheiați lucrările acestei ședințe comune.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc mult.
Domnul Varujan Pambuccian.

Domnul Varujan Pambuccian:

Vă mulțumesc.
Doamna președinte,
Domnule președinte al Senatului,
Stimați colegi,

Constat două lucruri: în primul rând constat că grupul nostru parlamentar este prezent în sală.

Și, în al doilea rând, constat că o chestiune pe care noi am

cerut-o în dezbateră care a fost înainte de votul pe moțiune, și anume ca un asemenea document să fie discutat, dar să fie discutat după ce este scris de oameni care au meseria asta, acum devine un document asumat de o parte a Parlamentului, adică pierdem exact ceea ce nu trebuia să pierdem. (*Rumoare.*)

Eu vă propun ca un asemenea document să existe. Noi îl vom vota, ca Parlament al României vă propun să-l votăm. Nu cred că o asemenea chestiune trebuie să facă obiectul luptelor preelectorale, electorale, cum vreți dumneavoastră, este o chestiune mult prea importantă ca ea să fie asumată doar de o parte a Parlamentului.

Consider că trebuie, rațional, cu măsură, să știm să luăm poziție față de aceste declarații care au fost și să reușim să readucem relațiile dintre cele două state – dintre România și Ungaria – acolo unde ele erau cu ani în urmă, ca un model, în mic, al modelului franco-german pe care l-am invocat.

Vă mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc și eu.

Domnul Mircea Dușa.

Domnul Mircea Dușa:

Domnilor președinți,

Am verificat puțin cifrele, și cifrele nu „mințesc”.

După prezența făcută la apel, la vot, au fost prezenți 389 de colegi deputați și senatori.

Pentru modificarea ordinii de zi au votat 212 deputați și

senatori.

Deci, solicitarea făcută de domnul Hașotti este pe ordinea de zi.

Dumneavoastră fugiți de răspundere, nu sunteți consecvenți. De la acea tribună ați afirmat că se va dezbate această declarație politică a Parlamentului după votul care se va da pe moțiune.

Iată că ați plecat din sală, ați fugit, ați fugit de răspunderea de a adopta o declarație a Parlamentului României față de declarațiile pe care le dau unii lideri maghiari.

Nu mă mir că ați fugit și de votul la moțiunea de cenzură. Țsta este stilul dumneavoastră de a vă preocupa de problemele statului și cred că populația vă va sancționa în consecință. *(Aplauze din partea Grupurilor parlamentare ale PSD.)*

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnule Nicolăescu, aveți cuvântul.

Domnul Gheorghe-Eugen Nicolăescu:

Doamna deputat Roberta Anastase,

Domnule președinte Geoană,

Stimați colegi,

În urma votului exprimat pentru moțiunea de cenzură, ați constatat că această lege care se referă la Codul muncii a fost adoptată.

Este clar că nu putem fi de acord cu o asemenea lege, drept pentru care Grupurile parlamentare PNL și PSD – Uniunea Social-Liberală – au hotărât ca mâine să depună contestație la Curtea Constituțională, pentru a se putea verifica faptul că această lege are

multe prevederi neconstituționale. Primul anunț.

Al doilea: pentru că se constată că în această seară există lipsă de voință în dezbateră și adoptarea declarației privind demnitatea statului român, Grupurile parlamentare PNL și PSD din Camera Deputaților, sub titulatura Uniunea Social-Liberală, vor solicita Biroului permanent de luni al Camerei Deputaților introducerea pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților, de luni, a unei asemenea declarații.

Vă mulțumesc.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Vă mulțumesc și eu.

Cu aceasta, am încheiat această seară lungă.

Vă doresc odihnă plăcută!

*

Ședința s-a încheiat la ora 23,18.